

Sejm
Rzeczypospolitej Polskiej
Kadencja VII

Sprawozdanie Stenograficzne
z 47. posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

w dniu 30 sierpnia 2013 r.
(czwarty dzień obrad)

Warszawa
2013

TREŚĆ

47. posiedzenia Sejmu

(Obrady w dniu 30 sierpnia 2013 r.)

str.

str.

Wznowienie posiedzenia

Komunikaty

Sekretarz Poseł

Jagna Marczałajtis-Walczak 347

Zmiana porządku dziennego

Marszałek 347

Poseł Kazimierz Ziobro 348

Punkt 3. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o:

1) rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego, ustawy Kodeks karny i niektórych innych ustaw,

2) poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego oraz ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych,

3) poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks karny (cd.)

Poseł Sprawozdawca Witold Pahl 348

Poseł Bartosz Kownacki 348

Minister Sprawiedliwości Marek Biernacki .. 348

Głosowanie

Marszałek 349

Poseł Bartosz Kownacki 349

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie

Sprawiedliwości Michał Królikowski 349

Poseł Bartosz Kownacki 350

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie

Sprawiedliwości Michał Królikowski 350

Poseł Beata Kempa 351

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie

Sprawiedliwości Michał Królikowski 351

Poseł Bartosz Kownacki 352

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie

Sprawiedliwości Michał Królikowski 352

Poseł Andrzej Dera 352

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie

Sprawiedliwości Michał Królikowski 353

Poseł Bartosz Kownacki 353

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie

Sprawiedliwości Michał Królikowski 353

Poseł Beata Kempa 353

Poseł Bartosz Kownacki 354

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie

Sprawiedliwości Michał Królikowski 354

Poseł Andrzej Dera 354

Poseł Bartosz Kownacki 355

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie

Sprawiedliwości Michał Królikowski 355

Poseł Bartosz Kownacki 355

Poseł Andrzej Dera 356

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie

Sprawiedliwości Michał Królikowski 356

Poseł Bartosz Kownacki 357

Poseł Patryk Jaki 357

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie

Sprawiedliwości Michał Królikowski 357

Minister Sprawiedliwości Marek Biernacki .. 358

Poseł Bartosz Kownacki 358

Poseł Ryszard Kalisz 358

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie

Sprawiedliwości Michał Królikowski 359

Poseł Andrzej Duda 359

Punkt 4. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o senackim projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego oraz ustawy Kodeks karny wykonawczy (cd.)

Poseł Stanisław Pięta 360

Poseł Michał Kabaciński 360

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie

Sprawiedliwości Michał Królikowski 360

Głosowanie

Marszałek 360

Punkt 5. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (cd.)

Poseł Sprawozdawca Ewa Wołak 360

Poseł Dariusz Bąk 361

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska

Piotr Grzegorz Woźniak 361

Głosowanie

Marszałek 362

Poseł Mariusz Orion Jędrysek 362

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska

Piotr Grzegorz Woźniak 362

Poseł Mariusz Orion Jędrysek 363

Poseł Ludwik Dorn 363

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska

Piotr Grzegorz Woźniak 363

Poseł Mariusz Orion Jędrysek 364

Posel Jan Szyszko	364
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska	
Piotr Grzegorz Woźniak	365
Posel Jan Szyszko	365

(Przerwa w posiedzeniu)

Wznowienie posiedzenia

Punkt 6. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz o zmianie niektórych innych ustaw (cd.)

Posel Sprawozdawca Aleksandra Trybuś	366
Posel Artur Ostrowski	366
Posel Marzena Machałek	366
Minister Edukacji Narodowej	
Krystyna Szumilas	366

Głosowanie

Marszałek	367
Posel Marzena Dorota Wróbel	367
Posel Piotr Paweł Bauć	367
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej Przemysław Krzyżanowski	368
Posel Marzena Dorota Wróbel	368
Posel Artur Ostrowski	368
Posel Marzena Dorota Wróbel	369
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej Przemysław Krzyżanowski	369
Posel Marzena Machałek	370
Posel Marzena Dorota Wróbel	370
Posel Artur Ostrowski	371
Posel Piotr Paweł Bauć	371
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej Przemysław Krzyżanowski	371

Punkt 7. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Spraw Wewnętrznych o komisyjnym projekcie ustawy o zmianie ustawy o Biurze Ochrony Rządu (cd.)

Posel Sprawozdawca Stanisława Prządka ...	372
---	-----

Głosowanie

Marszałek	372
Posel Krystyna Łybacka	372

Punkt 8. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Spraw Wewnętrznych oraz Komisji Spraw Zagranicznych o rządowym projekcie ustawy o ratyfikacji Porozumienia o współpracy w zakresie ochrony świadka, podpisanego w Stirii dnia 24 maja 2012 r. (cd.)

Głosowanie

Marszałek	372
-----------------	-----

Punkt 9. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych

o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o współpracy rozwojowej (cd.)

Posel Piotr Pyzik	373
-------------------------	-----

Głosowanie

Marszałek	373
Posel Tadeusz Iwiński	373
Podsekretarz Stanu	
w Ministerstwie Spraw Zagranicznych	
Katarzyna Pełczyńska-Nałęcz	373

Punkt 12. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o:

- 1) poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o usługach płatniczych,
- 2) poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o usługach płatniczych,
- 3) poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz ustawy o elektronicznych instrumentach płatniczych,
- 4) poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o usługach płatniczych,
- 5) senackim projekcie ustawy o zmianie ustawy o usługach płatniczych (cd.)

Posel Sprawozdawca Zofia Czernow	374
--	-----

Głosowanie

Marszałek	374
Posel Wincenty Elsner	374
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów	
Wojciech Kowalczyk	375
Posel Wincenty Elsner	375
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów	
Wojciech Kowalczyk	376

Punkt 13. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej o rządowym projekcie ustawy o likwidacji Funduszu Rozwoju Inwestycji Komunalnych (cd.)

Posel Tomasz Makowski	376
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie	
Rozwoju Regionalnego Marcin Kubiak	376
Posel Tomasz Makowski	377

Głosowanie

Marszałek	377
-----------------	-----

Punkt 16. porządku dziennego: Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks pracy (cd.)

Posel Adam Kępiński	377
Posel Anna Grodzka	378

Głosowanie

Marszałek	378
-----------------	-----

Punkt 17. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej (cd.)

Głosowanie	
Marszałek	378
Punkt 21. porządku dziennego: Pierwsze czytanie przedstawionego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	379
Punkt 24. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Ordynacja podatkowa oraz ustawy o kontroli skarbowej (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	379
Punkt 25. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o transporcie kolejowym (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	380
Punkt 26. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Gospodarki oraz Komisji Skarbu Państwa o uchwale Senatu w sprawie ustawy o dotacji przeznaczonej dla niektórych podmiotów (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	380
Punkt 27. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Ordynacja podatkowa, ustawy Kodeks karny skarbowy oraz ustawy Prawo celne (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	382
Punkt 28. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży oraz Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich oraz niektórych innych ustaw (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	382
Punkt 29. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o scalaniu i wymianie gruntów (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	383
Punkt 30. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi o uchwale Senatu w sprawie	

ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym (cd.)	
Głosowanie	
Marszałek	383
Punkt 31. porządku dziennego: Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o Rzeczniku Praw Przedsiębiorcy – kontynuacja	
Posel Cezary Olejniczak	384
Wiceprezes Rady Ministrów Minister Gospodarki Janusz Piechociński	384
Posel Krzysztof Borkowski	384
Głosowanie	
Marszałek	385
Punkt 32. porządku dziennego: Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o Rzeczniku Praw Przedsiębiorców – kontynuacja	
Posel Maciej Wydrzyński	385
Posel Cezary Olejniczak	385
Posel Przemysław Wipler	386
Posel Łukasz Krupa	386
Posel Krzysztof Borkowski	386
Głosowanie	
Marszałek	386
Punkt 33. porządku dziennego: Pierwsze czytanie przedstawionego przez Prezydium Sejmu projektu uchwały w sprawie powołania i wyboru składu osobowego Komisji Nadzwyczajnej do rozpatrzenia poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks karny oraz ustawy Kodeks karny wykonawczy i rządowego projektu ustawy o postępowaniu wobec osób z zaburzeniami psychicznymi stwarzających zagrożenie życia, zdrowia lub wolności seksualnej innych osób	
Głosowanie	
Marszałek	387
Punkt 37. porządku dziennego: Zmiany w składach osobowych komisji sejmowych	
Głosowanie	
Marszałek	387
<i>(Przerwa w posiedzeniu)</i>	
Wznowienie posiedzenia	
Punkt 34. porządku dziennego: Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o kasach oszczędnościowo-budowlanych i o wspieraniu przez państwo oszczędzania na cele mieszkaniowe	
Posel Krystyna Łybacka	387
Posel Magdalena Gąsior-Marek	388
Posel Andrzej Adamczyk	389
Posel Witold Klepacz	391
Posel Andrzej Dąbrowski	391

	<i>str.</i>
Posel Leszek Aleksandrak	392
Posel Jaroslaw Zaczek	393
Posel Marek Ast	393
Posel Andrzej Adamczyk	394
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansow Wojciech Kowalczyk	394
Posel Krystyna Lybacka	395
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansow Wojciech Kowalczyk	396
Punkt 35. porzadku dziennego: Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Ordynacja podatkowa	
Posel Genowefa Tokarska	397
Posel Bozena Szydłowska	398
Posel Pawel Szalamacha	399
Posel Genowefa Tokarska	400
Posel Zbigniew Matuszczak	400
Posel Andrzej Romanek	400
Posel Marek Ast	402
Posel Andrzej Romanek	402
Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansow Izabela Leszczyna	402
Posel Genowefa Tokarska	404
Punkt 36. porzadku dziennego: Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks postepowania karnego oraz ustawy Prawo o ruchu drogowym	

	<i>str.</i>
Posel Arkadiusz Mularczyk	404
Posel Jaroslaw Pieta	405
Posel Marek Ast	406
Posel Malgorzata Sekula-Szmajdzińska	406
Posel Andrzej Dera	406
Posel Marek Ast	407
Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwosci Jerzy Kozdroń	407
Posel Arkadiusz Mularczyk	408
Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwosci Jerzy Kozdroń	408
Oswiadczenia	
Posel Piotr Pyzik	409
Zamknienie posiedzenia	
Zalacznik nr 1 – Teksty wystapien niewygloszonych	
Posel Mirosław Pawlak	411
Posel Maciej Banaszak	411
Posel Mirosław Pawlak	412
Posel Marian Cycoń	412
Posel Józef Rojek	413
Posel Piotr Szeliga	413
Posel Andrzej Szlachta	414
Posel Jan Warzecha	414
Posel Jan Ziobro	415
Posel Jaroslaw Zaczek	415
Porzadek dzienny	

(Wznowienie posiedzenia o godz. 9 min 02)

(Na posiedzeniu przewodniczą marszałek Sejmu Ewa Kopacz oraz wicemarszałkowie Cezary Grabarczyk, Eugeniusz Tomasz Grzeszczak i Wanda Nowicka)

Marszałek:

Wznawiam posiedzenie.

Proszę o zajmowanie miejsc.

Na sekretarzy dzisiejszych obrad powołuję posłów Jagnę Marczułajtis-Walczak oraz Wojciecha Zubowskiego.

Protokół i listę mówców prowadzić będzie pan poseł Wojciech Zubowski.

Proszę posła sekretarza o odczytanie komunikatów. *(Gwar na sali)*

Bardzo proszę o ciszę.

Sekretarz Poseł Jagna Marczułajtis-Walczak:

Informuję, że w dniu dzisiejszym odbędą się posiedzenia Komisji:

— do Spraw Unii Europejskiej – godz. 10.30,

— Edukacji, Nauki i Młodzieży wspólnie z Komisją Gospodarki – bezpośrednio po zakończeniu głosowań, około godz. 10.30,

— Finansów Publicznych – godz. 10.30,

— Spraw Zagranicznych – bezpośrednio po zakończeniu głosowań, około godz. 10.30,

— Administracji i Cyfryzacji – godz. 11,

— Infrastruktury wspólnie z Komisją Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej – godz. 11,

— Infrastruktury – bezpośrednio po zakończeniu wspólnego posiedzenia z Komisją Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej,

— Edukacji, Nauki i Młodzieży – godz. 11.30,

— do Spraw Kontroli Państwowej wspólnie z Komisją Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej – godz. 13,

— Finansów Publicznych – godz. 13,

— do Spraw Kontroli Państwowej – bezpośrednio po zakończeniu wspólnego posiedzenia z Komisją Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej, około godz. 14,

— Finansów Publicznych – godz. 14.

Komunikat. W dniu dzisiejszym odbędzie się posiedzenie Parlamentarnego Zespołu Świeckiego Państwa bezpośrednio po głosowaniach. Dziękuję.

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Prezydium Sejmu, po zasięgnięciu opinii Konwentu Seniorów, przedłożyło projekt uchwały w sprawie powołania i wyboru składu osobowego Komisji Nadzwyczajnej do rozpatrzenia poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks karny oraz ustawy Kodeks karny wykonawczy i rządowego projektu ustawy o postępowaniu wobec osób z zaburzeniami psychicznymi stwarzających zagrożenie życia, zdrowia lub wolności seksualnej innych osób.

Projekt ten został paniom i panom posłom doręczony w druku nr 1679.

W związku z tym, po uzyskaniu jednolitej opinii Konwentu Seniorów, podjęłam decyzję o uzupełnieniu porządku dziennego o punkt obejmujący rozpatrzenie tego projektu.

Proponuję, aby w tym przypadku Sejm wyraził zgodę na zastosowanie art. 51 pkt 1 regulaminu Sejmu.

Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, będę uważała, że Sejm propozycję przyjął.

Sprzeciwu nie słyszę.

Prezydium Sejmu, po zasięgnięciu opinii Konwentu Seniorów, przedłożyło wniosek w sprawie zmian w składach osobowych komisji sejmowych.

Wniosek ten został paniom i panom posłom doręczony w druku nr 1680.

W związku z tym, po uzyskaniu jednolitej opinii Konwentu Seniorów, podjęłam decyzję o uzupełnieniu porządku dziennego o punkt obejmujący rozpatrzenie tego wniosku.

Pan poseł Kazimierz Ziobro, jak rozumiem, z wnioskiem formalnym.

Bardzo proszę, panie pośle.

Posel Kazimierz Ziobro:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Zgodnie z regulaminem Sejmu wnoszę o przerwę i zwołanie Konwentu Seniorów oraz zgłaszam wnioszek o poszerzenie w dniu dzisiejszym porządku obrad o informację prezesa Rady Ministrów na temat pilnej potrzeby dalszej modernizacji drogi krajowej E4 w celu zapobieżenia niebezpieczeństwu i zagwarantowania bezpieczeństwa użytkownikom tejże drogi.

Uzasadnienie: W dniu dzisiejszym odbywa się blokada czwórki w miejscowości Sędziszów na Podkarpaciu. Mieszkańcy domagają się rozwiązania komunikacyjnego, które gwarantowałoby im bezpieczeństwo. Tam są wypadki, ustawia się krzyże przy drodze. Wszelkie starania władz samorządowych, jak również stowarzyszenia mieszkańców, którzy po prostu bronią własnego życia i zdrowia, nie dają oczekiwanych skutków. Dlatego apeluję do pana prezesa Rady Ministrów, do pana ministra Nowaka o jak najszybsze zajęcie się tym tematem. Zdesperowani ludzie dłużej już nie mogą czekać. Dziękuję. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Panie pośle, informuję pana, że regulamin zawiera również art. 184, a wnioski formalne dotyczą tylko i wyłącznie porządku. W związku z tym nie był to wniosek formalny spełniający wymogi i nie poddaje go pod głosowanie.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 3. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o:

1) rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego, ustawy Kodeks karny i niektórych innych ustaw,

2) poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego oraz ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych,

3) poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks karny.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Witolda Pahla oraz przeprowadził dyskusję, w trakcie której zgłoszono poprawki.

W związku z tym Sejm skierował ponownie projekt ustawy do komisji w celu ich rozpatrzenia.

Dodatkowe sprawozdanie komisji zostało paniom i panom posłom doręczone w druku nr 1586-A.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Proszę o zabranie głosu sprawozdawcę komisji pana posła Witolda Pahla.

Posel Sprawozdawca Witold Pahl:

Pani Marszałek! Panie Premierze! Wysoka Izbo! W trakcie drugiego czytania zgłoszono 22 poprawki. Komisja wnosi o to, aby Wysoki Sejm raczył przyjąć poprawki: 3., 8., 9. i 11. oraz 20. i 22. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję panu posłowi.

Przechodzimy do głosowania.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy zawartego w sprawozdaniu w druku nr 1586.

Komisja w dodatkowym sprawozdaniu przedstawia jednocześnie poprawki, nad którymi głosować będziemy w pierwszej kolejności.

Poprawki od 1. do 12. zostały zgłoszone do art. 1 projektu ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy Kodeks postępowania karnego.

W 1. poprawce wnioskodawcy proponują nie nadawać nowego brzmienia art. 2 § 1 pkt 1.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana posła Bartosza Kownackiego.

Ustalam czas na zadanie pytania na 1 minutę.

Posel Bartosz Kownacki:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Otóż art. 1 to jeden z tych artykułów, które mają wprowadzić do procedury karnej zasadę kontrydiktoryjności procesu. Ja mam pytanie do pana ministra. Czy dzisiaj polska prokuratura, polska Policja są merytorycznie i organizacyjnie przygotowane do tej zmiany? Czy daje pan gwarancję, że w ciągu roku, roku i czterech miesięcy będą przygotowane? Jakie będą konsekwencje nieprzygotowania Policji i prokuratury?

I jeszcze jedno pytanie, panie ministrze. Jakiś czas temu wprowadziliście reformę prokuratury, uniezależniając ją od ministra sprawiedliwości. Tymaczyliście to tym, że śledztwa musi prowadzić niezależny organ. Teraz w świetle tej procedury podporządkowujecie te śledztwa Policji, która jest w pełni zależna od rządu. Jaka jest logika tych zmian? Dziękuję. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Odpowiedzi udzieli minister sprawiedliwości pan Marek Biernacki.

Bardzo proszę, panie ministrze.

**Minister Sprawiedliwości
Marek Biernacki:**

Dziękuję.

Pani Marszałek! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Proszę państwa, stan wymiaru sprawiedliwości chyba jest przez państwa dostrzegany, tak on wygląda, jak wygląda. Klasa polityczna ocenia go chyba jeszcze bardziej krytycznie, niż jest w rzeczywistości.

Minister Sprawiedliwości Marek Biernacki

Dobrze zdajemy sobie sprawę z tego, że aktualny system, system, który obowiązuje w polskim procesie, system inkwizycyjny jest systemem anarchicznym. Jest to system, który istnieje od wielu lat i nie sprawdza się. Mamy problemy z długością postępowań, mamy problemy, i tak się to ocenia, ze skutecznością całego wymiaru sprawiedliwości. System, który wprowadzamy, jest systemem, który ma zmienić cały tryb postępowania i procesowego, i przed sądami.

Kolejny bardzo istotny element. Wprowadzamy Prawo o prokuraturze, wprowadzamy Przepisy wprowadzające ustawę Prawo o prokuraturze także po to, żeby usprawnić funkcjonowanie prokuratury w tym zakresie.

Kolejny element. Odpowiem panu na pytanie. Czy prokuratura i Policja przygotowują się za 10 lat? Nie, ale przygotowują się w ciągu półtora roku i tę gwarancję należy przyjąć. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo, panie ministrze.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 1. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Za oddało głos 148 posłów, przeciwnego zdania było 261 posłów, 27 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę odrzucił.

W 2. poprawce wnioskodawcy proponują nie nadawać nowego brzmienia art. 82.

Z poprawką tą łączy się 18. poprawka.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich odrzucenie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 2. i 18., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 440 posłów. Za oddało głos 147 posłów, przeciwnego zdania było 265 posłów, 28 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawki odrzucił.

W 3. poprawce do art. 156 wnioskodawcy proponują nadać nowe brzmienie § 5.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 3. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 441 posłów. Za oddało głos 412 posłów, przy braku głosów przeciwnych i 29 głosach wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę przyjął.

W 4. poprawce wnioskodawcy proponują nie nadawać nowego brzmienia art. 167.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Bardzo proszę o zadanie pytania pana posła Bartosza Kownackiego.

Poseł Bartosz Kownacki:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! To jest kolejny z przepisów, który wprowadza zasadę kontradiktoryjności do polskiego procesu. Zasada kontradiktoryjności zawsze powoduje to – mówił o tym pan minister, ale to jest również doświadczenie innych państw – że liczba uniewinnień w procesie karnym zwiększa się i zwiększy się z 2% obecnie, bo dzisiaj taki jest odsetek uniewinnień, do kilkunastu, a nawet kilkudziesięciu procent. Takie są doświadczenia. To oznacza, że albo prokuratura będzie kierowała akty oskarżenia wobec osób niewinnych, później uniewinnianych, albo osoby winne będą uniewinniane, te winne, które w świetle dzisiejszej złej procedury są skazywane, będą uniewinniane. Państwo mówicie, że usprawniacie polski proces karny. Pod płaszczykiem usprawnionego procesu karnego doprowadzacie do sytuacji, w której osoby dzisiaj, przy tej złej procedurze skazywane będą chodziły bezkarnie. Jaka jest logika tej zmiany? *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję.

Odpowiedzi udzieli podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości pan minister Michał Królikowski.

Bardzo proszę.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Sprawiedliwości
Michał Królikowski:**

Pani Marszałek! Panie Pośle! Wysoka Izbo! Wszystkie badania wskazują na to, że jeżeli w wyniku wprowadzenia procesu kontradiktoryjnego następuje wahnięcie liczby osób czy wahnięcie procentowe uniewinnień, to bardzo szybko następuje stabilizacja, sytuacja stabilizuje się i ta liczba zmniejsza się do poziomu podobnego do tego, jaki był przed reformą polegającą na wprowadzeniu kontradiktoryjności. Drugi element jest taki, że po wprowadzeniu procesu kontradiktoryjnego zmniejszy się liczba rozpraw. Innymi słowy, to porównywanie nie jest możliwe, nie jest wiarygodne.

Marszałek:

Dziękuję panu ministrowi.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 4. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Za oddało głos 153 posłów, przeciwnego zdania było 258 posłów, 25 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę odrzucił.

W 5. poprawce wnioskodawcy w nowym brzmieniu art. 332 proponują m.in. obligatoryjne dołączanie do aktu oskarżenia jego zwięzłego uzasadnienia.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Bardzo proszę o zadanie pytania pana posła Bartosza Kownackiego.

Posel Bartosz Kownacki:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Rezygnujecie państwo z uzasadnienia aktu oskarżenia. To jest, wydaje się, taki elementarny, podstawowy wymóg przyzwoitego procesu, ażeby podejrzany, który nie zawsze jest prawnikiem, który nie zawsze rozumie znaczenie zarzutu, nie zawsze rozumie ustne motywy tego zarzutu podane przez prokuratora, miał szansę na przeczytanie uzasadnienia. Trzeba zachować chociaż pozory tej przyzwoitości. Nawet procedura cywilna dzisiaj wymaga, żeby bardzo zwięźle, ale w pozwie przedstawić uzasadnienie.

Dlaczego z tego wymogu demokratycznego państwa prawa państwo rezygnujecie? Proces kontradyktoryjny wcale tego nie wymaga, a zasady przyzwoitości wymagają. Inaczej ten zwykły podejrzany czy podsądny będzie czuł się jak ten z „Procesu” Kafki. Będzie wiedział, że jest oskarżony, ale nie będzie wiedział, o co. Dziękuję. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Odpowiedzi udzieli podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości pan minister Michał Królikowski.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Sprawiedliwości
Michał Królikowski:**

Panie Marszałek! Wysoka Izbo! Rezygnujemy z kilkusetstronicowych uzasadnień aktów oskarżenia, których odczytanie zajmuje w toku rozprawy kilka dni i w ten sposób rozpoczyna się proces karny. Akt oskarżenia będzie powiązany ze spisem dowodów i opisaniem okoliczności, które są przywołane na jego

udowodnienie. Innymi słowy: konstrukcja aktu oskarżenia będzie taka, że będzie można zapoznać się z istotą zarzutu i zakresem dowodów, które będzie przywoływał prokurator, popierając skargę.

Marszałek:

Dziękuję panu ministrowi.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 5. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 441 posłów. Za oddało głos 173 posłów, przeciwnego zdania było 265 posłów, 3 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę odrzucił.

W 6. poprawce wnioskodawcy proponują nie nadawać nowego brzmienia art. 370.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 6. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 440 posłów. Za oddało głos 146 posłów, przeciwnego zdania było 266 posłów, 28 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę odrzucił.

W 7. poprawce wnioskodawcy proponują nie nadawać nowego brzmienia art. 387.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 7. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 442 posłów. Za oddało głos 147 posłów, przeciwnego zdania było 266 posłów, 29 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę odrzucił.

W 8. poprawce wnioskodawcy w nowym brzmieniu art. 427 § 4 proponują, aby odwołujący się nie mógł podnosić w środku odwoławczym również zarzutu przeprowadzenia dowodu pomimo braku wniosku dowodowego strony w tym przedmiocie lub poza zakresem wniosku.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 8. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 442 posłów. Za poprawką oddało głos 286 posłów, przeciwnego zdania był tylko 1 poseł, 155 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę przyjął.

W 9. poprawce wnioskodawcy w nowym brzmieniu art. 433 § 1 proponują, aby sąd odwoławczy, roz-

Marszałek

poznając sprawę w granicach zaskarżenia i podniesionych zarzutów, uwzględnił również treść art. 447 § 3.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 9. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 442 posłów. Za oddało głos 284 posłów, przeciwnego zdania było 2 posłów, 156 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę przyjął.

W 10. poprawce wnioskodawcy proponują nie nadawać nowego brzmienia art. 447.

Komisja wnosi o jej odrzucenie.

Przyjęcie tej poprawki spowoduje bezprzedmiotowość 11. poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 10. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 443 posłów. Za oddało głos 146 posłów, przeciwnego zdania było 266 posłów, 31 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę odrzucił.

W 11. poprawce do art. 447 § 5 wnioskodawcy proponują, aby w postępowaniu, o którym mowa w tym przepisie, nie można było podnosić również zarzutu przeprowadzenia dowodu pomimo braku wniosku strony w tym przedmiocie.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 11. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 441 posłów. Za oddało głos 288 posłów, przy braku głosów przeciwnych i 153 głosach wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę przyjął.

W 12. poprawce wnioskodawcy proponują nie nadawać nowego brzmienia art. 452.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

O zabranie głosu celem zadania pytania proszę panią poseł Beatę Kempę.

Bardzo proszę.

Posel Beata Kempa:

Dziękuję.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! To bardzo ważny moment, albowiem będziemy decydować, od jakiej kwoty czyn, kradzieży w szczególności, będzie stanowił przestępstwo. Przedstawiciele Klubu Parlamentarnego Solidarnej Polski i partii Solidarnej Polski ubiegali tysiące podpisów osób, szczególnie ludzi,

którzy parają się drobną i małą przedsiębiorczością. Są oni nękani drobnymi kradzieżami, a przestępcy są bezkarni.

Jeśli dzisiaj tę kwotę, od której uznamy, że przestępstwo kradzieży jest bezkarne, jeszcze podwyższymy, tak naprawdę spowodujemy zubożenie tej części społeczeństwa, która uczciwie pracuje, i będzie ona w świetle prawa okradana. Przestępcy będą się nam śmiać w nos. Uważam, że prawo, które dzisiaj chce wprowadzić Platforma Obywatelska, generalnie jest bardzo złe. To prawo dla bogatych, bo tylko bogaty będzie mógł prowadzić spór i tylko w tym przypadku będzie kontradyktoryjność procesu karnego, tylko i wyłącznie bogaty będzie miał siłę. Dla biednych nie ma tutaj miejsca. Takie są fakty. *(Dzwonek)* Jeżeli jeszcze spowodujemy to, że przestępca będzie traktowany łagodnie, to mówienie o tym, że chcecie walczyć z przestępczością, co próbujecie mówić od kilku dni, przeczy tym faktom, które dzisiaj mają stać się na tej sali. Nie podejmujcie tej decyzji, włączmy się w tę walkę i bądźmy solidarni z tymi, którzy wypracowują produkt krajowy brutto blisko w 60%. Oni o to proszą i nie chcą być okradani. Nie wprowadzajmy tego przepisu.

Marszałek:

Pani poseł, czas minął, dziękuję.

Odpowiedzi udzieli podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości pan Michał Królikowski.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Sprawiedliwości
Michał Królikowski:**

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Dzisiaj przepełnienie kradzieży następuje na poziomie 250 zł, podobnie jak w 1997 r. Do 250 zł jest to wykroczenie karane w prostym i zobiektywizowanym trybie Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, znacznie prościej niż w przypadku Kodeksu postępowania karnego. Gdzieś pomiędzy 250 zł a 800 zł sądy umarzają postępowanie ze względu na znikomą szkodliwość społeczną czynu, co powoduje, że dzisiaj lepiej ukraść więcej niż 250 zł, dlatego że reakcja prawnokarna prawie nie istnieje. Stąd próba przesunięcia tej granicy do góry po to, żeby te czyny spotykały się z reakcją prawnokarną i doprowadzały do odpowiedzialności. Taka jest inicjatywa rządu i w trakcie prac w komisji wypracowano mechanizm kompromisowy i zobiektywizowany, polegający na przeliczeniu stałym, ze względu na zmianę wysokości wynagrodzeń, tej kwoty przepełnienia.

Ostatnia rzecz jest taka, że jeżeli ktoś dokonuje tych przestępstw do 250 zł w sposób zaplanowany, to Kodeks karny przekształca to w jedną kradzież na łączną kwotę i stanowi to przestępstwo. *(Okłaski)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo, panie ministrze.

Limit klubowy został wyczerpany w tym punkcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 12. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 443 posłów. Za oddało głos 150 posłów, przeciwnego zdania było 261 posłów, 32 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę odrzucił.

Poprawki od 13. do 17. zostały zgłoszone do art. 2 projektu ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy Kodeks wykroczeń.

W 13. poprawce wnioskodawcy proponują nie nadawać nowego brzmienia § 1 w art. 119.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Bardzo proszę o zadanie pytania pana posła Bartosza Kownackiego.

Posel Bartosz Kownacki:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Podwyższacie tę kwotę, od której czyn będzie zabroniony jako przestępstwo, do ponad 400 zł. To jest zielone światło dla przestępców. Już dzisiaj chociażby koszty kradzieży sklepowych kształtują się na poziomie 1 mld euro rocznie. Takie są koszty tych kradzieży. Po podwyższeniu tej kwoty będzie to 2–3 mld euro.

Mam pytanie to pana premiera, nie do pana ministra. Panie premierze, dlaczego chcecie dotować przestępczość zorganizowaną? Tymi kradzieżami sklepowymi bardzo często parają się przecież zorganizowane grupy przestępcze. Dlaczego chcecie dotować przestępczość zorganizowaną kosztem zwykłych obywateli? Dlaczego chcecie to robić, czy pytałyście o to zrzeszenia handlowców i jakie było ich stanowisko w tej sprawie? Dziękuję. *(Oklaski)*

Marszałek:

Bardzo proszę o udzielenie odpowiedzi ministra Michała Królikowskiego.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Sprawiedliwości
Michał Królikowski:**

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Tak jak powiedziałem, w przypadku grup przestępczych nie ma pojedynczych kradzieży po 250 zł. Jest jedna kradzież na łączną kwotę, która jest przestępstwem ściganym na podstawie Kodeksu postępowania karnego przez organy ścigania. Zwracam uwagę na to, że w przypadku kradzieży sklepowej, która jest kwalifikowana

jako wykroczenie, wykrywalność w porównaniu z wykrywalnością przestępstw jest dwukrotnie wyższa. Dziękuję.

Marszałek:

Dziękuję.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 13. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 442 posłów. Za oddało głos 150 posłów, przeciwnego zdania było 261 posłów, 31 osób wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę odrzucił.

W 14. poprawce wnioskodawcy proponują nie nadawać nowego brzmienia § 1 w art. 120.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Bardzo proszę o zadanie pytania pana posła Andrzeja Dera.

Posel Andrzej Dera:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Ta i następne poprawki zmierzają do przywrócenia istniejącego stanu prawnego, do tego, aby nie podwyższać tego progu. Szanowni państwo, pan minister naprawdę nie wypowiedział się tutaj zbyt logicznie. Panie ministrze, jeżeli dzisiaj jest próg 250 zł, a tak jak pan mówi, sądy umarzają postępowania ze względu na znikomą szkodliwość do kwoty 800 zł, to co podniesienie dolnego progu w tym momencie zmieni w ocenie sądu? Nic nie zmieni. To jest bzdura, co pan mówi, że nagle coś się zmieni i coś będzie lepiej robione. *(Oklaski)* Niech pan jako obywatel idzie na Policję i zgłosi, że skradziono panu rower. Co Policja powie? To sobie pan szukaj, panie, jak panu rower ukradziono – takie będzie podejście. Co spowoduje podniesienie tego progu? Spowoduje, że już nie tylko w przypadku roweru, lecz także mienia większej wartości będzie takie podejście: niech pan sobie szuka, bo my nic nie możemy. Myśląc pozytywnie, panie ministrze, nawet jeżeli taki człowiek, który popełnił wykroczenie, zostanie złapany, najczęściej nie zapłaci mandatu, bo go na to nie stać, a naprawdę z zawodu złodzieja, jeśli podniesiemy ten próg, będzie można sobie osiągnąć niezły dochód. *(Dzwonek)* Państwo poprzez te poprawki do tego doprowadzacie. Przestrzegam przed tym w imieniu obywateli, a przede wszystkim przedsiębiorców. Nie idźcie tą drogą, naprawdę. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Odpowiedzi udzieli podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości pan Michał Królikowski.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Sprawiedliwości
Michał Królikowski:**

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Podniesienie kwoty przepołowienia do 400 zł powoduje, że to, co było znikomą szkodliwe społecznie i nie było przestępstwem, staje się wykroczeniem, a w związku z tym będzie ścigane i karane.

(*Głos z sali: W ten sam sposób.*) (*Poruszenie na sali*)
W sprawie roweru byłem na Policji.

Marszałek:

Dziękuję.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem
14. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.
Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 442 posłów. Za oddało głos 150 posłów, przeciwnego zdania było 266 posłów, 26 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę odrzucił.

W 15. poprawce wnioskodawcy proponują nie nadawać nowego brzmienia § 1 i 2 w art. 122.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przyjęcie tej poprawki spowoduje bezprzedmiotowość 16. poprawki.

Proszę, pan poseł Bartosz Kownacki.

Bardzo proszę, panie pośle, o zadanie pytania.

Poseł Bartosz Kownacki:

Panie Ministrze! Dobrze pan wie, że podniesienie górnej granicy to przyzwolenie na drobną przestępczość, na przykład na kradzieże kieszonkowe. Już dzisiaj policja ma problem na przykład, żeby złapać osoby, które kradną portfele na linii autobusu 175 – najczęściej tam dochodzi do tego rodzaju kradzieży – bo nawet jak złapią takiego doliniarza, to okazuje się, że w portfelu rzadko kiedy jest więcej niż 250 zł, i trudno jest tych ludzi wsadzić do więzienia. Teraz pan wyraża zgodę, żeby mogli kraść do 400 zł, dlatego że ci ludzie w żaden sposób nie przejmą się tym, że dostaną jakąkolwiek grzywnę: 100 zł, 200 zł czy nawet 1000 zł. Po co pan to robi? (*Oklaski*)

Marszałek:

Proszę o udzielenie odpowiedzi ministra Michała Królikowskiego.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Sprawiedliwości
Michał Królikowski:**

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Również dzisiaj odpowiedzialność kieszonkowca zależy od szczęścia,

to znaczy od tego, co znajdzie się w portfelu, a nie od kradzieży portfela. To po pierwsze. (*Poruszenie na sali*) Po drugie, jeżeli ktoś jest zawodowym złodziejem, o czym powiedział pan poseł, to odpowiada nie za drobne kradzieże, tylko odpowiada za jedno przestępstwo, które zbiera kwotę w całość. Po trzecie, ta zmiana prowadzi do tego, że to, co dzisiaj nie było ścigane, będzie ścigane. Nie zmienia to faktu, że za wykroczenie nigdy nie karano karą więzienia, jak również za czyn kradzieży o takiej wartości nigdy nie karano karą więzienia, tylko następowało umorzenie postępowania.

Marszałek:

Dziękuję.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 15. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 443 posłów. Za oddało głos 149 posłów, przeciwnego zdania było 262 posłów, 32 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę odrzucił.

W 16. poprawce wnioskodawcy w nowym brzmieniu art. 122 § 1 i 2 proponują m.in. kwotowe określenie wartości mienia pochodzącego z kradzieży, za nabycie którego grozi odpowiedzialność karna.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Bardzo proszę o zadanie pytania panią poseł Beatę Kempę.

Poseł Beata Kempa:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Premierze! Stańmy w prawdzie. Jak nie wiadomo, o co chodzi Platformie Obywatelskiej, to chodzi o propagandę. W tym przepisie chodzi dokładnie o propagandę, żeby w 2005 r. można było ogłosić, że przestępczość spada.

(*Poseł Andrzej Dera: W 2015 r.*)

A dlaczego spada? Dlatego, że jeżeli podwyższymy próg, to nie będzie zarejestrowanych kilkuset tysięcy czynów, które mogłyby stać się przestępstwem. O to tutaj chodzi, że w tym momencie, przy eliminacji tej kwoty, przy eliminacji tego typu czynów z kategorii przestępstw, powodujemy, że statystycznie przestępczość spada, a to ma się podobać społeczeństwu, tyle że jest ono okradane, oszukiwane. I na tej propagandzie chcecie wjechać na kolejną kadencję Sejmu. Panie premierze, niech pan się po prostu do tego w prawdzie przyzna, jeśli ma pan odrobinę honoru i odpowiedzialności za bezpieczeństwo Polaków. Taka jest prawda. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Proszę o zadanie pytania pana posła Bartosza Kownackiego.

Panie ministrze, jeszcze nie pan. (*Wesołość na sali*)
Bardzo proszę.

Poseł Bartosz Kownacki:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Jak widzimy, wszystkie zmiany, które dotychczas miały miejsce, są skierowane do jednej grupy społeczeństwa: do przestępców. Są one korzystne dla przestępców. Mam pytanie: Czy w związku ze spadkiem sondaży Platformy Obywatelskiej chcecie pozyskać ten elektorat? Nie musicie, dlatego że i tak dzisiaj 99% skazanych na was głosuje. (*Oklaski*)

Marszałek:

Odpowiedzi udzieli pan minister Michał Królikowski.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Sprawiedliwości
Michał Królikowski:**

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Nie chodzi o propagandę.

(*Głos z sali: A o co?*)

Chodzi o skuteczność ścigania. (*Wesołość na sali*)
Ukaranie sprawcy za wykroczenie, zgodnie z Kodeksem postępowania w sprawach o wykroczenia, jest bardzo szybkie, dolegliwe i kwotowo wysokie, bowiem kara sięga aż do 5 tys. zł. (*Poruszenie na sali*)

(*Głos z sali: Ale oni nie płacą tego.*)

Jeżeli chodzi o ukaranie za przestępstwo kradzieży w kwocie niskiej, ta odpowiedzialność jest egzekwowana znacznie dłużej i na podstawie o wiele bardziej rygorystycznych wymogów wynikających z Kodeksu postępowania karnego, w tym prawa do obrony zupełnie inaczej ukształtowanego i domniemania niewinności. Zwracam również uwagę na to, że ze względu na charakter przestępczości sklepowej wykrywalność tych przestępstw, tak jak powiedziałem, jest znacznie większa niż ogólnie wykrywalność kradzieży.

Marszałek:

Dziękuję.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 16. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 444 posłów. Za oddało głos 149 posłów, przeciwnego zdania było 262 posłów, 33 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę odrzucił.

W 17. poprawce wnioskodawcy proponują nie nadawać nowego brzmienia § 1 w art. 124.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana posła Andrzeja Derę.

Poseł Andrzej Dera:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Pan minister, zamiast przyznać się do błędu albo powiedzieć prawdę, brnie, i to brnie w sposób, którego w żaden sposób nie można zaakceptować. Panie ministrze, według pana logiki proponuję, żeby: włamania, wielki problem mamy z włamaniami, gwałty, robią się pospolite, były wykroczeniem, ponieważ sprawca takiego czynu będzie skuteczniej, szybciej i dolegliwiej karany przez wymiar sprawiedliwości. Przecież to jest bzdura, co wy tu mówicie na tej sali. Autentyczna bzdura.

(*Posel Krystyna Skowrońska: No nie.*)

Panie ministrze, prosiłbym, żeby pan jako minister sprawiedliwości nie mówił heretycznych rzeczy.

(*Posel Stefan Niesiołowski: Skończ to.*)

Nie, nie skończę, panie marszałku.

Jeżeli pan uważa, że podwyższenie tego progu spowoduje zmniejszenie przestępczości, większą skuteczność, to czemu pan dzisiaj, kiedy jest 250, tego nie robi. Czemu policja jest bezradna wobec tych, którzy kradną pospolicie, czemu nie daje sobie rady? A teraz podnosicie ten próg. Taki jest skutek tego, co państwo robicie. Taki jest tego skutek. A w tej chwili pan minister (*Dzwonek*) tłumaczy rzeczy w taki sposób, że ja się boję dalszego tłumaczenia, naprawdę, panie ministrze. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję, panie pośle.

Nie usłyszałam pytania, to było raczej oświadczenie.

W związku z tym przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 17. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 440 posłów. Za oddało głos 148 posłów, przeciwnego zdania było 261 posłów, wstrzymało się od głosu 31 posłów.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę odrzucił.

18. poprawkę już rozpatrzyliśmy.

19. poprawka została zgłoszona do art. 12 projektu ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy Kodeks karny. W poprawce tej wnioskodawcy proponują nie dodawać art. 59a.

Marszałek

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Bardzo proszę o zadanie pytania pana posła Bartosza Kownackiego.

Posel Bartosz Kownacki:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Wprowadzenie tego przepisu oznacza ni mniej, ni więcej, tylko rezygnację przez państwo z podstawowego obowiązku w ramach wymiaru sprawiedliwości, czyli z realizacji funkcji sprawiedliwościowej, to znaczy – przypomnę, bo za chwilę będziemy tu toczyli spór – rezygnację z wykrycia, ukarania, podkreślam, ukarania sprawcy i naprawienia szkody. Inna jest rola państwa, inny jest interes państwa w postępowaniu karnym, a inny jest tu interes pokrzywdzonego. Dlaczego państwo godzicie się na to, ażeby sprawcy przestępstw np. przeciwko wolności seksualnej, sprawcy przestępstw kradzieży nie byli karani, aby było dla nich zielone światło? Dziękuję. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Proszę o udzielenie odpowiedzi podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości pana ministra Michała Królikowskiego.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Sprawiedliwości
Michał Królikowski:**

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Regulacja, o której mówi pan poseł, nie dotyczy przestępstw przeciwko wolności seksualnej, liczba rodzajów, typów, wobec których dopuszcza się umorzenie postępowania o charakterze restytucyjnym, jest zupełnie inna, dotyczy przestępstw z zagrożeniem do 3 lat kary pozbawienia wolności. To po pierwsze. A po drugie, ta regulacja doprowadza do tego, że w prosty sposób ofiara uzyskuje takie odszkodowanie, o jakie musiałyby walczyć nie tylko w procesie karnym, ale także w powództwie adhezyjnym lub odrębnym procesie cywilnym. Innymi słowy, to rozwiązanie prowadzi nie tylko do poniesienia odpowiedzialności przez sprawcę, ale także do tego, że pokrzywdzony uzyskuje pełną restytucję szkody i zadośćuczynienie za krzywdę, o które musiałby walczyć w długim procesie sądowym. Dziękuję.

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 19. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

(*Posel Bartosz Kownacki*: Pani marszałek...)

Jesteśmy w trakcie głosowania, panie pośle. Za chwilę.

Głosowało 439 posłów. Za oddało głos 146 posłów, przeciwnego zdania było 261 posłów, 32 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę odrzucił.

Tak, panie pośle?

(*Posel Bartosz Kownacki*: W kwestii sprostowania. Minister minął się z prawdą.)

Ale ten punkt już zakończyliśmy, to głosowanie już...

(*Posel Bartosz Kownacki*: Jedno zdanie.)

Proszę bardzo.

Posel Bartosz Kownacki:

Panie ministrze, art. 199 Kodeksu karnego mieści się w rozdziale „Przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności”. Dziękuję. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

W 20. poprawce do art. 40 ust. 1 ustawy nowelizującej wnioskodawcy proponują, aby roszczenie, o którym mowa w tym przepisie, nie przysługiwało, jeżeli orzeczenie zostało wydane wcześniej niż 3 lata przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Bardzo proszę o zadanie pytania pana posła Patryka Jakiego.

Rozmyślił się pan, panie pośle?

(*Posel Patryk Jaki*: Nie, ja w odniesieniu do kolejnej poprawki.)

Dobrze.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 20. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 442 posłów. Za oddało głos 408 posłów, przeciwnego zdania było 2 posłów, 32 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę przyjął.

W 21. poprawce do art. 54 ustawy nowelizującej wnioskodawcy proponują zmianę terminu wejścia w życie ustawy.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przyjęcie tej poprawki spowoduje bezprzedmiotowość 22. poprawki.

Pan poseł Jaki czy pan poseł Dera? Pan poseł Dera.

Marszałek

Pan poseł Jaki będzie wędrował czy usiadzie? Proszę usiąść, bo ja w tej chwili nie wiem, który z panów chce zadać pytanie, a mam dwie karteczki. Proszę.

Poseł Andrzej Dera:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! To jest bardzo ważna poprawka, bo istotą, jedną z istot sporu jest odpowiedź na pytanie, kiedy mają wejść w życie te przepisy. Po głosowaniach widać, że jest wola wprowadzenia nowego systemu, ale bardzo istotne jest to, kiedy to wejdzie w życie.

Szanowni Państwo, tu trzeba z całą odpowiedzialnością powiedzieć, zresztą nie ma na tej sali osoby, która by dzisiaj powiedziała, łącznie z panem ministrem i z panem premierem, że polski system, polski wymiar sprawiedliwości jest przygotowany na tę naprawdę rewolucyjną zmianę postępowania karnego. Tu jest bardzo poważny problem, ponieważ do tych zmian trzeba przygotować polską prokuraturę. Sprawa Olewnika, w której badaliśmy funkcjonowanie prokuratury przez ostatnie 10 lat, do czasów obecnych, pokazała, że ta instytucja naprawdę nie jest do tego przygotowana. Tu trzeba zmienić szkolenie, aplikację, wszystko musi być podporządkowane tej fundamentalnej zmianie. W przeciwnym razie naprawdę, wierzę mi państwo, prokuratorzy na początku będą bezradni, przez pierwsze 2–3 lata będą bezradni. Trzeba im dać czas na przygotowanie. *(Dzwonek)*

Pan minister zapewniał, że robi to w 1,5 roku. Panie premierze, ja nie wierzę w te 1,5 roku. Jest takie powiedzenie, że przyzwyczajenie jest drugą naturą człowieka. Cały system szkolenia, przygotowania i funkcjonowania prokuratury nie jest dzisiaj gotowy. Naprawdę trzeba wprowadzić...

Marszałek:

Panie pośle, dziękuję.

Poseł Andrzej Dera:

Już kończę, pani marszałek.

...głębokie zmiany. Dlatego proponujemy: przedłużmy termin wejścia w życie tej ustawy, bo każdy zboczeniec, każdy morderca, który wyjdzie na wolność przez nieudolność prokuratury, będzie nas wszystkich tu obciążać, jak siedzimy na tej sali. Nie dopuśćmy do tego albo ograniczmy to w sposób maksymalny. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Marszałek:

Odpowiedzi udzieli podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości pan minister Michał Królikowski.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Sprawiedliwości
Michał Królikowski:**

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Trzeba mieć świadomość, na czym polega wejście w życie tej ustawy. To nie jest sytuacja, w której jednego dnia zamykamy jedną teczkę i otwieramy drugą teczkę, i wszystko wygląda normalnie. Wejście w życie tej ustawy powoduje stopniowe przekształcanie się kolejnych procesów w nowe reguły. To jest pierwsza sprawa.

Druga sprawa jest taka, że, tak jak pan minister Biernacki powiedział, rząd zamierza zaproponować gruntowną reformę prokuratury w zakresie organizacji i zarządzania tymi jednostkami, ale może zrobić to sekwencyjnie dopiero teraz, kiedy wiemy, jakie są reguły procesowe. Natomiast wejście w życie ustawy o prokuraturze powinno wyprzedzić wejście w życie Kodeksu postępowania karnego i według projektu rządowego ma to nastąpić pół roku przed wejściem w życie nowej procedury. A tak jak powiedziałem, ta nowa procedura to nie będzie jednego dnia nowe otwarcie, tylko to będzie pewna ewolucja i kolejne wprowadzanie reguł, w zależności od tego, na jakim etapie znajdują się konkretne sprawy. Nie obawiam się o to, żeby trzeba było trzech lat na przygotowanie organów ścigania, bo z praktyki wiem, że skończy się to tym, że dopiero za dwa lata rozpocznie się etap przygotowania.

Marszałek:

Dziękuję.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 21. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 442 posłów. Za oddało głos 147 posłów, przeciwnego zdania było 265 posłów, 30 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę odrzucił.

W 22. poprawce do art. 54 ustawy nowelizującej wnioskodawcy proponują zmianę terminu wejścia w życie wybranych przepisów ustawy.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 22. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Marszałek

Głosowało 444 posłów. Za oddało głos 405 posłów, przeciwnego zdania było 12 posłów, 27 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę przyjął.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Bardzo proszę pana posła Bartosza Kownackiego.

Posel Bartosz Kownacki:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Zastępujecie dzisiaj zły Kodeks postępowania karnego jeszcze gorszym. Zapraszacie niemalże przestępców do tego, żeby popełniali przestępstwa, bo tak należy rozumieć te rozwiązania, które przyjęliście. To jest Kodeks postępowania karnego dla przestępców, dla zorganizowanych grup przestępczych, bo to im się dzisiaj będzie opłacało. To wreszcie Kodeks postępowania karnego dla bogatych, bo to bogaci dzisiaj będą mogli się bronić w procesie kontrydiktoryjnym, a osoba biedna, która dostanie obrońcę z urzędu, takich szans nie będzie miała i pan minister dobrze o tym wie. Doprowadzacie, szanowni państwo, do paraliżu wymiaru sprawiedliwości. Doprowadzacie do tego, że państwo abdykuje ze swoich podstawowych obowiązków względem społeczeństwa – ścigania przestępców. To w tej nowelizacji robicie. To jest demontaż państwa.

Panie premierze, mam pytanie zasadnicze do pana, do pana rządu: Czy jednym z podstawowych punktów programu pana rządu i Platformy Obywatelskiej (*Dzwonek*) jest demontaż państwa polskiego? Bo obserwując 6 lat pańskich rządów, mam wrażenie, że to jest jedyny punkt programu, który pan skutecznie realizuje. (*Oklaski*)

Marszałek:

Bardzo proszę o zadanie pytania pana posła Patryka Jakiego.

Posel Patryk Jaki:

Dziękuję.

Pani Marszałek! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Panie premierze, nie chce pan słuchać posłów opozycji, bo uważa pan, że nie mamy racji. Dobrze. W takim razie mam propozycję, aby w sprawie 1000 zł od kradzieży posłuchać osób najbardziej zainteresowanych. Chciałbym panu przeczytać w skrócie oświadczenie Polskiej Izby Handlu w tej sprawie.

(*Głos z sali: O Jezu!*)

Proszę bardzo: Z punktu widzenia ponad 20 tys. reprezentowanych przez nas podmiotów handlu detalicznego na terenie kraju zmiana ta może przyczyni-

nić się do skokowego wzrostu przestępczości związanej z kradzieżami w handlu, co w rezultacie uderzy w branżę handlu detalicznego w sposób istotnie zmniejszający jej przychody, jak i bezpieczeństwo klientów. Polska Izba Handlu stanowczo protestuje przeciwko proponowanym zmianom w prawie karnym. Z uzyskanych przez nas danych wynika, że obecne straty z tytułu drobnych kradzieży w placówkach handlowych są niebagatelne i stanowią od 0,5–0,6 nawet do 1% obrotu, co w praktyce (*Dzwonek*) oznacza kilkanaście do kilkudziesięciu tysięcy złotych na jeden sklep w skali roku.

Marszałek:

Dziękuję.

Czas minął, panie pośle.

Posel Patryk Jaki:

Czy chcemy przyspieszać gwiazdkę, panie premierze, dla złodziei, czy chcemy jednak pomagać drobnym handlowcom? (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Odpowiedzi udzieli podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości pan minister Michał Królikowski.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Michał Królikowski:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie pośle, nie wiem, o jakiej zmianie pan mówi, ponieważ w projekcie nie ma przepełnienia kradzieży na poziomie 1000 zł.

(*Głos z sali: Jest 400.*)

Jest 400.

Panie pośle, jako wiceminister sprawiedliwości z pełną odpowiedzialnością, odpowiedzialnością naukową, mogę odpowiedzieć na wszystkie uwagi, które pan podniósł: Tak nie jest.

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

O głos poprosił minister sprawiedliwości pan Marek Biernacki.

(*Posel Bartosz Kownacki: W trybie sprostowania.*)

Pan poseł...

Minister Sprawiedliwości Marek Biernacki:

Pani Marszałek! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Na początku tej burzliwej debaty wspominałem, mówiłem o ocenie społecznej, nie tylko społecznej, i politycznej, funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości. Jest jeszcze drugi element, o którym warto poinformować Wysoką Izbę. Polska jest państwem, czy to się komuś podoba, czy nie, o najmniejszej, jednej z najmniejszych liczb przestępstw w Europie na 100 tys. mieszkańców. Czy to się komuś podoba, czy nie, ale tak jest. Jesteśmy liderami, jeżeli chodzi o ilości przestępstw. Natomiast – to jest dziwne, to jest też bardzo ciekawe – jesteśmy również liderami w drugiej dziedzinie, w tzw. wskaźniku prizonizacji, jeżeli chodzi o osadzonych w więzieniach. W Polsce na 100 tys. mieszkańców – wskaźnik dotyczy 100 tys. mieszkańców – ta liczba jest zdecydowanie najwyższa. Jesteśmy chyba drugim państwem w Europie albo pierwszym państwem w Europie. To w Polsce, proszę państwa, przy tym najwyższym wskaźniku prizonizacji, najwyższym wskaźniku osadzonych w Europie, mamy 85 tys. osadzonych. Mamy 7 tys. objętych systemem dozoru elektronicznego i jeszcze 71 tys. oczekujących, żeby tę karę wykonać. Dalej to, z czego Wysoka Izba musi sobie zdawać sprawę i o czym musi też wiedzieć – mamy 300 tys. osób, które zostały dwukrotnie skazane wyrokami prawomocnymi, ale w zawieszeniu, 200 tys. osób, które zostały skazane trzykrotnie wyrokami w zawieszeniu, jest też jedna osoba, która została skazana 27 razy wyrokiem w zawieszeniu. O czym mówię, proszę państwa? Mówię o tym, że ten system wymaga poprawy globalnej, dlatego też zmiana Kodeksu postępowania karnego jest pierwszym z elementów, który proponujemy Wysokiej Izbie i opinii publicznej w wielkiej, szerokiej debacie, w głębokim programie zmian, ponieważ ten system staje się systemem niewydolnym. Musimy sobie z tego zdawać sprawę i musimy go zmienić.

Dlatego też kolejną propozycją jest zmiana prawa o prokuraturze. Prawo o prokuraturze jest tym systemem, który usprawni działalność prokuratorów, pomoże im skuteczniej prowadzić postępowania, żeby nie powtarzały się sprawy Olewnika, żeby prokurator nie był zmieniany co dwa, trzy miesiące czy co pół roku – po to jest ten system. Ten nadzór w prokuraturze nie funkcjonuje, bo w nadzorze jest 40%. Mamy najwięcej prokuratorów w Europie i mamy 60 prokuratorów na linii orzecniczej, ale o tym jeszcze będzie debata, do tego tematu wrócimy. Pozwolicie państwo, że to zostanie państwu niedługo zaprezentowane.

Kolejny bardzo ważny element w tym systemie – zmiana Kodeksu karnego, zmiana funkcjonowania, jeśli chodzi o m.in. ograniczenie czy spowodowanie zmian w zakresie kar w zawieszeniu, ponieważ system ten staje się systemem niewydolnym. Proszę państwa, mimo szeregu różnic zdań cały czas jesteśmy w kontakcie z prokuratorem generalnym, jeśli

chodzi o przygotowanie prokuratury do wprowadzenia w życie Kodeksu postępowania karnego. Nasza współpraca nie chcę mówić, że jest doskonała, ale cały czas dobrze współpracujemy i jest to w naszym wspólnym interesie. Nie jest w moim interesie to, żeby odmrozić sobie uszy, żeby prokuratura była nieprzygotowana. Chcę, żeby prokuratura była przygotowana, żeby Policja dobrze funkcjonowała. Musimy podnieść ten standard, to jest wysiłek państwa. Możemy oczywiście przekładać to na następne lata, tak jak mówiłem, dziesięć lat, ale damy dziesięć lat i też państwo powiecie, że to jest za mało.

Wiadomo, że to również od Wysokiej Izby będzie zależał – bo Wysoka Izba będzie weryfikowała przygotowanie i wprowadzenie Kodeksu postępowania karnego w życie – ten termin, a może okazać się on terminem za krótkim. Ja uważam, że jest to termin, od którego musimy wyjść, i musimy starać się za wszelką cenę przygotować do niego i go dotrzymać. Jeżeli państwo mówicie, że ten system jest nieskuteczny, to zostaniemy bardzo dobrze zweryfikowani przed wyborami. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Pan poseł Kownacki w trybie sprostowania.

Poseł Bartosz Kownacki:

Panie Ministrze! Dobrze pan wie albo jeśli pan nie wie, to ja panu powiem, że w Polsce jest ogromna ciemna liczba przestępstw, które albo nie są zgłaszane, albo są zgłaszane, ale Policja odmawia przyjęcia zawiadomień. Nawet część zaginięć to są zabójstwa.

I jeszcze jedna rzecz. Jeśli chodzi o rozwiązanie, pan minister Królikowski, zwracając się do mnie, w zasadzie nie użył żadnego merytorycznego argumentu. Szanowni państwo, to rozwiązanie, które proponujecie, to jest konserwacja, ba, to jest wzmocnienie układu, który w Polsce powstał po roku 1990. Wzmocnienie przestępczości w Polsce – to państwo dzisiaj robicie. Dziękuję.

Marszałek:

Dziękuję.

Pan poseł Ryszard Kalisz, bardzo proszę.

Poseł Ryszard Kalisz:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Bardzo się cieszę z wystąpienia pana ministra Marka Biernackiego.

(*Poseł Marzena Dorota Wróbel: Co to jest? W jakim trybie?*)

Posel Ryszard Kalisz

Było ono bardzo profesjonalne, ale chciałbym zadać jeszcze jedno pytanie, bo w tej całej triadzie dotyczącej kolejnych ustaw nie usłyszałem o ustawie, bez której kontrydiktoryjność w postępowaniu karnym będzie ułomna, a mianowicie o ustawie o bezpłatnej pomocy państwa dla osób najuboższych, aby w warunkach kontrydiktoryjnego procesu, w którym tak naprawdę będą się wspierali pełnomocnicy, obrońca, pełnomocnik prokuratury, te osoby, które nie mają na to pieniędzy, miały pomoc ze strony państwa. Na tę ustawę dzisiaj w Polsce już wszyscy czekają. Było osiem projektów na przestrzeni ostatnich dziesięciu lat i do tej pory nie ma nowego. Oczekuję, że ze strony rządu przez te półtora roku taki projekt zostanie przedłożony Wysokiej Izbie. Dziękuję bardzo.

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Odpowiedzi udzieli podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości pan minister Michał Królikowski.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Sprawiedliwości
Michał Królikowski:**

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Ustawa o bezpłatnej pomocy prawnej, o której mówi pan poseł Kalisz, to ustawa o pomocy przedprocesowej, a więc nie ma nic wspólnego z Kodeksem postępowania karnego. Kodeks postępowania karnego wprowadza jako immanentną cechę procesu kontrydiktoryjnego dostęp do obrony z urzędu dla każdego, kto będzie sobie tego życzył. Natomiast jeżeli chodzi o ustawę o bezpłatnej pomocy prawnej, minister sprawiedliwości taki projekt przygotował i rozpoczął działania zmierzające ku temu, aby uzyskać pieniądze z funduszków unijnych na rozpoczęcie emisji bonów na bezpłatną pomoc prawną, z której będą mogły korzystać osoby nieporadne życiowo i ubogie. Dziękuję.

Marszałek:

Dziękuję.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Wniosek formalny? (*Poruszenie na sali*)

(*Głos z sali:* Nie, nie, głosowanie.)

Proszę, wniosek formalny.

Posel Andrzej Duda:

Składam wniosek formalny, pani marszałek, o ogłoszenie przerwy i zwołanie Konwentu Seniorów. Pro-

szę państwa, to jest ostatnia okazja, żeby się naprawdę zastanowić nad tym, jak będą państwo głosowali nad tym projektem ustawy. To jest ustawa, która będzie, proszę państwa, promowała bogatych przestępców. (*Poruszenie na sali, oklaski*) Taka kontrydiktoryjność postępowania spowodowuje, że kto ma kasę, ten będzie miał dziesięciu dobrze opłacanych adwokatów i wyjdzie z każdej sprawy karnej, natomiast kto tych pieniędzy nie ma, zostanie zniszczony. Miejcie państwo tego świadomość. To ustawa, która premiuje bogatych przestępców, a więc po prostu premiuje grupy przestępcze. Taka jest prawda i takie są fakty. Przyjrzyjcie się państwo tym przepisom. Kto będzie miał pieniądze, ten udowodni swoją niewinność. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Marszałek:

Ponieważ padł wniosek formalny o przerwę, poddam ten wniosek pod głosowanie.

Kto z pań i panów posłów jest za ogłoszeniem przerwy, proszę podnieść rękę i nacisnąć przycisk. (*Poruszenie na sali*)

(*Głosy z sali:* Nie działa.)

Działa?

(*Głos z sali:* Działa.)

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 442 posłów. Za wnioskiem oddało głos 168 posłów, przeciwnego zdania było 266 posłów, 8 posłów wstrzymało się od głosu.

Wniosek upadł.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, w brzmieniu proponowanym przez Komisję Nadzwyczajną, wraz z przyjętymi poprawkami, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 444 posłów. Za oddało głos 265 posłów, przeciwnego zdania było 153 posłów, wstrzymało się od głosu 26 posłów.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 4. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o senackim projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego oraz ustawy Kodeks karny wykonawczy.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Zenona Durkę oraz przeprowadził dyskusję.

W dyskusji nie zgłoszono poprawek.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Marszałek

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy zawartego w sprawozdaniu w druku nr 1516.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana posła Stanisława Piętę.

Posel Stanisław Pięta:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Nie możemy godnie uczcić ofiar ludobójstwa wołyńskiego, nie możemy w tej Izbie ustanowić 17 września Dniem Sybiraka, ale dzisiaj ustanawiamy wielkie święto dla przestępców, zwłaszcza dla przestępców zorganizowanych.

(Głos z sali: Ojej...)

Przyjęcie tej małej nowelizacji Kodeksu postępowania karnego ułatwi podejrzanym, zatrzymanym mataczenie, wywieranie wpływu na świadków, zastraszanie ich. Przyjęcie tej ustawy utrudni osiągnięcie celów postępowania karnego. Proszę państwa, o co tutaj chodzi?

(Posel Rafał Grupański: Ty nam nie tłumacz.)

Ja rozumiem, że biorąc pod uwagę wyniki wyborów w więzieniach i aresztach śledczych, Platforma Obywatelska ma pewne zobowiązania *(Oklaski)*, ale pozostałe kluby nie muszą popierać tej nowelizacji.

Panie i Panowie! Głosujemy przeciw! *(Oklaski)*

(Głos z sali: Jasne!)

Marszałek:

Głos zabierze pan poseł Michał Kabaciński.

Posel Michał Kabaciński:

Pani Marszałkini! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Ja bardzo się cieszę, że poseł Prawa i Sprawiedliwości wspiera prawa człowieka, bo właśnie ten projekt, zaproponowany w tym kształcie, z prawami człowieka nie ma nic wspólnego. Ograniczanie w taki sposób kontaktu z obrońcą czy wgląd do korespondencji naszym zdaniem nie są zgodne z podstawowymi prawami człowieka i prawem do obrony. Właśnie od jakiegoś czasu obserwujemy, jak polski rząd proponuje a to niepójście na referendum, a to ograniczanie prawa do zgromadzeń. My do tego ręki nie przyłożymy. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

(Głos z sali: Brawo!)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Odpowiedzi udzieli podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości pan minister Michał Królikowski.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Sprawiedliwości
Michał Królikowski:**

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Przedstawiony projekt jest zgodny z dyrektywą o dostępie do adwokata procedowaną w pracach Rady Unii Europejskiej – ministrów do spraw sprawiedliwości i odpowiada standardom, jakie Unia uznaje za minimalne, aby chronić uprawnienia jednostek w postępowaniu karnym, w tym także osób zatrzymanych. Pełne wyłączenie udziału organów ścigania przy kontakcie zatrzymanego z obrońcą grozi tym, przed czym państwo przestrzegali w poprzedniej debacie, a mianowicie tym, że adwokaci współpracujący z przestępcami z grup przestępczych będą lepiej przygotowywać otoczenie obrony do tego, aby wygrywać proces. Dziękuję.

Marszałek:

Dziękuję.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego oraz ustawy Kodeks karny wykonawczy, w brzmieniu proponowanym przez Komisję Nadzwyczajną, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 443 posłów. Za oddało głos 254 posłów, przeciwnego zdania było 183 posłów, 6 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 5. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez panią poseł Ewę Wolak oraz przeprowadził dyskusję, w trakcie której zgłoszono wniosek o odrzucenie w całości projektu ustawy oraz poprawki.

W związku z tym Sejm ponownie skierował projekt ustawy do komisji w celu ich rozpatrzenia.

Dodatkowe sprawozdanie zostało paniom i panom posłom doręczone w druku nr 1585-A.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Proszę o zabranie głosu sprawozdawcę komisji panią poseł Ewę Wolak.

Posel Sprawozdawca Ewa Wolak:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! W trakcie drugiego czytania zgłoszono wniosek o odrzucenie w całości projektu ustawy i dwie poprawki. Komisja Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa reko-

Posel Sprawozdawca Ewa Wolak

menduje Wysokiej Izbie głosowanie przeciw odrzuceniu i przeciw poprawkom. Dziękuję. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Przechodzimy do głosowania.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy zawartego w sprawozdaniu w druku nr 1585.

Komisja w dodatkowym sprawozdaniu przedstawia również zgłoszony w drugim czytaniu wniosek o odrzucenie w całości projektu ustawy oraz poprawki.

W pierwszej kolejności pod głosowanie poddam wniosek o odrzucenie projektu ustawy.

Komisja wnosi o odrzucenie tego wniosku.

Jego przyjęcie spowoduje zakończenie postępowania legislacyjnego.

Bardzo proszę, pan Dariusz Bąk.

Proszę pana posła o zadanie pytania.

Posel Dariusz Bąk:

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Pytanie kieruję do pana premiera Donalda Tuska. Głosowana dzisiaj ustawa to kontynuacja wynegocjowanego przez pana premiera w grudniu 2008 r. pakietu klimatyczno-energetycznego. Proszę odpowiedzieć: Dlaczego z taką konsekwencją niszczy pan dorobek redukcyjny Polski w zakresie CO₂ i innych gazów cieplarnianych, wynikający z protokołu z Kioto? Dlaczego zmierza pan do blokady takich unikatowych polskich zasobów energetycznych, jak węgiel kamienny, węgiel brunatny, zasoby geotermalne, gaz łupkowy? Dlaczego dąży pan do drastycznego wzrostu cen energii elektrycznej, ciepła, cementu, stali, szkła i papieru? Dlaczego niszczy pan polskie bezpieczeństwo energetyczne, uzależniając Polskę od zewnętrznych dostaw energii? Prawo i Sprawiedliwość dwukrotnie – w podkomisji i w komisji środowiska – zgłaszało wniosek o odrzucenie tego szkodliwego projektu. Apelujemy do państwa o rozsądek i odrzucenie tego projektu. Dziękuję za uwagę. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Odpowiedzi udzieli podsekretarz stanu w Ministerstwie Środowiska główny geolog kraju Piotr Grzegorz Woźniak.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska Piotr Grzegorz Woźniak:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Postaram się krótko odpowiedzieć. Rzeczywiście dyrektywa nr 31

z 2009 r. jest elementem pakietu klimatycznego. Na Polsce spoczywa obowiązek transpozycji tej dyrektywy w trybie normalnym. Jesteśmy ostatnim krajem, który tego obowiązku nie dopełnił. Termin dopełnienia tego obowiązku minął dwa lata temu. Związek podziemnego składowania dwutlenku węgla z cenami nośników energii jest, oczywiście istnieje. Natomiast po to, żeby we właściwy sposób wdrożyć dyrektywę, zachowując, przynajmniej zrąb konkurencyjności w sprawach nośników cen, zwłaszcza nośników energii, zaprojektowane zostało takie przedłożenie rządowe, które zapewnia pełne bezpieczeństwo przy takim działaniu. To bezpieczeństwo przekłada się – nie ma co ukrywać – na dość trudne warunki prowadzenia takiej działalności.

Chciałbym podkreślić, że jest to działalność, która będzie koncesjonowana i która spoczywa na przedsiębiorstwach, a nie na państwie. My, państwo, mamy obowiązek wyłącznie zapewnić ramy prawne. Otóż te ramy prawne przewidują, że przedsiębiorca, który decyduje się, powtarzam, przedsiębiorca, który z dobrej woli decyduje się na taką działalność koncesjonowaną, jest obowiązany złożyć niesłychanie wysokie zabezpieczenia finansowe na okres prowadzenia działalności, to jest raz, najpierw na 20-letni okres monitoringu, a następnie na kolejny, w odpowiedni sposób opisany i zróżnicowany, 30-letni okres takiej działalności. W związku z tym na ewentualnym chętnym do prowadzenia takiej działalności spoczywa obowiązek w sumie 50-letniego zabezpieczenia finansowego monitoringu. To są niesłychanie duże koszty. W związku z tym próg w wypadku prowadzenia takiej działalności został podniesiony bardzo wysoko, nie tylko ze względu na obowiązki dbania o to, żeby dwutlenek węgla we właściwy sposób był składowany przy górotworze, lecz także ze względu na to, że oczywiście może to potencjalnie oddziaływać na ceny nośników energii, a przynajmniej również na ceny energii wytwarzanej z takich nośników.

Ten wysoki próg to jest jeden element, a drugi element to ograniczenie możliwości prowadzenia takiej działalności wyłącznie do projektów tzw. demonstracyjnych. Ten okres wyłączenia został zaprojektowany w projekcie ustawy do roku 2025. Do tego roku nie będzie można prowadzić innej działalności niż działalności dotyczącej prowadzenia projektu, nie będzie można prowadzić innych projektów niż projekty demonstracyjne. A projekty demonstracyjne w ustawie zostały opisane w sposób jednoznaczny. To są projekty ujęte w decyzji Komisji Europejskiej nr 67 z 2010 r. Przypomnę tylko Wysokiej Izbie, jeśli można, że takich projektów Polska zgłosiła 3 i żaden z nich jak do tej pory nie uzyskał poparcia przemysłu. Wręcz odwrotnie, wszystkie zostały odrzucone i to nie tylko ze względu na niesłychanie wysokie koszty wprowadzenia takich projektów, lecz także ze względu na ewentualne późniejsze oddziaływanie takiej działalności na ceny wytwarzanej energii z kopalnych nośników energii.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska Piotr Grzegorz Woźniak

Te dwa warunki pozwalają zapewnić absolutną równowagę, jeśli chodzi zarówno o bezpieczeństwo, jak i opłacalność prowadzenia tego przedsięwzięcia. Dopóki jesteśmy właśnie w takiej fazie, ceny energii, a zwłaszcza ceny uprawnień do emisji są niskie bądź bardzo niskie, i oby tak zostało na długo, po prostu nie przewidujemy, żeby można było w opłacalny sposób wdrożyć te projekty. W związku z tym pula czy ewentualny krąg zainteresowanych będą bardzo ograniczone.

Na koniec – to jest już trzeci i ostatni element – w trybie ustawowym delegacji, co prawda delegacji do rozporządzenia, ale ściśle określamy, zgodnie z wymogami, zresztą zgodnie z prawem unijnym, czyli z dyrektywą nr 31, wskazujemy obszary, przestrzenie górotworów, w których będzie można prowadzić taką działalność, wskazujemy w sposób niesłychanie ścisły – do dość trudnych utworów geologicznie, do piaskowców kambryjskich – one będą wyłączną przestrzenią. Akurat te utwory występują wyłącznie na środku Bałtyku w Polsce. Dziękuję bardzo.

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o odrzucenie w całości projektu ustawy, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. Za wnioskiem oddało głos 143 posłów, przeciwnego zdania było 294 posłów, 2 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wniosek odrzucił.

Obie poprawki zgłoszone zostały do art. 1 projektu ustawy zawierającego zmiany do ustawy Prawo geologiczne i górnicze.

W 1. poprawce w dodanym art. 28c wnioskodawcy proponują przepisy dające możliwość zakazania działalności polegającej na poszukiwaniu lub rozpoznawaniu kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla albo na podziemnym składowaniu dwutlenku węgla.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Konsekwencją przyjęcia tej poprawki będą zmiany redakcyjne w treści projektu ustawy.

Pan poseł Mariusz Orion Jędrysek.

Bardzo proszę.

Poseł Mariusz Orion Jędrysek:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Proszę państwa, zatłaczanie dwutlenku węgla w struktury geologiczne jest naprawdę niebezpieczne. Po co ta furtka, sko-

ro wszyscy mówią, że i tak tego nie będzie, bo Europa rzeczywiście się z tego wycofuje – Niemcy się wycofali, Austriacy w ogóle zabronili. To po co robimy tę furtkę? Ta poprawka pozwala na to, żeby tę furtkę zamurować, a państwo, przede wszystkim rząd, próbujecie tę furtkę zostawić. Kto będzie miał klucz do tej furtki? Tylko wielkie firmy naftowe, które potrzebują dwutlenku węgla do wypychania ropy i gazu. Nasze firmy tego nie potrzebują, bo przy gazie lęgowym nie będzie to stosowane. Zresztą mamy i tak nadmiar dwutlenku węgla. A więc moje pytanie jest takie. Po co to robicie i kto trzyma klucz do tej furtki?

Panie premierze, 1 m³ ciekłego dwutlenku węgla po wydostaniu się na powierzchnię to jest ok. 400, a może nawet 500 m³ gazu. To jest gaz obojętny, ale wypiera tlen. (*Dzwonek*) W związku z tym jest potężnym zagrożeniem dla człowieka i grozi nawet w przypadku ewolucyjnego, intensywniejszego wydobycia eksplozją i śmiercią. Po co to robić? To jest niepotrzebne i niebezpieczne. Ta poprawka powoduje, że ta furtka będzie zamurowana. Najlepiej, by nie było możliwości dla CCS w Polsce. Dziękuję. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję bardzo, panie pośle, czas minął.

Odpowiedzi udzieli podsekretarz stanu w Ministerstwie Środowiska główny geolog kraju pan minister Piotr Grzegorz Woźniak.

(*Głos z sali*: Niech pan mówi krótko, szkoda czasu.)

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska Piotr Grzegorz Woźniak:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Odniosę się do obu poprawek, dlatego że zostały one co prawda w tym trybie odrzucone w komisji, ale wyrażały dwie istotne, moim zdaniem trochę przesadzone, obawy. Z jednego powodu, mianowicie jeżeli chodzi o zakaz, o którym mówił poseł, pan profesor Jędrysek, to zaprojektowany został tak, że prawo do jego nakładania zostało zawarowane w tej poprawce dla sejmiku. Otóż to samo prawo jest już zawarte w ustawie, zwracam na to uwagę, i jest przydane gminom, tak jak to wynika z porządku prawnego. W związku z tym że w każdym procesie koncesyjnym gminy mają obowiązek uzgodnienia projektu, uzgodnienie oznacza, że w przypadku niewyrażenia zgody gmina może projekt zatrzymać. Nie ma potrzeby wprowadzania dodatkowego ogniwa administracyjnego w postaci sejmiku, zresztą byłoby to sprzeczne.

Dodatkowo, zgodnie z apelem z sali to jest ostatnie zdanie, minister spraw zagranicznych zaopiniował jednoznacznie treść obu poprawek jako niezgodną z prawem europejskim, a więc byłoby bardzo trudno wprowadzić je do projektu. Dziękuję bardzo.

Marszałek:

Dziękuję bardzo, panie ministrze.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 1. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Za oddało głos 180 posłów, przeciwnego zdania było 253 posłów, 3 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę odrzucił.

W 2. poprawce do art. 29 wnioskodawcy proponują dodać ust. 3.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Konsekwencją przyjęcia tej poprawki będą zmiany redakcyjne w treści projektu ustawy.

Bardzo proszę pana posła Mariusza Oriona Jędryskę o zabranie głosu.

Poseł Mariusz Orion Jędrysek:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Niestety pan minister spraw zagranicznych się myli. Otóż landy niemieckie mają prawo do odmowy CCS u siebie. W związku z tym, skoro landy mają, dlaczego u nas nie można. Jeśli Austriacy mogą w ogóle odmówić, dlaczego my nie możemy odmówić.

Proszę państwa, to będzie ustawa, która wykluczy niektóre nasze struktury geologiczne z dalszego użytkowania. Przy naprawę dużych pieniądzech, takie się pojawiają, bo gdzieś w Europie chcą zrobić ten CCS, które przyjdą do Polski, staniemy się śmietnikiem Europy. To może spowodować zanieczyszczenie wód gruntowych, niemożliwość eksploatacji wód termalnych, zatrucie, eksplozję i zwiększy koszt energii elektrycznej nawet o 40%, bo o tyle więcej trzeba będzie wydobyć i spalić węgla, żeby zatłoczyć ten dwutlenek węgla. A więc niestety pan, panie ministrze, nie ma racji. W 2007 r. jako rząd Prawa i Sprawiedliwości zorganizowaliśmy konferencję, na której miała być przyjęta ta dyrektywa. Wasz rząd PO tego zaniechał. Miał to zrobić jeszcze pan Buzek może dzięki temu został spikerem w Parlamencie Europejskim. To jest sprzedawanie Polski, sprzedawanie polskich struktur geologicznych, czyli tego, co jest najdroższe w Polsce. Pan jest ciągle temu winien. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana marszałka Ludwika Dorna.

Bardzo proszę.

Poseł Ludwik Dorn:

Pani Marszałek! Panie Premierze! Panie Ministrze! Jeżeli chodzi o kwestię stosunku do poprawek zgłoszonych przez klub Prawo i Sprawiedliwość, to Solidarna Polska opowiada się za nimi. Mam pytanie o przyczyny odrzucania tego przez rząd. W ogóle jeśli chodzi o tę ustawę, to Solidarna Polska, która złożyła wniosek o jej odrzucenie, docenia te różne zabezpieczenia, to jest w porządku. Tylko mamy pewną obawę, co będzie, jak w tym rządzie zmieni się układ sił. Powiedzmy, główny lobbysta CCS w Polsce pan europoseł Buzek, który na konferencji prasowej, przepraszam, na seminarium o CCS mówił wprost: Skoro Niemcy się wycofują, a jest potrzeba, to niech Polacy to zrobią i staną się awangardą CCS... To jest taka obawa.

Zaczynaliście jako partia umiarkowanego konserwatyzmu, teraz jesteście partią ostro progenderową. Mamy obecnie sytuację taką, że wbudowywane są zabezpieczenia, ale wam też może się odwrócić. A konsekwencje tego, o czym mówił pan poseł Jędrysek i co jest oczywiste, będą bardzo niedobre. W związku z tym może należy nie tylko wbić gwóźdź, ale urwać mu łepkę, bo wtedy będziemy bezpieczni. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Odpowiedzi udzieli minister Piotr Grzegorz Woźniak.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska Piotr Grzegorz Woźniak:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Bardzo krótko. Mam wrażenie, że mijamy się z panem profesorem albo ja wypowiedziałem się niezrozumiale, za co przepraszam. Powtórzę wobec tego to, co powiedziałem wcześniej. Taką rolę jak landy w Niemczech u nas przy uzgadnianiu odgrywają gminy. Akurat tam to nazywa się land, u nas nazywa się to gmina. Wprowadzanie sejmików do procesu decyzyjnego zrównałoby całą konstrukcję prawną, którą w ogóle, nie tylko w związku z Prawem geologicznym i górniczym, stosujemy od dobrych 50 lat, a skutecznie od 20.

Zabezpieczenia i zmiany. Pan poseł Dorn zechciał zapytać jeszcze raz o zabezpieczenia. Tak, one są niesłychanie wysokie i ten próg rzeczywiście jest postawiony niebotycznie wysoko. Nawiażę do tego, co powiedział pan poseł prof. Jędrysek – zanim powstanie pierwszy projekt CCS-u, choćby demonstracyjny, to wnuki pana profesora i moje bardzo się zestarzeją. To jest próg postawiony wyjątkowo wysoko ze względów bezpieczeństwa i ze względu na to, że dbamy o nośniki energii, które mają być możliwie dostępne i możliwie niekosztowne.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska Piotr Grzegorz Woźniak

Niemcy się wycofują, my też de facto wycofaliśmy się, dlatego że wszystkie trzy projekty demonstracyjne zaproponowane przez przemysł czy de facto zaproponowane przemysłowi przez Komisję Europejską zostały odrzucone przez przemysł i żaden nie jest realizowany – zarówno Bełchatów, Kędzierzyn-Koźle, jak i niedoszły projekt Vattenfalla, który zresztą pozbył się aktywów w Polsce. Nie jesteśmy w przededniu żadnego takiego projektu, a jeśliby miało dojść do zmiany tego poziomu zabezpieczeń, o którym mówił pan poseł Dorn, musiałyby być zmieniona ustawa. Tu nic nie może zadziałać się bez wiedzy Wysokiej Izby i bez zgody Wysokiej Izby. Dziękuję bardzo.

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Pan poseł Mariusz Orion Jędrysek, rozumiem, że w trybie sprostowania.

Poseł Mariusz Orion Jędrysek:

Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Pani Marszałek! Mimo że faktycznie Europa wycofuje się...

(Poseł Krystyna Skowrońska: Do rzeczy.)

Ja mówię do ludzi, nie do rzeczy, pani poseł.

(Poseł Teresa Piotrowska: Sprostowanie, panie pośle.)

...Unia Europejska jednocześnie przygotowuje się do wielkich projektów transportowych CO₂. Tutaj są wskazówki z ostatnich dni komisji przemysłu dla komisji środowiska Parlamentu Europejskiego, gdzie w 11 punktach jest może 20 kłamstw na ten temat, że to jest bezpieczne i powinno być zrobione. My jako jedyny kraj w Europie robimy to na końcu, oczywiście że robimy to na końcu, bo mieliśmy szansę urwać temu łeb, i robimy to źle. Trzeba po prostu powiedzieć: nie, i sprawa będzie załatwiona.

Wiele lat temu robiłem badania nad migracją przy zatłaczaniu CO₂. To cieknie i koniec, i jest to niebezpieczne.

(Poseł Rafał Grupański: Czyli są nieaktualne.)

Nie ma takich struktur geologicznych w Polsce, o których możemy z pewnością powiedzieć, że są bezpieczne. Jeśli są bezpieczne, to niech to robią inni. Na Morzu Północnym, proszę bardzo, tam jest taka szansa.

(Poseł Stefan Niesiołowski: Kończ już te błazeństwa.)

U nas nie. Dziękuję bardzo.

Pan odpowiada za niszczenie polskich struktur geologicznych, tego, co jest najdroższe i co Polacy mają, pan i tylko pan. (Oklaski)

Marszałek:

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 2. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 441 posłów. Za oddało głos 178 posłów, przeciwnego zdania było 260 posłów, 3 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę odrzucił.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Bardzo proszę pana Jana Szyszko o zadanie pytania.

Panie pośle, bardzo proszę.

Poseł Jan Szyszko:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Szanowny Panie Premierze! Pakiet klimatyczno-energetyczny to śmierć dla polskiej gospodarki, a ta ustawa to dobijanie polskiej gospodarki do zera. Panie premierze, mam pytania. Dlaczego przyjął pan do realizacji wprowadzenie nieobowiązującej dyrektywy o CCS w Polsce? Czy powodem tego były słowa Jerzego Buzka na posiedzeniu Komisji SUE, kiedy protestowaliśmy bardzo mocno przeciwko wprowadzeniu tej dyrektywy, że Polska otrzyma prawie 4 mld euro dzięki implementacji tej dyrektywy? Gdzie są pieniądze i co z rozpoczętymi, związanymi z tymi obietnicami, inwestycjami? Jakie poniesiono koszty i kto za to zapłaci?

Panie premierze, dlaczego wbrew wszelkim założeniom konwencji klimatycznej i konkluzjom Rady Europy z 2007 r. traktujecie dwutlenek węgla jako odpad do składowania, a nie jako budulec odnawialnych źródeł energii i ochrony bioróżnorodności zgodnie z konwencją klimatyczną i z protokołem z Kioto? (Dzwonek) I ostatnia rzecz: Jak pan skomentuje słowa z uzasadnienia, że wprowadzenie tego projektu spowoduje spadek efektywności energetycznej, a ten spadek z kolei spowoduje wzrost zapotrzebowania na węgiel i będziemy mogli dłużej użytkować węgiel?

Marszałek:

Dziękuję, panie pośle, czas minął.

Poseł Jan Szyszko:

Czy pan chce to zaprezentować na forum ekonomicznym jako innowacyjny model Platformy Obywatelskiej? Dziękuję bardzo. (Oklaski)

Marszałek:

Dziękuję panu.

Posel Jan Szyszko:

To jest prawo, nad którym głosowaliśmy w ciągu 6 tygodni.

Marszałek:

Panie pośle, już dziękuję.

Pan minister Piotr Grzegorz Woźniak.

(*Posel Leszek Aleksandrak:* Głosujmy już, pani marszałek.)

Nie, minister udziela.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Środowiska
Piotr Grzegorz Woźniak:**

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Pan poseł zechciał nazwać dyrektywę nieobowiązującą. Niestety ona jest obowiązująca. Nie ma wyjścia. Mogę tylko przytoczyć informację, że ostatnio, to było w zeszłym tygodniu, Komisja Europejska wystosowała bardzo ostry monit, ponieważ rzeczywiście jesteśmy ostatnim krajem, który ją implementuje czy transponuje, jak to się teraz mówi, ale ona po prostu obowiązuje. Wszystkie inne kraje ją przyjęły, oczywiście w różnej formie, ale i my przyjęliśmy. Zresztą mało który kraj przyjął tę dyrektywę w tak ostrej formie, stawiając tak wysoko zabezpieczenia i tworząc tak wysoki próg wejścia na taki rynek. Muszę to po prostu sprostować.

Projekty na 4 mld zł. Tak, to było trochę mniej niż 4 mld zł. One były przyobiecane, zresztą oczywiście na bardzo trudnych warunkach, na trzy projekty, które myśmy wtedy mieli w portfelu, tzn. – powtórzę – Bełchatów na nowym bloku, tym wysokosprawnym, Kędzierzyn-Koźle i Vattenfall, w Elektrocieplowni Siekierki. Wszystkie te projekty, zresztą po dosyć dogłębnej ocenie przez sam przemysł, zostały wyrzucone. Tak że nie ma tu co płakać nad rozlanym mlekiem. 4 mld zł nie przyszły, bo gdyby one przyszły, to te projekty byśmy mieli. Tymczasem przemysł jednoznacznie je odrzucił. A ponieważ to nie kwalifikuje się do dodatkowej pomocy publicznej, po prostu ich nie będzie. Zanim doczekamy się następnych, to nasze wnuki, tak jak mówiłem, zdążą się zestarzeć, aczkolwiek wymóg formalny będzie spełniony. Dziękuję bardzo.

Marszałek:

Pan poseł, przepraszam, w jakim trybie?

(*Posel Jan Szyszko:* Sprostowanie.)

Proszę bardzo.

Posel Jan Szyszko:

Panie Ministrze! Panie Premierze! Skoro jest obowiązująca, to dlaczego cały szereg państw odstąpiło od tej dyrektywy i jej nie wprowadziło, nie implementowało?

I druga rzecz. Bardzo bym prosił o to, aby pan minister, którego znam bardzo dobrze, jednak odpowiadał naprawdę na konkretnie zadane pytania. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Marszałek:

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw, w brzmieniu proponowanym przez Komisję Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 442 posłów. Za oddało głos 253 posłów, przeciwnego zdania było 185 posłów, 4 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw.

Ogłaszam 10 minut przerwy. (*Oklaski*)

(*Przerwa w posiedzeniu od godz. 10 min 28
do godz. 10 min 49*)

Marszałek:

Wznawiam obrady.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 6. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez panią poseł Aleksandrę Trybuś i przeprowadził dyskusję, w trakcie której zgłoszono wnioski o odrzucenie projektu ustawy oraz poprawki.

W związku z tym Sejm skierował ten projekt ponownie do komisji w celu ich rozpatrzenia.

Dodatkowe sprawozdanie komisji zostało paniom i panom posłom doręczone w druku nr 1601-A.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Proszę panią poseł Aleksandrę Trybuś o zabranie głosu w celu przedstawienia dodatkowego sprawozdania.

**Poseł Sprawozdawca
Aleksandra Trybuś:**

Pani Marszałek! Panie Premierze! Wysoka Izbo! W trakcie drugiego czytania w dniu 27 sierpnia 2013 r. zgłoszono jeden wniosek i pięć poprawek do projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz o zmianie niektórych innych ustaw, druki nr 1495 i 1601.

Połączone Komisje: Edukacji, Nauki i Młodzieży oraz Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej rekomendują odrzucenie wniosku o odrzucenie projektu ustawy, odrzucenie poprawek 1., 2. i 3. oraz przyjęcie poprawek 4. i 5. Dziękuję.

Marszałek:

Dziękuję, pani poseł.

Przechodzimy do głosowania.

Komisje wnoszą o uchwalenie projektu ustawy w brzmieniu przedłożenia zawartego w druku nr 1495.

Komisje przedstawiają w dodatkowym sprawozdaniu zgłoszony w dyskusji wniosek o odrzucenie projektu ustawy w całości oraz poprawki.

W pierwszej kolejności pod głosowanie poddam wniosek o odrzucenie projektu ustawy.

Komisje wnoszą o jego odrzucenie.

Przyjęcie tego wniosku spowoduje bezprzedmiotowość pozostałych propozycji.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana posła Artura Ostrowskiego.

Poseł Artur Ostrowski:

Pani Marszałek! Panie Premierze! Wysoki Sejmie! Moje pytania będą dotyczyć konsekwencji przyjęcia wniosku klubu Prawo i Sprawiedliwość, głosowania za wnioskiem o odrzucenie tego projektu ustawy.

Pytanie kieruję do pani minister: Czy głosowanie za tym wnioskiem PiS-u spowoduje, że w przyszłym roku szkolnym 1 września do I klasy pójdą wszystkie dzieci sześć- i siedmioletnie, co daje nam liczbę około 700 pierwszoklasistów? Czy głosowanie za wnioskiem Prawa i Sprawiedliwości nie spowoduje tego, że w przyszłym roku szkolnym, jeśli chodzi o klasy szkolne, pierwszoklasiści będą upychani w oddziałach trzydziesto-, a nawet czterdziestoosobowych z uwagi na to, że będziemy mieli wszystkich siedmio- i sześciolatków skumulowanych w jednym roku? Czy głosowanie za wnioskiem Prawa i Sprawiedliwości nie spowoduje takiego stanu, że do I klasy pójdą dzieci, które niemalże mają pięć lat (*Dzwonek*), i pójdą też takie, które mają prawie osiem lat? Ta nowelizacja poprawia złe zapisy poprzedniej ustawy. Dziękuję bardzo.

Marszałek:

Pani poseł Marzena Machałek.
Bardzo proszę.

Poseł Marzena Machałek:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Rządy PO–PSL to czarny okres dla polskiej edukacji. (*Poruszenie na sali*) Tysiące nauczycieli od września stracą pracę. Tymczasem przymusowo wcielacie 6-letnie dzieci do nieprzygotowanych szkół. Komu to służy? Na pewno nie dzieciom. Pomimo nachalnej propagandy tylko co piąty sześciolatek trafił do szkoły. W tym roku będzie ich jeszcze mniej. Rodzice powiedzieli „nie” szkodliwej pseudoreformie edukacji, rodzice powiedzieli „nie” przymusowemu wcielaniu sześciolatków do nieprzygotowanych szkół. Teraz rząd tą nowelizacją nieudolnie próbuje przykryć kolejną porażkę. Jednocześnie tworzycie iluzję, że troszczycie się o dzieci. To nieprzyzwoite.

Owszem, należy zmienić tę ustawę, trzeba natchnąć odejść od obniżenia wieku szkolnego. Popychanie sześciolatków do szkoły powinno być pozostawione, jak do tej pory, decyzji rodziców. (*Dzwonek*) Prawo i Sprawiedliwość od początku tak twierdziło...

Marszałek:

Dziękuję, pani poseł.

Poseł Marzena Machałek:

...i dziś konsekwentnie jesteśmy po stronie rodziców i nauczycieli, dlatego będziemy głosować za odrzuceniem tego projektu ustawy. Dziękuję. (*Oklaski*)

Marszałek:

Pani poseł, dziękuję.

Odpowiedzi udzieli minister edukacji narodowej pani Krystyna Szumilas.

Bardzo proszę.

**Minister Edukacji Narodowej
Krystyna Szumilas:**

Pani Marszałek! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Głosowanie za wnioskiem o odrzucenie tego projektu jest głosowaniem przeciwko rodzicom. Takie głosowanie, przyjęcie tego wniosku spowoduje, że od 1 września 2014 r. wszystkie dzieci sześć- i siedmioletnie rozpoczną edukację w szkole. Takie głosowanie oznacza, że nie będzie ograniczenia liczby uczniów w klasach najmłodszych. Takie głosowanie, przyjęcie

**Minister Edukacji Narodowej
Krystyna Szumilas**

tego wniosku oznacza, że nie będzie podziału w klasach, tak aby w klasie były dzieci w zbliżonym wieku. Dlatego proszę Wysoką Izbę o odrzucenie tego wniosku. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania nad wnioskiem o odrzucenie projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o odrzucenie projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz o zmianie niektórych innych ustaw, zawartego w druku nr 1495, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. Za wnioskiem oddało głos 133 posłów, przeciwnego zdania było 287 posłów, 13 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wniosek o odrzucenie odrzucił.

Poprawki 1. i 2. zgłoszono do art. 61 ust. 3 ustawy o systemie oświaty.

W poprawce 1. wnioskodawcy proponują, aby również w klasach od IV do VI szkoły podstawowej zajęcia edukacyjne były prowadzone w oddziałach liczących nie więcej niż 25 uczniów.

Z poprawką tą łączy się poprawka 3. polegająca na skreśleniu art. 3 w projekcie ustawy.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisje wnoszą o ich odrzucenie.

Ich przyjęcie spowoduje bezprzedmiotowość poprawki 2.

Bardzo proszę o zabranie głosu panią poseł Marzenę Dorotę Wróbel.

Poseł Marzena Dorota Wróbel:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Klub Solidarna Polska był i jest nadal przeciwko obniżaniu wieku szkolnego. Problem polega na tym, że w tej ustawie my o tym już nie decydujemy, bo to zostało zdecydowane. Dzisiaj decydujemy tylko o tym, czy dzieci będą się uczyły w klasach zagęszczonych, czy w klasach, które będą liczyły do 25 uczniów w oddziale. Propozycje rządu w tej materii są niezwykle skromne i nie wyczerpują oczekiwań rodziców. Rząd zaproponował, aby to obniżenie liczby uczniów w klasie nastąpiło dopiero w przyszłym roku szkolnym i by było wprowadzane przez trzy najbliższe lata, ale tylko w odniesieniu do pierwszego etapu edukacyjnego, czyli do klas I–III. Uważamy, że jest to rozwiązanie dalece niewystarczające. W związku z tym zaproponowaliśmy *(Dzwonek)*, aby obligatoryjne obniżenie liczby

osób w klasie dotyczyło całej szkoły podstawowej, czyli klas I–VI, i by zostało wprowadzone już w przyszłym roku szkolnym, w odniesieniu zarówno do pierwszego, jak i drugiego etapu edukacyjnego.

Marszałek:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Czas minął.

Poseł Marzena Dorota Wróbel:

Pytanie. Dlaczego opcja rządząca nie chce się na to zgodzić? Szykują się potężne...

Marszałek:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Poseł Marzena Dorota Wróbel:

...zwolnienia wśród nauczycieli.

Marszałek:

Pani poseł...

Poseł Marzena Dorota Wróbel:

Dlaczego nie chcecie dać szansy tym nauczycielom?

Marszałek:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Głos zabierze pan poseł Piotr Paweł Bauć.

Poseł Piotr Paweł Bauć:

Pani Marszałkini! Pani Minister! Wysoka Izbo! Te poprawki mają sens i uzasadnienie w wiedzy pedagogicznej. Warto byłoby wiązać to nie tylko z wiedzą ekonomiczną, bo rozumiem, że to spowoduje, że będzie większa liczba nauczycieli, więc trzeba będzie więcej pieniędzy, ale jest też sens edukacyjny. Jeżeli rozpoczynamy reformę i dzieci mają wejść do klas, gdzie będzie 25 dzieci, to dlaczego w klasie IV będziemy zmieniać grupy wychowawcze, łączyć, łamać struktury, które są związane z socjalizacją grupy, czyli po prostu psuć wychowanie szkolne. Jednak warto parę milionów przejąć z innego działu, żeby szkoła w końcu podnosiła swoją jakość, również jakość wychowania. Dziękuję. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Odpowiedzi udzieli podsekretarz stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej pan minister Przemysław Krzyżanowski.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Edukacji Narodowej
Przemysław Krzyżanowski:**

Pani Marszałek! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Poprawka, która została zaproponowana, tak naprawdę 1 września 2014 r. doprowadzi do demontażu funkcjonowania oddziałów na terenie polskiej szkoły podstawowej. W dzisiejszej polskiej szkole podstawowej 97% oddziałów na terenie wiejskim to oddziały liczące mniej niż 25 uczniów, 92% ogólnie w skali naszego kraju to oddziały mniej liczne. Szczególnie jest to ważne w tym momencie, kiedy 1 września 2014 r. ta poprawka weszłaby w życie. Mamy przed sobą przede wszystkim uczniów klas VI, którzy już kilka miesięcy później będą zdawali sprawdzian na zakończenie szkoły podstawowej. Proponowana zmiana jest nieracjonalna przede wszystkim dlatego, że rozerwane zostaną więzi klasowe i będzie utrudniony proces dydaktyczny. Dziękuję serdecznie. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

(Poseł Marzena Dorota Wróbel: Pani marszałek, sprostowanie.)

Pani poseł w trybie sprostowania.

Proszę bardzo.

Poseł Marzena Dorota Wróbel:

Pani marszałek, mam wrażenie, że zostałam źle zrozumiana przez pana ministra albo pan minister nie przeczytał poprawki, co jest dla mnie już kuriozalne. Poprawka brzmi wyraźnie: Zajęcia edukacyjne w klasach od I do VI szkoły podstawowej są prowadzone w oddziałach liczących nie więcej niż 25 uczniów. Nie więcej niż. To nie jest obowiązek bezwzględnego tworzenia oddziałów wyłącznie 25-osobowych. Jestem zażenowana tym, że muszę panu ministrowi tłumaczyć, w jaki sposób należy czytać teksty ustaw.

Marszałek:

Dziękuję.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 1. i 3., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Za oddało głos 206 posłów, przeciwnego zdania było 230 posłów, przy braku głosów wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm poprawki odrzucił.

W poprawce 2. wnioskodawca proponują, aby zajęcia edukacyjne w szkole podstawowej były prowadzone w oddziałach liczących nie więcej niż 25 uczniów.

Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana posła Artura Ostrowskiego.

Poseł Artur Ostrowski:

Pani Marszałek! Panie Premierze! Wysoki Sejmie! Poprawka SLD jest zbieżna z poprzednią poprawką, lecz jest jedna różnica. Chcemy wprowadzić zapis o 25-osobowych klasach stopniowo, według kalendarza przyjętego w tym projekcie. Chciałem zwrócić uwagę pana premiera na to, że obecny zapis w ustawie dotyczy klas I, II i III, tam będą 25-osobowe oddziały. Ale już w klasie IV dyrektor szkoły może połączyć dwie klasy i stworzyć na przykład klasę 40-osobową. To samo będzie w V czy VI klasie. Dlatego też uważamy, że w szkole podstawowej powinna być zasada, że oddziały nie powinny liczyć więcej niż 25 uczniów. To jest związane z jakością kształcenia, to jest związane z bezpieczeństwem dzieci, ma też wpływ na pracę z uczniem. Dlatego też mamy pewne obawy, że dobre pomysły pana premiera i pani minister skończą się po klasie III tym, że dyrektorzy szkół po prostu *(Dzwonek)* skomasują tych uczniów w klasach. Dlatego też opinia rządu jest negatywna.

Mam pytanie do pani minister. Czy może na etapie prac senackich albo też czy rząd myśli o tym, by w szkole podstawowej klasy nie liczyły jednak więcej niż 25 uczniów, tym bardziej że mamy niż demograficzny? Moglibyśmy to zrobić...

Marszałek:

Panie pośle, czas minął.

Poseł Artur Ostrowski:

...z korzyścią dla dziecka. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Pani poseł Marzena Dorota Wróbel.

Bardzo proszę.

(Głos z sali: Nie...)

Posel Marzena Dorota Wróbel:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! To jakiś tragiczny paradoks, że w tym samym dniu Platforma Obywatelska i PSL dają szansę na deregulację zawodu złodzieja i przestępcy, natomiast nie chcą dać szansy na godną pracę porządnym ludziom, na których opiera się to państwo.

Tak, mówię o deregulacji zawodu przestępcy, ponieważ zmniejszycie do minimum ryzyko bycia przestępcą, a jednocześnie ograniczacie szanse porządnym ludziom na godne życie, i to ludzi, na których opiera się ten kraj, którzy uczą i wychowują.

Proszę mi powiedzieć, ile będzie to kosztowało budżet państwa, gdy z pracy zrezygnuje 7 tys. nauczycieli? *(Dzwonek)* Ile będziemy musieli wysupłać środków, chociażby z opieki społecznej, na zabezpieczenie funkcjonowania w naszym państwie tych ludzi...

(Posel Stefan Niesiołowski: Do lekarza.)

...w jakikolwiek sposób?

(Posel Rafał Grupiński: Czas minął.)

Marszałek:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Posel Marzena Dorota Wróbel:

Dlaczego porządni ludzie w tym kraju nie mają szans?

(Posel Teresa Piotrowska: To nieprawda.)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Odpowiedzi udzieli podsekretarz stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej pan minister Przemysław Krzyżanowski.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej Przemysław Krzyżanowski:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Poprawka, którą zgłosił pan poseł Ostrowski, podobnie jak poprawka, którą zgłosiła pani posłanka Wróbel, dotyczy 1 września 2014 r. Przypomnę, że 1 września 2014 r. to ten moment, w którym po raz pierwszy oddziały klas pierwszych będą liczyły nie więcej niż 25 osób. Dyrektorzy będą do tego zobligowani ustawowo.

To będzie proces postępujący, który będzie trwał przez kolejne trzy lata. Dojdziemy do tego, że wszystkie klasy na I etapie edukacyjnym, czyli klasy I–III, będą liczyły nie więcej niż 25 osób.

Pan poseł powiedział o pewnej kontynuacji. Ta poprawka miałaby sens, gdyby zawierała konkretne daty, czyli rok szkolny 2017/2018.

Dane dotyczące nauczycieli, tego, jaka jest faktyczna liczba zwolnionych nauczycieli, Ministerstwo Edukacji Narodowej będzie miało z bazy systemu informacji oświatowej po 30 września. Dziękuję serdecznie.

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 2. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. Za oddało głos 208 posłów, przeciwnego zdania było 227 posłów, 2 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę odrzucił.

Poprawkę 3. już rozpatrzyliśmy.

W poprawce 4. do art. 4 ust. 2 projektu ustawy wnioskodawcy proponują, aby na wniosek rodziców, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, dyrektor publicznej szkoły podstawowej, dokonując podziału, mógł przyjąć ucznia do klasy I, odstępując od zasady, o której mowa w ust. 1.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 4. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. Za oddało głos 306 posłów, przy 1 głosie przeciwnym i 130 posłach wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę przyjął.

W poprawce 5. wnioskodawcy proponują, aby w projekcie ustawy po art. 4 dodać art. 5.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 5. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. Za oddało głos 294 posłów, przeciwnego zdania było 2 posłów, 143 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę przyjął.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Bardzo proszę o zabranie głosu panią Marzenę Machalek.

Bardzo proszę, pani poseł.

Posel Marzena Machalek:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Wprowadzacie tę ustawę ze strachu przed spadającymi słupkami poparcia, ale trzeba powiedzieć prawdę: ten projekt ustawy wszystko pogarsza. Jak zwykle chcecie przypudrować swoje błędy. Kilka roczników młodych ludzi będzie doświadczać na sobie szkodliwego eksperymentu pedagogicznego. Skutki będą płacić przez całe życie. To skrajna nieodpowiedzialność.

Przestańcie żonglować dziećmi jak liczbami w tabelach Rostowskiego. Nie używajcie dzieci jako amunicji w waszej propagandzie sukcesu. Skończcie z pogardą dla nauczycieli, rodziców, uczniów. (*Poruszenie na sali*) Dzieci to obywatele – już teraz.

Marszałek:

Pani poseł, pytanie.

Posel Marzena Machalek:

Dlaczego musimy bronić się przed wami, partią z nazwy obywatelską...

Marszałek:

Pani poseł, proszę zadać pytanie.

Posel Marzena Machalek:

...a w rzeczywistości pacyfikującą wszelkie własne obywatelskie inicjatywy? Nie wolno, ale i nie stać nas, jako narodu, na osłabianie (*Dzwonek*) kolejnego pokolenia.

(*Posel Teresa Piotrowska*: To jest czas pytań, a nie oświadczeń.)

Musimy rzetelnie i z szacunkiem...

Marszałek:

Dziękuję, pani poseł.

(*Posel Stefan Niesiołowski*: Co to jest? Wyłączyć mikrofon.)

Posel Marzena Machalek:

...przygotowywać nasze dzieci...

(*Głos z sali*: Ooo...)

(*Posel Marzena Machalek przemawia przy wyłączonym mikrofonie*) (*Oklaski*)

Marszałek:

Pani poseł, nie zdążyła pani zadać pytania. Dziękuję.

Proszę o zabranie głosu panią poseł Marzenę Dorotę Wróbel.

(*Głos z sali*: Marzena, wspieraj nas.) (*Poruszenie na sali*)

Posel Marzena Dorota Wróbel:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Klub Solidarna Polska wstrzyma się podczas tego głosowania od głosu... (*Poruszenie na sali*)

(*Głos z sali*: Brawo!)

...ponieważ nawet w tej minimalnej propozycji rządu trzeba odnaleźć to, co jest najważniejsze dla dzieci i dla rodziców. To jest propozycja dalece niewystarczająca, natomiast my nie będziemy głosowali przeciwko tzw. zagęszczaniu klas, bo alternatywą dla 25-osobowych zespołów jest tzw. zagęszczanie klas, robi to bardzo wiele samorządów, i prawidłowy proces dydaktyczny w tych większych liczebnie klasach, zwłaszcza na etapie I–III, jest niemożliwy. W związku z tym wstrzymamy się od głosu.

(*Posel Teresa Piotrowska*: Pani poseł, ale to jest czas na pytanie.)

Mam pytanie do ministerstwa: W jaki sposób państwo zamierzacie (*Dzwonek*) wspomagać tych nauczycieli, którzy utracą pracę.

Marszałek:

Dziękuję bardzo, pani poseł, czas na zadanie pytania minął.

Posel Marzena Dorota Wróbel:

Mamy informację o jakichś kabaretowych szkoleniach, o warsztatach z zakresu poszukiwania pracy, de facto o warsztatach z zakresu komunikacji społecznej.

Mam pytania: Kiedy rząd pójdzie na tego typu warsztaty z komunikacji społecznej? Kiedy stanie przed grupą nauczycieli? (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana posła Artura Ostrowskiego.

Posel Artur Ostrowski:

Pani Marszałek! Panie Premierze! Wysoki Sejmie! Dziecko 6-letnie jest gotowe do tego, aby pójść do szkoły, do pierwszej klasy. Pytanie podstawowe brzmi: Czy szkoła jest do tego przygotowana? Ta nowelizacja pokazuje jednak i utwierdza rodziców w przekonaniu, że obecne rozwiązania nie są dobre. Pan premier swoją zmianą filozofii i tą nowelizacją utwierdza rodziców w przekonaniu, że szkoła nie jest przygotowana do rozpoczęcia roku szkolnego.

Oto mamy trzeci okres przejściowy. Mielśmy okres 3-letni, następnie 2-letni, a teraz jeszcze kolejny, na dwa następne lata. To nie jest dobry tryb przyjmowania tak ważnej ustawy, która dotyczy tak małych dzieci.

Mam pytanie do rządu: Czy to prawda, że jest przygotowana koncepcja przesunięcia terminu obniżenia wieku szkolnego na po wyborach parlamentarnych? Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję.

Proszę o zabranie głosu pana posła Piotra Pawła Baucia.

Posel Piotr Paweł Bauć:

Pani Marszałkini! Panie Premierze! Pani Minister! Zgadza się z opozycją, faktycznie możliwe jest to, że jeszcze będziemy przesuwac terminy, choć tego bym nie chciał. Wszyscy wiemy, zresztą ta liczba jest podana, że około 900 szkół nie spełnia warunków sanitarnych. 900 szkół razy 20 osób, 20 dzieci, to około 18 tys. istnień ludzkich, które mogą, niestety, przeżywać traumę szkolną. W związku z tym mam pytanie: Jakie specjalne działania podejmuje rząd, żeby przyspieszyć remonty szkół, przygotowanie szkół, aby te dzieci mogły się w odpowiednich warunkach uczyć? Pani minister, ponieważ sprawuję funkcję przewodniczącego Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży, będę się dodatkowo dopytywał, co w tej materii ministerstwo robi. Dziękuję. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Odpowiedzi udzieli podsekretarz stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej pan minister Przemysław Krzyżanowski.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Edukacji Narodowej
Przemysław Krzyżanowski:**

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Ustawa, którą dzisiaj procedujemy, zakłada trzy bardzo ważne filary,

które przede wszystkim pochodzą z wniosków płynących ze spotkań i konsultacji z rodzicami. Te filary to obniżenie liczebności oddziałów, podział rocznika 2008 na dwie części, pierwsza część pójdzie 1 września 2014 r., druga 1 września 2015 r., a także bardzo ważna decyzja dyrektora szkoły, jeżeli będzie miał więcej niż jeden oddział, o takim podziale klas, by dzieci 6-letnie uczyły się w jednym oddziale, dzieci 7-letnie w drugim, by dzieci urodzone w zbliżonych miesiącach uczyły się po prostu razem.

Myślę, że propozycja, którą przedstawiamy, przede wszystkim jest propozycją właściwą, która odpowiada na to, o czym rozmawialiśmy z rodzicami, na postulaty rodziców. Obniżenie wieku szkolnego to także, pamiętajmy o tym, ogromna szansa dla nauczycieli na zatrudnienie, a także ogromna szansa na to, by znalazły się dodatkowe miejsca w wychowaniu przedszkolnym.

Były pytania dotyczące tego, w jaki sposób Ministerstwo Edukacji Narodowej przygotowywało tę reformę. Był proces indywidualizacji procesu nauczania wśród nauczycieli nauczania początkowego klas 1–3, były przekazywane środki w ramach programu „Radosna szkoła”, wyposażyliśmy szkoły w zewnętrzne i wewnętrzne place zabaw. Dzisiaj w 90% polskich szkół funkcjonują wewnętrzne place zabaw, na ten cel przeznaczono 300 mln zł. To także doskonalenie i dokształcanie nauczycieli, które odbywało się od 2009 r., to także zmiana podstawy programowej. Niezależne instytucje potwierdzają, że polska szkoła jest przygotowana do tego, by 1 września 2014 r. 6-letnie dzieci rozpoczęły edukację w tych placówkach. Dziękuję serdecznie. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz o zmianie niektórych innych ustaw, w brzmieniu przedłożenia zawartego w druku nr 1495, wraz z przyjętymi poprawkami, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. Za oddało głos 295 posłów, przeciwnego zdania było 126 posłów, 18 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 7. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Spraw Wewnętrznych o komisyjnym projekcie ustawy o zmianie ustawy o Biurze Ochrony Rządu.

Marszałek

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez panią posel Stanisławę Prządkę oraz przeprowadził dyskusję, w trakcie której zgłoszono poprawkę.

W związku z tym Sejm ponownie skierował projekt ustawy do komisji w celu jej rozpatrzenia.

Dodatkowe sprawozdanie komisji zostało paniom i panom posłom doręczone w druku nr 1609-A.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Proszę o zabranie głosu sprawozdawcę komisji panią posel Stanisławę Prządkę.

**Posel Sprawozdawca
Stanisława Prządka:**

Szanowna Pani Marszałek! Panie Premierze! Wysoka Izbo! W drugim czytaniu komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o Biurze Ochrony Rządu została zgłoszona jedna poprawka Klubu Parlamentarnego Platforma Obywatelska. Poprawka odnosi się do art. 1 projektu w pkt 2 art. 127a w ust. 5 zostały wprowadzone zmiany dotyczące zakresu i sposobu przeprowadzania badań fizycznych strażników Straży Marszałkowskiej, a także obowiązkowego poddawania strażników Straży Marszałkowskiej oraz tych, którzy ubiegają się o pracę w Straży Marszałkowskiej, badaniom psychologicznym. Komisja rekomenduje Wysokiej Izbie jej przyjęcie. Dziękuję bardzo.

Marszałek:

Dziękuję bardzo, pani posel.

Przechodzimy do głosowania.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy zawartego w sprawozdaniu w druku nr 1609.

Komisja przedstawia również poprawkę, nad którą głosować będziemy w pierwszej kolejności.

W jedynej poprawce polegającej m.in. na nadaniu nowego brzmienia ust. 5 w art. 127a ustawy o Biurze Ochrony Rządu wnioskodawcy proponują m.in., aby test sprawności fizycznej dotyczył także strażników Straży Marszałkowskiej z uwzględnieniem kategorii wiekowych.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. Za poprawką oddało głos 274 posłów, przeciwnego zdania było 126 posłów, 37 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę przyjął.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Bardzo proszę, pani minister Krystyna Łybacka.

Posel Krystyna Łybacka:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Projekt ustawy zmieniający ustawę o Biurze Ochrony Rządu dotyczy Straży Marszałkowskiej. Mocą tego projektu Straż Marszałkowska otrzyma sztandar. Projekt bardzo jasno mówi także, jakie kwalifikacje powinien mieć strażnik Straży Marszałkowskiej. Jest to jednak cząstkowe uregulowanie problemu. Mam nadzieję, Wysoki Sejmie, że potrafimy razem dla 150 strażników Straży Marszałkowskiej przyjąć także rozwiązanie, które będzie właściwie określało status funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej i będzie czyniło z nich takie osoby, jak w innych służbach mundurowych. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Marszałek:

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o zmianie ustawy o Biurze Ochrony Rządu, w brzmieniu proponowanym przez Komisję Spraw Wewnętrznych, wraz z przyjętą poprawką, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. Za oddało głos 439 posłów, przy braku głosów przeciwnych i wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o Biurze Ochrony Rządu.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 8. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Spraw Wewnętrznych oraz Komisji Spraw Zagranicznych o rządowym projekcie ustawy o ratyfikacji Porozumienia o współpracy w zakresie ochrony świadka, podpisanego w Stirinie dnia 24 maja 2012 r.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Michała Szczerbę oraz przeprowadził dyskusję.

W dyskusji nie zgłoszono poprawek.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisje wnoszą o uchwalenie projektu ustawy w brzmieniu przedłożenia zawartego w druku nr 1498.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o ratyfikacji Porozumienia o współpracy w zakresie ochrony świadka, podpisanego w Stirinie dnia 24 maja 2012 r., w brzmieniu przedłożenia zawartego w druku nr 1498, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. Za oddało głos 438 posłów, przy braku głosów przeciwnych i wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o ratyfikacji Porozumienia o współpracy w zakresie ochrony świadka, podpisanego w Stirinie dnia 24 maja 2012 r.

Marszałek

Powracamy do rozpatrzenia punktu 9. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o współpracy rozwojowej.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Roberta Tyszkiewicza oraz przeprowadził dyskusję, w trakcie której zgłoszono wniosek o odrzucenie projektu ustawy.

Sejm podjął decyzję o nieodsyłaniu projektu ustawy ponownie do komisji.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy zawartego w sprawozdaniu w druku nr 1561.

W pierwszej kolejności pod głosowanie poddam zgłoszony w dyskusji wniosek o odrzucenie projektu ustawy.

Przyjęcie tego wniosku spowoduje bezprzedmiotowość propozycji komisji.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana posła Piotra Pyzika.

Posel Piotr Pyzik:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Mam proste pytanie. Mianowicie ta nowela została przygotowana w sposób chaotyczny i niechlujny. Tę kwestię poruszaliśmy i na posiedzeniu komisji, i w czasie debaty na sali plenarnej. Moje pytanie jest proste: Kto przygotował tak chaotyczną i niechlujną nowelizację? Dziękuję. (*Oklaski*)

Marszałek:

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o odrzucenie projektu ustawy w całości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. Za oddało głos 169 posłów, przeciwnego zdania było 250 posłów, 18 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wniosek odrzucił.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana posła Tadeusza Iwińskiego.

Posel Tadeusz Iwiński:

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Nowelizacja tej ustawy, która została przyjęta niemal dwa lata temu, w ostatniej fazie działania Sejmu poprzedniej kadencji, była z przyczyn formalnych niezbędna. To nie był najlepszy projekt, zgadzam się z przedmówcą. Rząd-

ko się zdarza, żeby wnioskodawcy poszli po rozum do głowy i takie propozycje, przeciwko którym opowiadały się m.in. 62 organizacje pozarządowe zrzeszone w Grupie Zagranica, wycofali. Natomiast mamy nadal do czynienia z dość niespójnym dokumentem, choć dobrze, że on istnieje. Dlatego chciałbym zapytać, ponieważ rząd polski traktuje pojęcie pomocy rozwojowej i współpracy rozwojowej w sposób niezgodny, w każdym razie nie w pełni zgodny ze standardami europejskimi i oenztowskimi: Po pierwsze (*Dzwonek*), kiedy poziom naszej pomocy rozwojowej spełni niezbędne wymogi? Obiecaliśmy kilka lat temu, że on będzie czterokrotnie większy niż teraz. Teraz jest 0,09.

Marszałek:

Dziękuję, panie pośle.
Czas minął.

Posel Tadeusz Iwiński:

Po wtóre, kiedy zmieni się sytuacja, że będziemy zaliczali do pomocy rozwojowej – a to jest 2/3 całości – naszą pomoc dla państw Partnerstwa Wschodniego i współpracę z nimi? Powinno chodzić głównie o realizację celów milenijnych i tak wszyscy postępują.

Marszałek:

Odpowiedzi udzieli podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych pani minister Katarzyna Pełczyńska-Nałęcz.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Katarzyna Pełczyńska-Nałęcz:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Kraje Partnerstwa Wschodniego znajdują się na liście zaakceptowanej przez DAC OECD, liście krajów rozwijających się, którym nie tylko można, ale którym należy udzielać pomocy rozwojowej. Stąd priorytety polskiej pomocy rozwojowej, które skupiają się właśnie na tych sześciu krajach, są całkowicie zgodne z wytycznymi OECD.

Odnosnie do poziomu polskiej pomocy rozwojowej rzeczywiście kraje Unii Europejskiej przyjęły bardzo ambitne zobowiązania co do poziomu tej pomocy. Polska jest wśród większości krajów Unii Europejskiej, które na dzisiaj nie są w stanie tych poziomów wypełnić, ale jest to związane z dylematem – pieniądze przeznaczone na pomoc rozwojową to są pieniądze, które trzeba by odebrać z pomocy, z budżetu skierowanego na kwestie wewnętrzne. To są zawsze takie dylematy, przed którymi stoi rząd polski, kiedy

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Spraw Zagranicznych
Katarzyna Pełczyńska-Nałęcz**

musi decydować o wzroście polskiej pomocy rozwojowej. Niemniej chciałabym poinformować, że polska pomoc rozwojowa rośnie z roku na rok, ponieważ rośnie polski budżet. W zeszłym roku to było 0,8% dochodu narodowego, dwa lata temu. W tym roku to będzie 0,9% dochodu narodowego. Tak że jest to wzrost. Dziękuję bardzo.

Marszałek:

Dziękuję bardzo, pani minister.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o zmianie ustawy o współpracy rozwojowej, w brzmieniu proponowanym przez Komisję Spraw Zagranicznych, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. Za oddało głos 262 posłów, przeciwnego zdania było 160 posłów, 17 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o współpracy rozwojowej.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 12. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o:

1) poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o usługach płatniczych,

2) poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o usługach płatniczych,

3) poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz ustawy o elektronicznych instrumentach płatniczych,

4) poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o usługach płatniczych,

5) senackim projekcie ustawy o zmianie ustawy o usługach płatniczych.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez panią poseł Zofię Czernow oraz przeprowadził dyskusję, w trakcie której zgłoszono poprawki.

W związku z tym Sejm ponownie skierował projekt ustawy do komisji w celu ich rozpatrzenia.

Dodatkowe sprawozdanie zostało paniom i panom posłom doręczone w druku nr 1553-A.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Proszę o zabranie głosu sprawozdawcę komisji panią poseł Zofię Czernow.

Poseł Sprawozdawca Zofia Czernow:

Pani Marszałek! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Podczas drugiego czytania projektu ustawy wniesiono 4 poprawki. Komisja Finansów Publicznych na wczorajszym posiedzeniu pozytywnie zaopiniowała poprawki 1. i 2. W imieniu Komisji Finansów Publicznych wnoszę o przyjęcie tych poprawek. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Przechodzimy do głosowania.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy zawartego w sprawozdaniu w druku nr 1553.

Komisja w dodatkowym sprawozdaniu przedstawia również poprawki, nad którymi głosować będziemy w pierwszej kolejności.

Wszystkie poprawki zostały zgłoszone do art. 1 projektu ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy o usługach płatniczych.

1. poprawka do art. 2 ma charakter legislacyjny.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 1. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 440 posłów. Za oddało głos 440 posłów, nie było głosów przeciwnych i wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę przyjął.

W 2. poprawce do art. 38a wnioskodawcy proponują, aby w okresie trzech lat od rozpoczęcia działalności przez nową organizację kartową w odniesieniu do stawki opłaty interchange od jednostkowej krajowej transakcji płatniczej nie stosować przepisu ust. 1, jeżeli:

— nowo utworzona organizacja kartowa nie należy do tej samej grupy co inna organizacja kartowa;

— inna organizacja kartowa nie wywiera na nowo utworzoną organizację kartową znaczącego wpływu, w rozumieniu ustawy o rachunkowości.

Przyjęcie tej poprawki spowoduje bezprzedmiotowość poprawek 3. i 4.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana posła Wincentego Elsnera.

Poseł Wincenty Elsner:

Pani Marszałkini! Wysoka Izbo! To dobrze, że udało nam się odprawić z kwitkiem kolejkę bankowych lobbystów, którzy twierdzili, że po wprowadzeniu obniżki opłaty interchange upadną polskie banki. Jest jedno „ale”: nie mamy pewności, że za chwilę oni nie zagrają nam na nosie. Napisaaliśmy bowiem w ustawie, że chcemy obniżyć jedynie interchange do

Posel Wincenty Elsner

poziomu 0,5, a powinno być o obniżeniu wszystkich opłat związanych z pobieraniem opłat za transakcje kartowe do poziomu 0,5. O tym właśnie mówi ta poprawka, którą złożyliśmy. Bez niej nie mamy pewności, czy nie zobaczymy wkrótce zamiast interchange jakiejś nowej opłaty: Masterchange albo Visachange. *(Oklaski)* I miliard złotych pozostanie nadal w kieszeniach banków. Szkoda, że poprzez zabieg legislacyjny posłów Platformy *(Dzwonek)* ta poprawka stanie się za chwilę bezprzedmiotowa i nawet nie będzie głosowania nad nią. Panie ministrze, czy istnieje taka ewentualność, że po wprowadzeniu tych zmian banki będą pobierać jakąś inną opłatę zamiast interchange? Dziękuję. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Odpowiedzi udzieli podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów pan minister Wojciech Kowalczyk.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Wojciech Kowalczyk:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Przedmiotowa regulacja będzie obejmowała poziom wysokości tzw. opłaty interchange. Polska będzie trzecim krajem po Stanach Zjednoczonych i Australii, który reguluje wysokość opłaty interchange. Jak pan poseł doskonale wie, nikt na świecie nie reguluje całłościowej opłaty. Powiem krótko, że opłata akceptanta to interchange fee pobierane przez banki, opłata procesowa pobierana przez organizacje kartowe oraz tak zwana marża agenta rozliczeniowego. Agentów rozliczeniowych mamy bardzo wielu. Dlaczego chcemy ustawowo regulować to, co reguluje rynek? Jeżeli chodzi o obawy pana posła co do wysokości opłat procesowych, omawiany projekt ustawy wprowadza mechanizmy, które umożliwią przeprowadzanie takich kontroli, jak również wielokrotnie, co było przedmiotem dyskusji na sali plenarnej oraz w komisji, dyskutowany był proces objęcia organizacji kartowej poprzez recognition nadzorem ze strony Komisji Nadzoru Finansowego. Z tego względu nad tą sprawą są prowadzone prace. Tak więc z naszego punktu widzenia wprowadzanie regulacji, której, jak jeszcze raz podkreślam, nikt do tej pory nie wprowadził, mija się z celem. *(Wesołość na sali)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo, panie ministrze.
(Poseł Wincenty Elsner: W trybie sprostowania.)

(Poseł Teresa Piotrowska: Panie pośle, mamy jeszcze robotę, posiedzenie komisji. Pana pewnie nie będzie.)

W trybie sprostowania, pan poseł Elsner.

Posel Wincenty Elsner:

Panie Ministrze! Pan doskonale wie, że mówienie o wszystkich opłatach to był skrót na potrzeby tej jednej minuty. Natomiast poprawka i nasze projekty nie regulowały nigdy marży agenta rozliczeniowego. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 2. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk. Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. Za oddało głos 395 posłów, przeciwnego zdania był 1 poseł, 42 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm poprawkę przyjął.

Poprawki 3. i 4. stały się bezprzedmiotowe.

Przystępujemy zatem do głosowania nad całością projektu ustawy.

Pan poseł Wincenty Elsner.

Bardzo proszę.

Posel Wincenty Elsner:

Pani Marszałkini! Wysoka Izbo! 26 lipca 2012 r. Ruch Palikota złożył projekt ustawy obniżającej interchange, parapodatek płacony bankom za korzystanie z kart płatniczych najwyższy w Europie. Od tamtego czasu minęło 400 dni. I kiedy ten projekt spokojnie leżał sobie w Sejmie, każdego dnia na konta banków wpływało 5 mln zł. No, żeby nie powiedzieć, że skłamałem, prawie 5 mln zł, ale każdego dnia. Koniec tego horrendalnie wysokiego podatku jest już bliski. Jeżeli pytacie nas, nasi wyborcy, wyborcy Ruchu Palikota, co zrobiliśmy tutaj, co zrobiliśmy w Sejmie, to zrobiliśmy to. *(Poruszenie na sali)*

(Poseł Małgorzata Kidawa-Błońska: Nie pytamy.)

Marszałek:

Panie pośle, proszę skoncentrować się na pytaniu. *(Oklaski)*

Posel Wincenty Elsner:

Pytanie: Czy zgadza się pan, panie ministrze, tak jak chce Unia, ten parapodatek, jakim jest interchange, jeszcze obniżyć? Oni mówią: o 0,2 i 0,3. *(Dzwonek)*
Co pan na to? *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Wojciech Kowalczyk:**

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Stanowisko rządu przyjęte w odniesieniu do tych projektowanych zmian ustawowych w ustawie o usługach płatniczych dotyczyło obniżania kaskadowego. Wysoka Izba i komisja przyjęły rozwiązanie jednorazowe: obniżenie ze średniego poziomu 1,2, 1,3 obecnie do 0,5%, jeżeli chodzi o opłatę interchange. Pan poseł nawiązuje do projektu rozporządzenia Komisji Europejskiej, proponuje ustanowienie opłaty interchange dla kart debetowych na poziomie 0,2 i dla kart kredytowych na poziomie 0,3. Gdy takie rozporządzenie wejdzie w życie – na razie jest to projekt – na pewno będzie ono implementowane do naszego porządku prawnego. Dziękuję. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz ustawy o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz ustawy o elektronicznych instrumentach płatniczych, w brzmieniu proponowanym przez Komisję Finansów Publicznych, wraz z przyjętymi poprawkami, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. Za oddało głos 439 posłów, nie było głosów przeciwnych ani wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o usługach płatniczych.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 13. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej o rządowym projekcie ustawy o likwidacji Funduszu Rozwoju Inwestycji Komunalnych.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez panią poseł Ligię Krajewską oraz przeprowadził dyskusję.

W dyskusji nie zgłoszono poprawek.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisje wnoszą o uchwalenie projektu ustawy zawartego w sprawozdaniu w druku nr 1593.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana posła Tomasa Makowskiego.

Posel Tomasz Makowski:

Dziękuję.

Pani Marszałek! Panowie Premierzy! Wysoka Izbo! Dzisiaj będziemy likwidowali Fundusz Rozwoju Inwestycji Komunalnych. Idea w 2003 r. była słuszna, ponieważ trzeba było dać pieniądze samorządom, żeby przygotowały się odnośnie do środków przedakcesyjnych. Dzisiaj mamy rok 2013, mamy regionalne programy operacyjne. Idea jest słuszna, ponieważ te pieniądze nie są wykorzystywane, bo montaż finansowy z regionalnych programów operacyjnych jest lepszy. Ale mam pytanie do pana premiera. Samorządy zostały zamordowane. Wskaźnik bezpieczeństwa z art. 242 nie pozwala im zaciągać kredytów. Województwo mazowieckie udusiło się, warmińsko-mazurskie dusi się. Panie premierze, pytanie. Czy ustawa o janosikowym wróci na posiedzenie do Wysokiej Izby, czy przegłosujemy i damy możliwość rozwoju samorządom? I drugie pytanie do pana premiera. Likwidujemy Fundusz Rozwoju Inwestycji Komunalnych. Ruch Palikota złożył projekt likwidacji Agencji Nieruchomości Rolnych, Agencji Rynku Rolnego, włączenia KRUS do ZUS. Chcemy skoku, chcemy rozwoju. Czy zgodzicie się na to i poprzecie nasze projekty? Dziękuję. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Odpowiedzi udzieli podsekretarz stanu w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego pan minister Marcin Kubiak.

(Posel Teresa Piotrowska: Nie ma na co odpowiadać.)

Pan minister.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego
Marcin Kubiak:**

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Szanowny Panie Premierze! Ja myślę, panie pośle, że przedwczoraj udzielałem odpowiedzi na to pytanie. Rozumiem, że mamy teraz kolejny etap, trzecie czytanie, w związku z tym powtórzę. Pańskie obawy jako przedstawiciel Ministerstwa Rozwoju Regional-

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie
Rozwoju Regionalnego Marcin Kubiak**

nego biorę sobie jak najbardziej do serca. Każdy zapewne, komu leży na sercu dobro jednostek samorządu terytorialnego, pana pytanie odnotuje. Niemniej muszę niestety przypomnieć i powtórzyć to, co powiedziałem przedwczoraj, że to, co pan poruszył, nie jest przedmiotem projektu naszej ustawy, tej o likwidacji FRIK. Wówczas myślałem, że wyjaśniliśmy sobie tę kwestię, tym, bardziej że, powiedzmy, odniesienie się do ustawy janosikowej, jak pan to nazywał, leży w gestii zupełnie innego resortu niż Ministerstwo Rozwoju Regionalnego.

Niemniej wiem też, że pan premier wczoraj na posiedzeniu Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego też odnosił się do tej sprawy i zapewniał o tym, że w stosownym momencie będzie przedłożona przez rząd odpowiednia inicjatywa w tej kwestii. Mam nadzieję, że pana posła tym uspokoiłem, przynajmniej z punktu widzenia Ministerstwa Rozwoju Regionalnego. Dziękuję bardzo.

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Pan poseł w jakim trybie? *(Poruszenie na sali)*

(Poseł Tomasz Makowski: Sprostowanie.)

(Poseł Krystyna Skowrońska: Nie ma czego prostować, chyba że siebie.)

Proszę.

Poseł Tomasz Makowski:

Dziękuję.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Chodzi o to, że chcę odpowiedzi pana ministra finansów, ponieważ w 2014 r. minister finansów będzie miał rezerwę celową 52,3 mln zł. I mam pytanie.

(Poseł Stefan Niesiołowski: Nie zabieraj czasu bezmyślnie.)

Czy włączycie do janosikowego, dacie...

Marszałek:

Proszę prostować, a nie pytać.

Poseł Tomasz Makowski:

...biednym regionom i zdjęcie kaganiec z województwa mazowieckiego? 661 mln zł mają do zapłacenia. Dbacie o to? Nie dbacie.

Marszałek:

Dziękuję.

Poseł Tomasz Makowski:

Mam pytanie. Panie ministrze finansów...

Marszałek:

Ale to nie jest czas na pytanie, tylko na sprostowanie. *(Oklaski)*

(Poseł Teresa Piotrowska: Elementarz trzeba odrobić.)

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o likwidacji Funduszu Rozwoju Inwestycji Komunalnych, w brzmieniu proponowanym przez Komisję Finansów Publicznych oraz Komisję Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434 posłów. Za oddało głos 304 posłów, 2 posłów było przeciwnego zdania, 128 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o likwidacji Funduszu Rozwoju Inwestycji Komunalnych.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 16. porządku dziennego: Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks pracy.

Sejm wysłuchał uzasadnienia projektu ustawy przedstawionego przez pana posła Adama Szejnfelda oraz przeprowadził dyskusję.

W dyskusji zgłoszono wniosek o odrzucenie projektu ustawy w pierwszym czytaniu.

Poddam ten wniosek pod głosowanie.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana posła Adama Kępińskiego.

Poseł Adam Kępiński:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Chciałbym zacytować pewne przysłowie, które najprawdopodobniej jest nieznane Platformie Obywatelskiej: „Człowiekowi w życiu nie potrzeba więcej, jak serca do kochania, rozumu do myślenia i rąk do pracy”.

(Poseł Krystyna Skowrońska: Panu też.)

Proszę państwa, jaka jest wasza polityka miłości, to już Polacy zdążyli się przekonać. Wasze myślenie i rozum dwa dni temu nowela budżetu...

Marszałek:

Pytanie, panie pośle.

Posel Adam Kepiński:

...także pokazała. Dzisiaj wzięliście się za pracę. Wzięliście się za...

(*Posel Stefan Niesiołowski: Do rzeczy.*)

Marszałek:

Pytanie.

Posel Adam Kepiński:

...pracę i proponujecie kolejny ustęp przymuszający Polaków do pracy w niedziele. A więc chciałbym powiedzieć, że właśnie ten ustęp będzie powodował międzynarodowe niewolnictwo Polaków we własnym kraju, bo zawsze jest gdzieś kraj, gdzie, kiedy w Polsce jest niedziela, jej nie ma, a jeśli chodzi o 13 ustawowych świąt, które w Polsce mamy (*Dzwonek*) uchwalone, to nie znam takiego globalnego biznesu, który by się właśnie o to...

(*Posel Rafał Grupiński: Jak ktoś ma pensję poselską, to się nie martwi.*)

Marszałek:

Nie zdążył pan, panie pośle. Dziękuję.

Uprzedzałam. (*Oklaski*)

(*Głos z sali: Cha, cha, cha...*)

(*Głos z sali: Dziękujemy.*)

Bardzo proszę o zabranie głosu panią poseł Annę Grodzką.

(*Głos z sali: Już naprawdę dziękujemy.*)

Posel Anna Grodzka:

Pani Marszałek! Panowie Ministrowie! Wysoki Sejmie! Ja mam pytanie do pana premiera, pytanie o to, dlaczego zezwala na to, aby powstawały w gronie koalicji rządzącej projekty podpisane przez 15 posłów i motywowane ewidentnie lobbystycznie, które nie wpływają ani na poszerzenie rynku pracy, ani na polepszenie sytuacji gospodarczej Polski, tylko oddziałują w imię interesów wąskiej grupy przedsiębiorców. Oczywiście jest tak, że trzeba dostosować Polskę, gospodarka musi się dostosować do pracy w zglobalizowanym świecie informatycznym, ale nie może to być kosztem demontowania Kodeksu pracy, praw pracowniczych. To jest zadanie dla firm. Ten projekt jest po prostu pomyłką, jest czymś, czego absolutnie nie powinniśmy przyjąć. To jest zmiana filozofii. Bardzo proszę odpowiedzieć na pytanie, dlaczego pan na to pozwala. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o odrzucenie w pierwszym czytaniu poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks pracy, zawartego w druku nr 1539, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434 posłów. Za wnioskiem oddało głos 196 posłów, przeciwnego zdania było 225 posłów, 13 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wniosek odrzucił.

Na podstawie art. 90 ust. 1 w związku z art. 87 ust. 2 regulaminu Sejmu kieruję projekt ustawy do Komisji Nadzwyczajnej do spraw zmian w kodyfikacjach w celu rozpatrzenia.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 17. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Andrzeja Jaworskiego oraz przeprowadził dyskusję.

W dyskusji nie zgłoszono poprawek.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy zawartego w sprawozdaniu w druku nr 1582.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej, w brzmieniu proponowanym przez Komisję Sprawiedliwości i Praw Człowieka, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. Za oddało głos 435 posłów, przy braku głosów przeciwnych i wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 21. porządku dziennego: Pierwsze czytanie przedstawionego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym.

Sejm wysłuchał uzasadnienia projektu ustawy przedstawionego przez sekretarza stanu w Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej pana Krzysztofa Huberta Łaszkiewicza oraz przeprowadził dyskusję.

W dyskusji zgłoszono wniosek o odrzucenie tego projektu ustawy w pierwszym czytaniu.

Poddam ten wniosek pod głosowanie.

Marszałek

Odrzucenie tego wniosku oznaczać będzie, że Sejm, zgodnie z propozycją zaopiniowaną przez Prezydium Sejmu, skierował ten projekt ustawy do Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka w celu rozpatrzenia.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o odrzucenie w pierwszym czytaniu przedstawionego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym, zawartego w druku nr 1591, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. Za wnioskiem oddało głos 145 posłów, przeciwnego zdania było 291 posłów, 1 poseł wstrzymał się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wniosek odrzucił, a tym samym skierował projekt ustawy do Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka w celu rozpatrzenia.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 24. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Ordynacja podatkowa oraz ustawy o kontroli skarbowej.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Pawła Arndta oraz przeprowadził dyskusję.

Przechodzimy do głosowania.

Przypominam, że Sejm odrzuca poprawkę Senatu bezwzględną większością głosów w obecności co najmniej połowy ustawowej liczby posłów.

Jeżeli Sejm nie odrzuci poprawki Senatu bezwzględną większością głosów, uważa się ją za przyjętą.

Głosować będziemy nad wnioskami o odrzucenie poprawek Senatu.

Wszystkie poprawki Senat zgłosił do art. 1 ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy Ordynacja podatkowa.

W 1. poprawce do art. 154b ustawy nowelizowanej Senat proponuje inne brzmienie § 1.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 1. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. Większość bezwzględna – 218. Za oddało głos 4 posłów, przeciwnego zdania było 431 posłów, przy braku głosów wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W poprawce 2. do art. 305j Senat proponuje, aby w sprawach nieuregulowanych, o których mowa w tym przepisie, stosować odpowiednio także art. 143.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. Większość bezwzględna – 218. Za oddało głos tylko 1 poseł, przeciwnego zdania było 434 posłów, nie było głosów wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W poprawce 3. do art. 305k § 1b Senat proponuje, aby właściwy organ udzielał z urzędu informacji, o których mowa w § 1, obcym władzom niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie miesiąca od dnia uzyskania dostępu do tych informacji.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 3. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. Większość bezwzględna – 218. Nie było głosów za ani wstrzymujących się, było 435 głosów przeciwnych.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W poprawce 4. do art. 305la § 1 Senat proponuje, aby upoważnieni przedstawiciele obcej władzy mogli być obecni także w toku czynności kontrolnych.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 4. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. Większość bezwzględna – 218. Za oddało głos 122 posłów, przeciwnego zdania było 313 posłów, nie było głosów wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Ordynacja podatkowa oraz ustawy o kontroli skarbowej.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 25. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o transporcie kolejowym.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez panią posł Elżbietę Apolonię Pierzchałę oraz przeprowadził dyskusję.

Przystępujemy do głosowania.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

Wszystkie poprawki Senat zgłosił do art. 1 ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy o transporcie kolejowym.

Marszałek

W poprawce 1. do art. 1 ustawy w nowym brzmieniu pkt 5 Senat proponuje, aby przepisy ustawy określały między innymi szczególne zasady i warunki przygotowania inwestycji dotyczących linii kolejowych.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 1. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 440 posłów. Większość bezwzględna – 221. Za oddało głos 2 posłów, przeciwnego zdania było 438 posłów, nie było głosów wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W poprawce 2. do art. 22f ust. 10 pkt 1 Senat proponuje, aby w decyzji, o której mowa w ust. 9, prezes Urzędu Transportu Kolejowego nakazywał między innymi odkupienie albo wymianę urządzeń albo budowli, o których mowa w tym przepisie.

Z poprawką tą łączy się 4. poprawka Senatu.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 2. i 4., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. Większość bezwzględna – 220. Nie było głosów za i wstrzymujących się, głosów przeciwnych było 439.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki Senatu przyjął.

W poprawce 3. do art. 25e ust. 3a Senat proponuje zmianę odesłania.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 3. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. Większość bezwzględna – 217. Nie było głosów za i wstrzymujących się, były 433 głosy przeciwne.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

4. poprawkę Senatu już rozpatrzyliśmy.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o transporcie kolejowym.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 26. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Gospodarki oraz Komisji Skarbu Państwa o uchwaleniu Senatu w sprawie ustawy o dotacji przeznaczonej dla niektórych podmiotów.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez panią poseł Mirosławę Nykiel oraz przeprowadził dyskusję.

Przechodzimy do głosowania.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

W 1. poprawce do art. 1 Senat proponuje, aby wyraz „udzielania” zastąpić wyrazem „przyznawania”. Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 1. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 441 posłów. Większość bezwzględna – 221. Za oddało głos 435 posłów, przeciwnego zdania było 6 posłów, nie było głosów wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm odrzucił poprawkę Senatu bezwzględną większością głosów.

W 2. poprawce do art. 1 pkt 1 Senat proponuje skreślić wyrazy „w likwidacji”.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432 posłów. Większość bezwzględna – 217. Za oddało głos 2 posłów, przeciwnego zdania było 430 posłów, nie było głosów wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W 3. poprawce do art. 1 pkt 4 Senat proponuje, aby dotację otrzymywał również następca prawny Zabytkowej Kopalni Węgla Kamiennego „Guido” w Zabrze, który przejął realizację zadań przewidzianych ustawą.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 3. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434 posłów. Większość bezwzględna – 218. Za oddał głos tylko 1 poseł, były 432 głosy przeciwne, 1 poseł wstrzymał się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W 4. poprawce Senat proponuje skreślić art. 2.

Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 4. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Marszałek

Głosowało 438 posłów. Większość bezwzględna – 220. Za oddało głos 427 posłów, przeciwnego zdania było 11 posłów, nie było głosów wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm odrzucił poprawkę Senatu bezwzględną większością głosów.

W 5. poprawce do art. 3 ust. 1 pkt 2 Senat proponuje, aby dotacja udzielana była na całkowitą likwidację zakładu górniczego wchodzącego w skład niezabytkowej części zakładu górniczego „Wieliczka”.

Z poprawką tą łączą się poprawki Senatu 7. i 13.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisje wnoszą o przyjęcie tych poprawek.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 5., 7. i 13., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. Większość bezwzględna – 219. Za oddał głos 1 poseł, przeciwnego zdania było 435 posłów, 1 poseł wstrzymał się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki Senatu przyjął.

W 6. poprawce do art. 3 ust. 4 pkt 2 i 4 Senat proponuje zmiany o charakterze redakcyjnym.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 6. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. Większość bezwzględna – 219. Za oddał głos tylko 1 poseł, przeciwnego zdania było 435 posłów, również 1 poseł wstrzymał się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Poprawkę 7. Senatu już rozpatrzyliśmy.

W 8. poprawce do art. 5 ust. 4 Senat proponuje, aby wyrazy: „powinien zawierać” zastąpić wyrazem: „zawiera”.

Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 8. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. Większość bezwzględna – 220. Za oddało głos 411 posłów, przeciwnego zdania było 28 posłów, nie było głosów wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm odrzucił poprawkę Senatu bezwzględną większością głosów.

W 9. poprawce do art. 5 ust. 4 pkt 2 lit. a Senat proponuje zmianę zakresu wniosku o dotację, o którym mowa w tym przepisie.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 9. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Większość bezwzględna – 219. Za oddało głos 3 posłów, przeciwnego zdania było 433, nie było głosów wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W 10. poprawce do art. 6 Senat proponuje skreślić ust. 3.

Z poprawką tą łączy się 11. poprawka Senatu.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisje wnoszą o przyjęcie tych poprawek.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 10. i 11., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434 posłów. Większość bezwzględna – 218. Nie było głosów za, głosów przeciwnych było 303, głosów wstrzymujących się – 131.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki Senatu przyjął.

W 12. poprawce do art. 9 ust. 1 Senat proponuje zmianę o charakterze redakcyjnym.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 12. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 438 posłów. Większość bezwzględna – 220. Nie było głosów za i wstrzymujących się, głosów przeciwnych było 438.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

13. poprawkę Senatu już rozpatrzyliśmy.

W 14. poprawce do art. 9 ust. 4 Senat proponuje, aby minister właściwy do spraw gospodarki wstrzymał przekazywanie kolejnych rat dotacji również w przypadku, gdy podmiot, o którym mowa w art. 1, nie przedstawił sprawozdania z realizacji rocznego planu zadań i rocznego planu działań.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 14. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. Większość bezwzględna – 217. Nie było głosów za i wstrzymujących się, głosów przeciwnych było 433.

Marszałek

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatowi przyjął.

W 15. poprawce do art. 12 Senat proponuje dodać pkt 2a stanowiący, iż dotacje dla Centralnej Pomocy „Bolko” przekazywane będą do dnia 31 grudnia 2020 r.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 15. poprawki Senatowi, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432 posłów. Większość bezwzględna – 217. Nie było głosów za i wstrzymujących się, głosów przeciwnych było 432.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatowi przyjął.

W 16. poprawce w dodawanym art. 13a Senat proponuje dodanie przepisu przejściowego.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 16. poprawki Senatowi, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Większość bezwzględna – 219. Za oddał głos tylko 1 poseł, przeciwnego zdania było 435 posłów, nie było również głosów wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatowi przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatowi w sprawie ustawy o dotacji przeznaczonej dla niektórych podmiotów.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 27. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o uchwale Senatowi w sprawie ustawy o zmianie ustawy Ordynacja podatkowa, ustawy Kodeks karny skarbowy oraz ustawy Prawo celne.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez panią poseł Bożenę Szydłowską oraz przeprowadził dyskusję.

Przechodzimy do głosowania.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

W jedynej poprawce do art. 71 ustawy Ordynacja podatkowa Senat proponuje, aby art. 70c stosować odpowiednio do należności płatników lub inkasentów z tytułu niepobranych albo niewpłaconych podatków.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawki Senatowi, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. Większość bezwzględna – 216. Za oddało głos 11 posłów, przeciwnego zdania było 419 posłów, nie było głosów wstrzymujących się.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatowi przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatowi w sprawie ustawy o zmianie ustawy Ordynacja podatkowa, ustawy Kodeks karny skarbowy oraz ustawy Prawo celne.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 28. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży oraz Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o uchwale Senatowi w sprawie ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich oraz niektórych innych ustaw.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez panią poseł Zofię Czernow oraz przeprowadził dyskusję.

Przechodzimy do głosowania.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

Wszystkie poprawki Senat zgłosił do art. 1 ustawy nowelizującej zawierającej zmiany do ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich.

W 1. poprawce do art. 31 § 3 oraz art. 62 § 2 Senat proponuje zmiany o charakterze redakcyjno-legislatywnym.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 1. poprawki Senatowi, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 436 posłów. Większość bezwzględna – 219. Nie było głosów za i wstrzymujących się, głosów przeciwnych było 436.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatowi przyjął.

W 2. poprawce do art. 32c § 3 Senat proponuje dodać zdanie trzecie wskazujące prawo do zażalenia na odmowę ustanowienia obrońcy z urzędu.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki Senatowi, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 435 posłów. Większość bezwzględna – 218. Nie było głosów za, były 434 głosy przeciwne i 1 głos wstrzymujący się.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatowi przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatowi w sprawie ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich oraz niektórych innych ustaw.

Marszałek**Powracamy do rozpatrzenia punktu 29. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o scalaniu i wymianie gruntów.**

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Artura Dunina oraz przeprowadził dyskusję.

Przystępujemy do głosowania.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

Poprawki od 1. do 6. Senat zgłosił do art. 1 ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy o scalaniu i wymianie gruntów.

W poprawce 1. do art. 1 ust. 2 pkt 5 Senat proponuje inną definicję terminu „uczestnik scalenia”.

Z poprawką tą łączy się poprawka Senatu 2. i 3.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisje wnoszą o ich przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu od 1. do 3., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 437 posłów. Większość bezwzględna – 219. Nie było głosów za, głosów przeciwnych było 310, głosów wstrzymujących się – 127.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki Senatu przyjął.

W poprawce 4. do art. 3 ust. 1 Senat proponuje skreślić wyrazy „postępowanie wymienne”.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 4. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434 posłów. Większość bezwzględna – 218. Za oddało głos 123 posłów, przeciwnego zdania było 308 posłów, 3 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W poprawce 5. do art. 17 w dodawanym ust. 2a Senat proponuje m.in., aby uczestnikom scalenia, o których mowa w tym przepisie, przysługiwały dopłaty, które uiszcza gmina.

Z poprawką tą łączy się 6. poprawka Senatu.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisje wnoszą o ich przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek Senatu 5. i 6., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 439 posłów. Większość bezwzględna – 220. Za oddało głos 125 posłów, przeciwnego zdania było 300 posłów, 14 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki Senatu przyjął.

W poprawce 7. do art. 2 ust. 2 ustawy nowelizującej Senat proponuje zmianę przepisu przejściowego.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 7. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. Większość bezwzględna – 217. Za oddało głos 121 posłów, przeciwnego zdania było 300 posłów, 12 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o scalaniu i wymianie gruntów.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 30. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym.

Sejm wysłuchał sprawozdania komisji przedstawionego przez pana posła Zbigniewa Babalskiego oraz przeprowadził dyskusję.

Przechodzimy do głosowania.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

W 1. poprawce do art. 4 ust. 5 ustawy o rybactwie śródlądowym Senat proponuje dodanie zdania drugiego stanowiącego, że oddanie w użytkowanie obrotu rybackiego następuje na okres 10 lat, chyba że strony ustalą dłuższy okres.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 1. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. Większość bezwzględna – 217. Nie było głosów za i wstrzymujących się, głosów przeciwnych było 433.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

W 2. poprawce do art. 2 ustawy nowelizującej Senat proponuje, aby wyrazy „30 dni od dnia upływu okresu, na jaki została zawarta umowa” zastąpić wyrazami „60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy”.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki Senatu, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Marszałek

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432 posłów. Większość bezwzględna – 217. Nie było głosów za, głosów przeciwnych było 431, 1 poseł wstrzymał się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę Senatu przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 31. porządku dziennego: Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o Rzeczniku Praw Przedsiębiorcy (druk nr 1503) – kontynuacja.

Na 46. posiedzeniu Sejm wysłuchał uzasadnienia projektu ustawy przedstawionego przez pana posła Krzysztofa Borkowskiego oraz przeprowadził dyskusję, w trakcie której zgłoszono wniosek o odrzucenie w pierwszym czytaniu projektu ustawy.

Poddam ten wniosek pod głosowanie.

Odrzucenie tego wniosku oznaczać będzie, że Sejm, zgodnie z propozycją zaopiniowaną przez Prezydium Sejmu, skierował ten projekt ustawy do Komisji Gospodarki w celu rozpatrzenia.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana posła Cezarego Olejniczaka.

Poseł Cezary Olejniczak:

Dziękuję.

Szanowna Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Panie Premierze! Czy Polsce potrzebny jest kolejny rzecznik? Otóż nie. Od tego, żeby przedsiębiorcom lepiej się żyło i prowadziło działalność, jest polski rząd. Państwo rządzą od 6 lat. Dziwię się posłom Polskiego Stronnictwa Ludowego, że składają wniosek o powołanie kolejnego rzecznika. Od tego jest rząd, od tego są ministerstwa, przede wszystkim Ministerstwo Gospodarki, które odpowiada za przedsiębiorczość w Polsce. Ministerstwem Gospodarki od 6 lat kierują członkowie Polskiego Stronnictwa Ludowego – przez 5 lat pan Waldemar Pawlak i prawie od roku Janusz Piechociński.

W imieniu klubu Sojuszu Lewicy Demokratycznej pytam: Jakie jest stanowisko rządu odnośnie do powstania kolejnego urzędu – rzecznika praw przedsiębiorcy? Dziękuję.

(Przewodnictwo w obradach obejmuje wicemarszałek Sejmu Cezary Grabarczyk)

Wicemarszałek Cezary Grabarczyk:

Dziękuję panu posłowi.

Jeszcze jedno pytanie?

(Głos z sali: Jedna osoba z klubu. Z klubu już było.)

(Poseł Krzysztof Borkowski: Chcę odpowiedzieć jako przedstawiciel wnioskodawców.)

Ale to było pytanie do rządu. *(Gwar na sali)*

(Poseł Krzysztof Borkowski: Do wnioskodawców.)

W tej sytuacji pan premier Janusz Piechociński.

**Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Gospodarki
Janusz Piechociński:**

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Każda okazja w debacie parlamentarnej i na zapleczu tej debaty w podkomisjach i komisjach sejmowych jest kapitalną okazją, aby zbudować wspólnotę postaw, przyjaznych relacji polskiej polityki i polskiego samorządu wobec polskiej przedsiębiorczości.

Dziękuję więc za te kolejne inicjatywy i chciałbym, abyśmy w debatach sejmowych właśnie na poziomie komisji jeszcze raz przeanalizowali wszystkie mechanizmy, środki i narzędzia pobudzania i chrońnięcia polskiej przedsiębiorczości, tworzenia wspólnego, na wiele lat, racjonalnego działania dla tych, którzy tworzą polskie PKB, tych którzy funkcjonują. To jest zadanie nie tylko dla rządu, dla poszczególnych resortów. *(Gwar na sali)* To jest także zadanie dla organizacji przedsiębiorców, strony związkowej, pracodawców i pracobiorców.

W sposób szczególny chcę zwrócić także uwagę na dobry klimat tworzenia otoczenia biznesu, które realizują polskie samorządy. A więc mam taką nadzieję i wyrażam w imieniu rządu taką nadzieję, że będzie to nie tylko dyskusja o instytucji, o rzecznikach, lecz także o klimacie i racjonalnych działaniach, które polska polityka wspólnie, ponad partyjnymi podziałami może podjąć dla wzmocnienia dobrych impulsów, które są już dziś w polskiej gospodarce.

(Przewodnictwo w obradach obejmuje marszałek Sejmu Ewa Kopacz)

Marszałek:

Dziękuję, panie premierze.

Proszę o zabranie głosu przedstawiciela wnioskodawców.

Poseł Krzysztof Borkowski.

Bardzo proszę.

Poseł Krzysztof Borkowski:

Dziękuję bardzo.

Pani Marszałek! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Odpowiadając na pytanie pana posła Cezarego Olejniczaka, powiem tak. Sądzę, że nie ulega wątpliwości, iż taka instytucja jest potrzebna. Ta instytucja zgodnie z projektem jest mało kosztowna, bo będzie kosztowała niespełna 10 mln zł. Nie będzie to zbiu-

Posel Krzysztof Borkowski

rokratyzowana instytucja, tylko będzie to instytucja, która będzie łącznikiem pomiędzy ustawodawcą a przedsiębiorcą.

Patrzac na to, co dzieje się w naszej gospodarce, gdzie jest spowolnienie gospodarcze, i patrzac na okres transformacji, która obecnie następuje, trzeba powiedzieć, że to prawo nie zawsze zdąża za tym, co dzieje się na świecie, za globalizacją, przedsiębiorczością. W związku z tym istnieje tutaj potrzeba wzmocnienia przedsiębiorców i jest potrzebna instytucja rzecznika, który będzie ich wspierał.

Otóż dzisiaj mamy taką sytuację: do wojewódzkich sądów administracyjnych wpływa wiele skarg i ponad 30% skarg skierowanych przez przedsiębiorców jest rozstrzyganych pozytywnie dla przedsiębiorców. Podobnie jest w przypadku samorządowych kolegiów odwoławczych. To oznacza, że taka instytucja jest bardzo potrzebna.

Patrzac głównie na małe i średnie przedsiębiorstwa, które zatrudniają ponad 2/3 naszych obywateli, pracowników, widać, że one dzisiaj czują się bezradne. A przecież ta instytucja będzie podlegała Wysokiej Izbie. Jak ona będzie pracowała, to będzie zależało od Wysokiej Izby, ponieważ ten rzecznik będzie corocznie przedstawiał sprawozdanie. (*Gwar na sali*)

Oczywiście ten projekt ustawy może jest jeszcze ułomny, ale pochyliłyśmy się nad nim w trakcie pracy w komisjach. Bardzo proszę, żeby nie odrzucać tego projektu w pierwszym czytaniu, tylko skierować go do komisji. Dziękuję. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o odrzucenie w pierwszym czytaniu poselskiego projektu ustawy o Rzeczniku Praw Przedsiębiorcy, zawartego w druku nr 1503, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 429 posłów. Za wnioskiem zagłosowało 229 posłów, przeciw – 84, 116 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm wniosek przyjął.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 32. porządku dziennego: Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o Rzeczniku Praw Przedsiębiorców (druk nr 1504) – kontynuacja.

Na 46. posiedzeniu Sejm wysłuchał uzasadnienia projektu ustawy przedstawionego przez pana posła Łukasza Krupę oraz przeprowadził dyskusję, w trakcie której zgłoszono wniosek o odrzucenie w pierwszym czytaniu projektu ustawy.

Poddam ten wniosek pod głosowanie.

Odrzucenie tego wniosku oznaczać będzie, że Sejm, zgodnie z propozycją zaopiniowaną przez Prezydium Sejmu, skierował ten projekt ustawy do Komisji Gospodarki w celu rozpatrzenia.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana posła Macieja Wydrzyńskiego.

Posel Maciej Wydrzyński:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! We wszystkich międzynarodowych rankingach porównujących łatwość prowadzenia działalności gospodarczej w poszczególnych państwach Polska zajmuje bardzo odległe miejsca. Zarówno w sporządzonym przez Bank Światowy rankingu Doing Business, jak i w rankingu wolności gospodarczej opracowanym przez Heritage Foundation Polska znalazła się dopiero w szóstej dziesiątce państw. Trudno się dziwić tak niskim pozycjom w międzynarodowych rankingach, skoro w Polsce dochodzenie należności od nieuczciwych dłużników na drodze sądowej trwa średnio prawie 700 dni, a na pozwolenie na budowę należy czekać ok. 300 dni. Bezwzględnie konieczne jest więc powołanie instytucji, która zabiegałaby o ochronę konstytucyjnie gwarantowanej wolności działalności gospodarczej. Absolutnie niezbędne jest, aby choć jeden organ państwowy upominał się o prawa przedsiębiorców. Rzecz jednak w tym, by ów organ posiadał wystarczające uprawnienia, które pozwolą mu działać w sposób skuteczny. Zanim zatem przejdziemy do głosowania, proszę posła wnioskodawcę, aby uzasadnił Wysokiej Izbie, dlaczego zdaniem wnioskodawców projektu powołanie rzecznika praw przedsiębiorców jest w Polsce tak bardzo potrzebne. Dziękuję bardzo.

Marszałek:

Dziękuję.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana posła Cezarego Olejniczaka.

Posel Cezary Olejniczak:

Dziękuję.

Szanowna Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Panie Premierze! Panie Premierze Piechociński! Otóż nie przekonał pan w swoim wystąpieniu koalicjanta, czyli Platformy Obywatelskiej. Posłanki i posłowie z Platformy Obywatelskiej odrzucili projekt, który złożył Klub Parlamentarny Polskiego Stronnictwa Ludowego. A więc pytam: Jak ten rząd funkcjonuje i czy rzeczywiście Ministerstwo Gospodarki panuje nad polską gospodarką i polskimi przedsiębiorstwami? Dziękuję. (*Oklaski, gwar na sali*)

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Proszę o spokój na sali.

Teraz proszę o zabranie głosu pana posła Przemysława Wiplera.

Posel Przemysław Wipler:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Debata dotycząca kolejnych projektów dotyczących rzecznika praw przedsiębiorców to dobry moment, by przypomnieć, że tutaj, w tej Izbie, od prawie roku leży projekt ustawy o rzeczniku praw podatnika, w stosunku do którego również był podobny wniosek o odrzucenie w pierwszym czytaniu i wniosek ten został wycofany. Mam w tym momencie prośbę do pana premiera i do ministra finansów o wytłumaczenie, skąd tak olbrzymia zwłoka w pracach nad tym projektem. Czy będziemy w najbliższym czasie nad nim pracować? Mam również pytanie do pana wicepremiera Piechockiego: Czy Polskie Stronnictwo Ludowe będzie popierało dalsze prace nad tym projektem? Czy będziemy mogli nad nim pracować? To jest projekt dużo bardziej precyzyjny, dużo bardziej konkretny od tych projektów, nad którymi dzisiaj mamy dyskutować. A mówimy o nich dlatego, że przedsiębiorcy mają problemy z polską administracją publiczną, z polskim rządem i z polskimi urzędami. Dziękuję bardzo.

Marszałek:

Dziękuję.

Proszę o zabranie głosu przedstawiciela wnioskodawców pana posła Łukasza Krupę.

Posel Łukasz Krupa:

Pani Marszałkini! Panie Premierze! Panie i Panowie Ministrowie! Wysoka Izbo! W Polsce są blisko 2 mln podmiotów gospodarczych. Każdy, nawet najmniejszy z nich, nawet jednoosobowa firma musi działać w oparciu o dziesiątki, jeśli nie setki przepisów i różnych aktów prawnych. Ustawy o rachunkowości, PIT, VAT, CIT, przepisy BHP, Kodeks pracy, przepisy sanitarne czy Prawo budowlane to tylko kilka z wszystkich tych, które każdy przedsiębiorca musi znać. Te dokumenty to tysiące stron zawiłych przepisów, ciężko przyswajalnego tekstu. Według najnowszego rankingu Paying Taxes z 2013 r., opublikowanego niedawno m.in. przez Bank Światowy, Polska zajmuje 32. miejsce w Europie, a 114. na świecie, jeżeli chodzi o przejrzystość przepisów podatkowych. Instytucje kontrolujące wszystkich przedsiębiorców mają lepiej, ponieważ działają w obrębie przepisów dotyczących tylko zakresu ich działalno-

ści. Polski przedsiębiorca musi znać wszystkie te przepisy naraz. *(Oklaski)*

(Głos z sali: Brawo!)

Te 2 mln polskich przedsiębiorstw to ponad połowa polskiego PKB. Te 2 mln polskich przedsiębiorstw to blisko 2/3 wszystkich polskich miejsc pracy. Te 2 mln przedsiębiorstw to filary polskiej gospodarki. Proszę nie mówić, że 8–10 mln zł w dobie kryzysu to koszt, na który państwa nie stać, bo właśnie w dobie kryzysu te filary polskiej gospodarki wymagają szczególnego wsparcia. *(Oklaski)* Przedsiębiorcy to obywatele o różnych poglądach politycznych, to wyborcy każdego z klubów, dlatego odsuńmy raz politykę na bok. Skierujmy ten projekt do komisji i wypracujmy najlepsze dla polskich przedsiębiorców rozwiązanie, pokażmy, że chociaż raz możemy coś dla nich wspólnie zrobić. Dziękuję. *(Oklaski)*

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Pan poseł Krzysztof Borkowski – rozumiem, że jeszcze zadaje pytanie, tak?

Posel Krzysztof Borkowski:

Dziękuję bardzo.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Premierze! Otóż w ubiegłej kadencji i na początku tej uchwaliliśmy trzy ustawy deregulacyjne. Minister gospodarki wniósł projekty tych ustaw, za co przedsiębiorcy bardzo dziękują. Nie wiem jednak, czy państwo wiecie, że takie zapisy, jak chociażby to, że znikają zaświadczenia, a mają być oświadczenia, jak „zero okienka” czy to, że nie trzeba przedstawiać oryginałów dyplomów, pozostały czczymi zapisami, bo przedsiębiorca czuje się bezradny wobec pieczęci działalności urzędniczej. Tutaj właśnie rzecznik praw przedsiębiorcy byłby batem dla urzędników, którzy nie chcą interpretować prawa i działać zgodnie z prawem. Dlatego uważam, że ta instytucja jest bardzo potrzebna. Dziękuję bardzo.

Marszałek:

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o odrzucenie w pierwszym czytaniu poselskiego projektu ustawy o Rzeczniku Praw Przedsiębiorców, zawartego w druku nr 1504, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 424 posłów. Za wnioskiem oddało głos 269 posłów, przeciwnego zdania było 77 posłów, wstrzymało się od głosu 78 posłów.

Stwierdzam, że Sejm wniosek przyjął.

Marszałek

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 33. porządku dziennego: Pierwsze czytanie przedstawionego przez Prezydium Sejmu projektu uchwały w sprawie powołania i wyboru składu osobowego Komisji Nadzwyczajnej do rozpatrzenia poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks karny oraz ustawy Kodeks karny wykonawczy i rządowego projektu ustawy o postępowaniu wobec osób z zaburzeniami psychicznymi stwarzających zagrożenie życia, zdrowia lub wolności seksualnej innych osób (druk nr 1679).

Wysoka Izbo! W związku ze skierowaniem przez Sejm podczas 46. posiedzenia projektów ustaw z druków nr 1538 i 1577 do wyżej wymienionej Komisji Nadzwyczajnej zaistniała potrzeba powołania tej komisji i wyboru jej składu.

Prezydium Sejmu, po zasięgnięciu opinii Konwentu Seniorów, przedstawiło projekt uchwały w sprawie powołania i wyboru składu osobowego ww. Komisji Nadzwyczajnej.

Czy ktoś z pań i panów posłów pragnie zabrać głos w pierwszym czytaniu projektu uchwały?

Nikt się nie zgłasza.

Proponuję, aby Sejm niezwłocznie przystąpił do drugiego czytania projektu uchwały.

Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, będę uważała, że Sejm propozycję przyjął.

Sprzeciwu nie słyszę.

Przystępujemy do drugiego czytania.

Czy ktoś z pań i panów posłów pragnie zabrać głos w drugim czytaniu projektu uchwały?

Nikt się nie zgłasza.

Przystępujemy zatem do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości przedstawionego przez Prezydium Sejmu projektu uchwały w sprawie powołania i wyboru składu osobowego Komisji Nadzwyczajnej do rozpatrzenia poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks karny oraz ustawy Kodeks karny wykonawczy i rządowego projektu ustawy o postępowaniu wobec osób z zaburzeniami psychicznymi stwarzających zagrożenie życia, zdrowia lub wolności seksualnej innych osób, zawartego w druku nr 1679, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 418 posłów. Za głosowało 416 posłów, nie było głosów przeciwnych, 2 głosy były wstrzymujące się.

Stwierdzam, że Sejm podjął uchwałę w sprawie powołania i wyboru składu osobowego Komisji Nadzwyczajnej do rozpatrzenia poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks karny oraz ustawy Kodeks karny wykonawczy i rządowego projektu ustawy o postępowaniu wobec osób z zaburzeniami

psychicznymi stwarzających zagrożenie życia, zdrowia lub wolności seksualnej innych osób.

Na podstawie art. 20 ust. 2 regulaminu Sejmu zwołałam pierwsze posiedzenie komisji w celu ukonstytuowania się w dniu dzisiejszym, 15 minut po zakończeniu głosowań, w sali nr 13.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 37. porządku dziennego: Zmiany w składach osobowych komisji sejmowych (druk nr 1680).

Prezydium Sejmu na podstawie art. 20 ust. 1 i art. 148a ust. 12 regulaminu Sejmu, po zasięgnięciu opinii Konwentu Seniorów, przedłożyło wnioszek w sprawie zmian w składach osobowych komisji sejmowych.

Czy ktoś z pań i panów posłów pragnie zabrać głos w sprawie przedstawionych propozycji?

Nikt się nie zgłasza.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku w sprawie zmian w składach osobowych komisji sejmowych, w brzmieniu proponowanym w druku nr 1680, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 400 posłów. Za oddało głos 394 posłów, nie było głosów przeciwnych, 6 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Sejm podjął uchwałę w sprawie zmian w składach osobowych komisji sejmowych.

Ogłaszam 5 minut przerwy.

*(Przerwa w posiedzeniu od godz. 12 min 26
do godz. 12 min 30)*

Wicemarszałek

Eugeniusz Tomasz Grzeszczak:

Wznawiam obrady.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 34. porządku dziennego: Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o kasach oszczędnościowo-budowlanych i o wspieraniu przez państwo oszczędzania na cele mieszkaniowe (druk nr 1542).

Proszę o zabranie głosu panią poseł Krystynę Łybacką w celu przedstawienia uzasadnienia projektu ustawy.

Proszę bardzo.

Posel Krystyna Łybacka:

Bardzo dziękuję.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Jesteśmy po wyczerpującej turze głosowań i wszyscy mamy jeszcze posiedzenia komisji, więc postaram się przedstawić to bardzo skrótowo, nie zabierając państwu zbędnie czasu.

Jak sądzę, nie mamy wszyscy wątpliwości, że dwie podstawowe kwestie decydują zarówno o założeniu rodziny, jak i o jej powiększeniu – to praca i mieszkanie. Mieszkanie w gospodarce wolnorynkowej oczy-

Posel Krystyna Łybacka

wiście jest towarem, który trzeba kupić. Mamy w Polsce programy wspierania dostępu do mieszkania, szczególnie dla ludzi młodych. Przedtem to był program „Rodzina na swoim”, teraz program „Mieszkanie dla młodych”. Natomiast programy, które istnieją w tej chwili, jeżeli chodzi o sposób dojścia do posiadania mieszkania, mają pewne wady lub inaczej, nie obejmują wszystkich potencjalnych chętnych i oczekujących na swoje mieszkanie. Musimy mieć wiarygodność kredytową, żeby móc zaciągnąć kredyt komercyjny w banku. Ponieważ mamy różne formy zatrudnienia i różne formy świadczenia pracy, a także tzw. popularne umowy śmieciowe, to w takich przypadkach w sensie uzyskania kredytu to nie jest klient wiarygodny dla banku.

Przejdę do innej grupy, wydawałoby się, bardzo stabilnej zawodowo, jaką jest grupa akademicka. Ta grupa często zarabia bardzo dobrze, ale w formie grantów. Granty uzyskuje się w wyniku wygrania konkursu grantów. Ale dla banku to nie jest ktoś, kto ma stałe udokumentowane dochody. Zatem istnieje pilna potrzeba, żeby wzmocnić tę ofertę, uzupełnić ją, dać alternatywę także tym osobom, które z różnych względów nie mają zdolności kredytowej. Chodzi o osoby, które nie mają np. tego 10-procentowego wkładu zgromadzonego po to, żeby mogły starać się o wejście do programu „Rodzina na swoim”, jak również osoby, które nie tylko chcą mieć swoje pierwsze mieszkanie, ale chcą remontować, dobudowywać, dokonywać zmian. Dlatego właśnie Sojusz Lewicy Demokratycznej wychodzi z propozycją ustawy, której przedłożenie jest przedmiotem druku nr 1542, ustawy o kasach oszczędnościowo-budowlanych i o wspieraniu przez państwo oszczędzania na cele mieszkaniowe.

Skrótowo, na czym polega ta ustawa. Po pierwsze, tworzy się kasy oszczędnościowo-budowlane, które są bankami tworzonymi i działającymi w formie spółek akcyjnych, których działanie w kwestiach nieuregulowanych ustawą, o którą wnoszę, reguluje ustawa Prawo bankowe. Potencjalny nabywca mieszkania, ktoś, kto chce dobudować, remontować, zgłasza się do takiej kasy i kasa przedstawia mu różne opcje w stosunku do jego możliwości finansowych. On deklaruje z góry, jaką kwotę chce zgromadzić, i jasno deklaruje cel, na jaki tę kwotę chce zgromadzić, ponieważ te kasy są utworzone wyłącznie dla celów, tak jak mówi nazwa, budowlanych, rozwoju, pozyskania mieszkania, ewentualnie remontu czy przebudowy. W momencie kiedy zawarta jest umowa z bankiem... *(Gwar na sali)*

Przepraszam, mogę prosić państwa...

**Wicemarszałek
Eugeniusz Tomasz Grzeszczak:**

Panie pośle, proszę nie utrudniać.

Posel Krystyna Łybacka:

W momencie kiedy zawarta jest umowa z bankiem, wtedy klient zaczyna oszczędzać. Okres oszczędzania nie może być krótszy aniżeli 3 lata. Co jest istotne? Istotny jest stały poziom oprocentowania, jak również to, że jest to oczywiście oszczędzanie w walucie polskiej. Każdego roku, i na tym polega istota projektu, do kwoty zaoszczędzonej klient otrzymuje premię w wysokości 20%. To jest propozycja, ponieważ ta premia jest różna w różnych krajach, w których ten model doskonale działa. Najczęściej kraje stosowały taką procedurę, że dla zachęty na początek dawały wyższy odsetek tej premii, potem, kiedy w systemie było coraz więcej klientów i był on już coraz bardziej samowystarczalny, premia była obniżana o 5–10%. Proponujemy 20%. Premia nie może być wyższa niż 12 tys. w roku. Jeżeli ktoś zaoszczędził więcej, nie może otrzymać więcej niż 12 tys. Wówczas może część tej niewybranej premii otrzymać w roku następnym. W momencie kiedy kończy się zgodnie z umową określony okres oszczędzania, klient może otrzymać kredyt w wysokości równej zgromadzonej kwocie.

Tak w skrócie, Wysoka Izbo, wygląda projekt, który mam przyjemność Wysokiej Izbie przedstawić.

Ponieważ usłyszałam, że rząd zamierza odrzucić ten projekt, chciałabym państwu przytoczyć fragment opinii, jaką otrzymałam od Związku Banków Polskich. Fragment ten brzmi następująco: Na posiedzeniu senackiej Komisji Finansów Publicznych i Budżetu w lipcu br. za uruchomieniem systemu kas budowlanych opowiedział się jednoznacznie zarówno wiceprzewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego, jak i wiceminister finansów.

Wobec tego będę prosiła pana ministra o odpowiedź na nurtujące mnie pytanie: Kto zmienił pana zdanie w tej kwestii? Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

**Wicemarszałek
Eugeniusz Tomasz Grzeszczak:**

Dziękuję, pani poseł.

Informuję, że Sejm ustalił, iż w dyskusji nad tym punktem porządku dziennego wysłucha 5-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i koła.

Otwieram dyskusję.

Jako pierwsza zabierze głos pani poseł Magdalena Gąsior-Marek, Platforma Obywatelska.

Bardzo proszę, pani poseł.

Posel Magdalena Gąsior-Marek:

Szanowny Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoki Sejmie! Mam zaszczyt przedstawić stanowisko klubu Platformy Obywatelskiej.

Projekt ustawy o kasach oszczędnościowo-budowlanych i wspieraniu przez państwo oszczędzania na

Posel Magdalena Gąsior-Marek

cele mieszkaniowe przewiduje m.in. możliwość tworzenia banków w postaci kas oszczędnościowo-budowlanych działających w formie spółki akcyjnej oraz systemu oszczędzania na imiennych rachunkach docelowych wkładów oszczędnościowych od osób fizycznych i udzielania im kredytów na cele mieszkaniowe, a także przedstawia reguły wspierania przez państwo docelowego oszczędzania na cele mieszkaniowe w wysokości 20% zgromadzonych w danym roku wkładów oszczędnościowych. Proponowany system ma formułę tzw. kontrolowanej piramidy finansowej, opartej na niemieckim systemie kredytu kontraktowego typu Bausparkassen.

Kasa przyjmuje wkłady oszczędnościowe i z tych środków udziela kredytów na realizację celów mieszkaniowych określonych w projekcie, jest to m.in. budowa domów jednorodzinnych, kupno mieszkań prywatnych i własnościowych, remont i modernizacja już posiadanych mieszkań czy domów. Oszczędzający w podpisanej umowie docelowego oszczędzania określa sumę zamierzonych wydatków na cele mieszkaniowe, środki gromadzi systematycznie na oprocentowanym koncie w kasie. Podpisana umowa oraz zgromadzony wkład upoważniają go do otrzymania kredytu w wysokości równej kwocie zgromadzonego przez niego wkładu.

Podobne systemy funkcjonują w Czechach i na Słowacji. Projektodawca zapewnia, że systemy funkcjonują tam z dużym powodzeniem i cieszą się dużym zainteresowaniem. Jednak trzeba sobie powiedzieć, że systemy, które powstały w tamtych państwach, tworzone były w innych czasach, w latach 90., w innych warunkach makroekonomicznych.

Polityka mieszkaniowa państwa powinna dążyć do ułatwienia pozyskania własnego lokum, stworzenia systemu wsparcia celów mieszkaniowych i wprowadzenia takich mechanizmów, które ułatwią pozyskanie własnego mieszkania. Do końca roku realizujemy program „Rodzina na swoim”. Teraz jest przygotowywany nowy program, obecnie w Komisji Infrastruktury, w której pracach także uczestniczę, trwa przygotowanie nowego programu, programu „Mieszkanie dla młodych”. Wspieramy takie programy, takie mechanizmy, aby zakup mieszkania nie był odkładany w czasie, żeby decyzja o własnym mieszkaniu oraz fakt zakupu mieszkania nie były odkładane w czasie, ponieważ nie służy to dobrze rynkowi mieszkaniowemu.

Mam kilka uwag do tego projektu. Projekt pozostaje w sprzeczności z wymogami nakładanymi w momencie powstania banku. W projekcie jest napisane, że nie będą konieczne żadne dodatkowe koszty, że do uruchomienia kas nie wymaga się kapitału. Tymczasem ustawa zakłada, że w przypadku tworzenia banku kapitał jest wymagany. Ustawa Prawo bankowe nakłada na podmioty, które otrzymały zezwolenie na prowadzenie działalności w formie banku, liczne zobowiązania, przede wszystkim utrzyma-

nie płynności płatniczej, wypłacalności, zarządzanie ryzykiem. W tym projekcie nie ma takich uwag.

Kolejny problem to system gwarantowania depozytów. Ten projekt tej gwarancji nie daje. Inny problem to błędne założenia. Moje wątpliwości budzi symulacja wydatków budżetowych. W projekcie jest założone, że tyle samo osób, ile bierze kredyty komercyjne czy się o nie stara, będzie zainteresowanych przystąpieniem do kas budowlano-oszczędnościowych i uczestnictwem w tym systemie. Jak wiemy, w historii parlamentaryzmu, wcześniej też był już taki projekt zgłaszany czy proponowany i tam były inne wyliczenia. Tutaj nie pokazano różnicy, nie wyjaśniono, dlaczego wcześniej były inne założenia, a teraz są takie, jeżeli chodzi o potencjalnych zainteresowanych.

Uważam, że ten projekt może spowodować, że chętnymi czy zainteresowanymi udziałem mogą stać się osoby, które mają niejako strumień finansowy bądź są w stanie pozyskać środki od rodziny. On nie rozwiąże problemów tych osób, które na dziś nie są w stanie oszczędzać, starać się o środki na kupno swojego mieszkania.

Inny aspekt to sytuacja makroekonomiczna. Mamy opinię Narodowego Banku Polskiego, ona była dołączona do materiałów dla pań i panów posłów, w której jest powiedziane, że w sytuacji gdy są zawirowania makroekonomiczne, kiedy państwo ma deficyt, to płynność finansów publicznych może być zagrożona i w sytuacji zawirowań odradza się tworzenie takich systemów. Wiemy, jak dziś wygląda sytuacja w Unii Europejskiej czy w świecie. (*Dzwonek*) Mamy też opinię Komisji Nadzoru Finansowego, która niejako potwierdza te uwagi. Wysokie zaangażowanie budżetu państwa w finansowanie premii mieszkaniowej dla klientów kas także każe zastanowić się nad racjonalnością takiej pomocy finansowej państwa. I na samym końcu trzeba sobie odpowiedzieć na pytanie: Czy te rozwiązania rzeczywiście poprawią sytuację mieszkaniową Polaków? Klub Platformy Obywatelskiej będzie głosował przeciwko temu projektowi. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek**Eugeniusz Tomasz Grzeszczak:**

Dziękuję, pani poseł.

Głos zabierze pan poseł Andrzej Adamczyk, Prawo i Sprawiedliwość.

Proszę bardzo.

Posel Andrzej Adamczyk:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie i Panowie Posłowie! Ze smutkiem odebrałem deklarację złożoną przez panią poseł w imieniu największego klubu parlamentarnego, ale z drugiej strony nie dziwię się też takiej deklaracji, bo klub rządzący, klub Platformy

Posel Andrzej Adamczyk

Obywatelskiej, robi wszystko, co jest możliwe, żeby w ostatnich latach zablokować politykę wspierania nabywców własnego mieszkania, zwłaszcza ludzi młodych.

Człowiek spędza – to cytat – średnio około 80% swego życia w mieszkaniu, toteż stanowi ono zasadniczy wyznacznik ludzkiego bytu. Mieszkanie służy zaspokajaniu podstawowych funkcji biologicznych, jest miejscem regeneracji sił, jest więc elementarną potrzebą z punktu widzenia jednostki. Jednakże mieszkanie pełni rolę znacznie szerszą. Decyduje ono w dużej mierze, pani poseł, o trwałości rodziny w wymiarze kultury i modelu życia, wyznacza trend demograficzny, jest wreszcie miejscem chroniącym istotne wartości społeczne i narodowe. Tym samym sytuacja mieszkaniowa kraju rozstrzyga w dużej mierze o losie narodu. I o tym zapominacie. To cytat z „Raportu o naprawie budownictwa mieszkaniowego” z 1981 r., raportu „Solidarności”.

Powinniście dzisiaj, kiedy pada postulat wsparcia tych, którzy zechcą modernizować, budować, wic swoje gniazdo, czyli mieszkanie, wiedzieć, że jednym z postulatów sierpniowych był problem polityki mieszkaniowej, były mieszkania. To był 1980 r., przypomnę wszystkim posłom i posłankom Platformy Obywatelskiej.

Mieszkanie nie jest tylko towarem, o czym zapominacie, mieszkanie w warunkach rynkowych jest obiektem zainteresowania osób, które powinny nabyć je na rynku. Ale mieszkanie jest także ważnym dla losów narodu i państwa dobrem, a władze państwowe mają moralny obowiązek wspierać politykę mieszkaniową swoich obywateli. Niestety przez ostatni okres, mam tutaj na myśli ostatnie lata, rząd zaniedbał całkowicie wsparcia w zakresie polityki mieszkaniowej.

Przedłożony dzisiaj projekt o kasach oszczędnościowo-budowlanych i o wspieraniu przez państwo oszczędzania na cele mieszkaniowe jest projektem, który Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość wita bardzo pozytywnie, bo jest to kolejna inicjatywa wychodząca naprzeciw oczekiwaniom obywateli. Prawo i Sprawiedliwość ma wpisane kasy mieszkaniowe w swój program. W naszym programie kasy mieszkaniowe widnieją od wielu lat. Nam jest obojętne, kto proponuje dobre rozwiązania dla mieszkalnictwa (*Oklaski*), dla nas ważne jest to, o czym mówi się w Spale, dla nas ważne jest to, o czym mówią wybitni polscy specjaliści, znawcy problemu, jak chociażby pan profesor Witakowski i inni profesorowie biorący udział w debatach mieszkaniowych, dla nas ważne jest to, o czym mówi Kongres Budownictwa. Kongres Budownictwa i wiele innych organizacji, podmiotów politycznych także składają w tej sprawie propozycje.

Żal, że kasy oszczędnościowo-budowlane, to znaczy projekt dotyczący kas oszczędnościowo-budowlanych spotkał się z taką oceną klubu rządzącego. Wygłoszona tutaj teza, że Platforma nie poprze tego

projektu, nie wytrzymuje żadnej krytyki, absolutnie żadnej krytyki.

Słowacja – 1,3 mln rachunków, Czechy – 5,3 mln rachunków, Węgry – 1,2, Chorwacja – 400 tys. rachunków, Rumunia – 300 tys. rachunków, Niemcy – 35 mln rachunków, Austria – 5 mln rachunków. Właśnie tyle rachunków jest w kasach oszczędnościowych w tych państwach. One funkcjonują tam w sposób prawidłowy, właściwy. Mało tego, w oparciu o rozwiązania podobne do tych zapisanych dzisiaj przez wnioskodawców te kasy funkcjonują i generują kwoty, które później przeznacza się na obszar budownictwa. (*Dzwonek*)

Zdajecie się zapominać, zwracam się do pustych ław koalicji rządzącej, że każde jedno miejsce pracy w budownictwie to cztery miejsca pracy w gospodarce. Zdajecie się zapominać, że każdy miliard złotych wydany na wsparcie inicjatyw mieszkaniowych to jest kilkanaście miliardów złotych po stronie przychodów do budżetu państwa.

**Wicemarszałek
Eugeniusz Tomasz Grzeszczak:**

Panie pośle, proszę o konkluzję, czas minął. Sejm go ustalił, pański klub również.

Posel Andrzej Adamczyk:

Zdajecie się zapominać, że to jest samonapędzający się mechanizm.

Tak, panie marszałku. Mam świadomość, że są to słowa, które bolą koalicję rządzącą, bolą tych, którzy zrobili wszystko, ażeby wychłodzić proces mieszkaniowy w Polsce...

**Wicemarszałek
Eugeniusz Tomasz Grzeszczak:**

Przepraszam, panie pośle, bardzo proszę o konkluzję.

Posel Andrzej Adamczyk:

...którzy doprowadzili do upadku cały segment budownictwa mieszkaniowego.

Mogę powiedzieć tyle: Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W imieniu Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość postulujemy, wnosimy o przekazanie projektu do dalszych prac w odpowiedniej komisji sejmowej, Komisji Infrastruktury. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

**Wicemarszałek
Eugeniusz Tomasz Grzeszczak:**

Dziękuję bardzo.

Głos zabierze pan poseł Witold Klepacz, Ruch Palikota.

Proszę bardzo, panie pośle.

Poseł Witold Klepacz:

Dziękuję bardzo.

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Mój klub również z zadowoleniem wita tę inicjatywę, bo sprawy związane z rozwojem budownictwa mieszkaniowego są również sprawami, które bardzo wyraźnie zapisaliśmy w swoim programie i w tym zakresie płynie też wiele inicjatyw z naszego klubu.

Ten projekt ustawy jest zaktualizowaną wersją ustawy z roku 1997, która nie weszła w życie z uwagi na niewydanie przepisów wykonawczych. Ustawa jest skierowana do rodzin, które nie mogą liczyć na natychmiastową realizację swoich zamierzeń mieszkaniowych poprzez zaciągnięcie komercyjnego kredytu hipotecznego. Określa ona zasady tworzenia i funkcjonowania kas oszczędnościowo-mieszkaniowych, zasady oszczędzania i udzielania kredytów mieszkaniowych osobom fizycznym. Utworzone kasy byłyby bankami działającymi w formie spółek akcyjnych. Osoba fizyczna mogłaby oszczędzać w kasie, a następnie uzyskać kredyt na cele mieszkaniowe takie jak: zakup, budowa, nadbudowa, odbudowa, remont lokalu mieszkalnego bądź domu; uzyskanie spółdzielczego prawa do lokalu albo odrębnej własności; zakup działki budowlanej; spłata kredytu bankowego zaciągniętego na cele mieszkaniowe po wejściu w życie ustawy. Oszczędzający zawieraliby z kasą pisemną umowę na docelowe oszczędzanie, która określałaby docelową sumę umowy i okres składowy. Wkłady i kredyt mieszkaniowy byłyby niezmiennymi. Różnica między oprocentowaniem wkładu a kredytem nie mogłaby być wyższa niż 3 punkty procentowe. Minimalny okres oszczędzania w kasie wynosiłby 3 lata. Udzielony przez kasę kredyt mieszkaniowy nie mógłby być wyższy niż suma zgromadzonych oszczędności powiększonych o premie i oprocentowanie. Osobie oszczędzającej w kasie przysługiwałaby premia mieszkaniowa wypłacana ze środków budżetowych corocznie w wysokości 20% zgromadzonych w danym roku wkładów, przy czym kwota oszczędności za każdy rok będących podstawą premii nie mogłaby być wyższa niż 12 tys. zł. Premia wraz z odsetkami podlegałaby zwrotowi, jeśli oszczędzający rozwiązałby umowę przed terminem, do którego miał wpłacać oszczędności, lub przeznaczył środki na inny cel niż określone w ustawie.

Rozumiemy i popieramy ten projekt ustawy. Te rozwiązania oceniamy jako bardzo ważne i potrzebne, w sytuacji kiedy praktycznie brakuje polityki

mieszkaniowej rządu. Projekt narodowego planu rozwoju budownictwa mieszkaniowego zgłaszany przez partię opozycyjną w poprzedniej kadencji został odrzucony, a ten rządowy nie zawiera takich instrumentów i takich rozwiązań, które stymulowałyby i ożywiłyby rynek mieszkaniowy. To właśnie brak własnego mieszkania jest również przyczyną niżu demograficznego i wszystkie badania socjologiczne potwierdzają, że z taką sytuacją mamy do czynienia. A więc każda inicjatywa, która wychodzi naprzeciw potrzebom zwiększenia podaży na rynku mieszkaniowym, będzie przez mój klub popierana. Tak jest również w tym przypadku. Opowiadamy się za tym, aby ten projekt został skierowany do dalszych prac w komisjach sejmowych. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

**Wicemarszałek
Eugeniusz Tomasz Grzeszczak:**

Dziękuję panu posłowi.

Głos zabierze pan poseł Andrzej Dąbrowski, Polskie Stronnictwo Ludowe.

Proszę bardzo.

Poseł Andrzej Dąbrowski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Mam zaszczyt w imieniu Klubu Parlamentarnego Polskiego Stronnictwa Ludowego przedstawić stanowisko dotyczące projektu ustawy o kasach oszczędnościowo-budowlanych i o wspieraniu przez państwo oszczędzania na cele mieszkaniowe.

Dla nas jako Polskiego Stronnictwa Ludowego sprawy mieszkalnictwa, sprawy tego, aby Polacy mieli tani i szeroki dostęp do własnego lokum, są to sprawy bardzo ważne i priorytetowe, co zresztą, myślę, pokazaliśmy przy pracach nad projektem dotyczącym Mdm. To dzięki naszym staraniom weszły też do tego projektu domki jednorodzinne i dalej w podkomisji będziemy pracować nad tym, aby może jeszcze ten program poszerzyć. Chodzi o każde działanie dotyczące tego, aby szczególnie ludzie nie ubodzy, tylko ludzie średnio zarabiający w naszym kraju mogli mieć własne mieszkanie. Są również bardzo ważne sprawy poruszone przez mojego przedmówcę z Prawa i Sprawiedliwości, dotyczące tego, jak budownictwo napędza koniunkturę i jak napędza inne gałęzie przemysłu. Dla nas równie ważne jak to, aby Polacy mieli gdzie mieszkać i aby te mieszkania były ich, jest to, żeby polski przemysł cały czas się rozwijał, żeby cały czas był polski wzrost gospodarczy.

Dlatego w imieniu klubu Polskiego Stronnictwa Ludowego dzisiaj nie określę naszego stanowiska, ponieważ będziemy chcieli się spotkać zarówno z przedstawicielami wnioskodawców, jak i z przedstawicielami ministerstwa, bo tak jak mówię, jedna forma pomocy, jeden program nie wyklucza drugiego. Szkoda, żałuję, byłem wtedy młodym człowiekiem,

Posel Andrzej Dąbrowski

a pamiętam, jak było głośno o tym projekcie, właśnie chyba w 1995 r. powstała koncepcja, potem niestety w 2002 r. on upadł. Ale choć wtedy się nie udało, nie możemy mówić teraz, że się nie uda, bo przykłady innych krajów pokazują, że jednak to wychodzi. Dlatego, jak mówię, chcielibyśmy szczegółowo porozmawiać na ten temat, żeby ten projekt, ta ustawa spełniła oczekiwania. Myślę, że niedługo przewodniczący klubu zaprosi wnioskodawców i będziemy mogli na ten temat szerzej porozmawiać – i oczywiście też przedstawiciele ministerstw.

(Posel Krystyna Łybacka: Tak.)

Dziękuję bardzo. Dziękuję, panie marszałku. (Oklaski)

**Wicemarszałek
Eugeniusz Tomasz Grzeszczak:**

Dziękuję panu posłowi.

Głos zabierze pan poseł Leszek Aleksandrak, Sojusz Lewicy Demokratycznej.

Proszę bardzo, panie pośle.

Posel Leszek Aleksandrak:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Posłowie! Panie Ministrze! Mam przyjemność i zaszczyt przedstawić stanowisko Klubu Poselskiego Sojusz Lewicy Demokratycznej wobec poselskiego projektu ustawy o kasach oszczędnościowo-budowlanych (druk nr 1542).

Panie i Panowie Posłowie! Przedkładany projekt ustawy o kasach oszczędnościowo-budowlanych i o wspieraniu przez państwo oszczędzania na cele mieszkaniowe adresowany jest do rodzin, które nie mogą liczyć na realizację swoich zamierzeń mieszkaniowych lub poprawę warunków mieszkaniowych dzięki hipotecznym kredytom komercyjnym. O tym już była mowa. Szczególnie kolega poseł z Prawa i Sprawiedliwości mówił o tym, że każdy program, każdy projekt, który ma wspierać budownictwo w obecnej sytuacji zapaści budownictwa mieszkaniowego i w obecnej sytuacji polskich rodzin, można uważać za bardzo korzystny. Oczywiście można mówić, że taki projekt powstał już w 1995 r., po wnikliwej analizie i po dyskusji został uchwalony 5 czerwca 1997 r. Padały zarzuty, że nie wszedł w życie. Nie wszedł w życie, dlatego że nie zostały wydane przepisy wykonawcze. Wtedy rząd tych przepisów nie wydał, ponieważ uznał, iż podobne kasy działają pod patronatem rządowym i ten problem zostanie załatwiony, ale nie został załatwiony.

Uważamy, że dzisiejsza zapaść jest tak duża, że każdy program, który ma wspierać budownictwo, jest potrzebny. Podam kilka przykładów, bo bardzo często koalicja rządząca powołuje się na przykłady z Unii

Europejskiej i innych państw. Chcę więc powiedzieć, że takie kasy działają m.in. w Czechach, na Słowacji, na Węgrzech, w Chorwacji, w Rumunii, w Austrii czy w Niemczech i wspierają budownictwo. Bo jeżeli kasy słowackie prowadzą ponad milion rachunków, kasy czeskie ponad 5 mln rachunków, kasy w Niemczech – 33 mln, a w Austrii 5 mln, to one wspierają budownictwo i dzięki tym kasom powstają nowe mieszkania, ludzie mają gdzie mieszkać. W tym czasie chociażby trzy kasy budowlane działające na Słowacji współfinansowały ponad 1,2 mln inwestycji mieszkaniowych, czyli dzięki tym kasom powstało 1,2 mln nowych mieszkań czy nowych budynków. Nie chciałbym mówić o całości tego zagadnienia, ale mam tu wszystkie dane. W różny sposób państwo to wspiera, ale w każdym przypadku te premie są wypłacane w mniejszym lub w większym zakresie i dzięki temu można budować nowe mieszkania.

Celem proponowanej ustawy jest również ustanowienie nowych rozwiązań prawnych umożliwiających uruchomienie w Polsce systemu docelowego oszczędzania na cele mieszkaniowe, stworzenie nowych instytucji finansowych – kas budowlanych do obsługi tego systemu, a także wspieranie przez państwo oszczędzających na cele mieszkaniowe. Jak nigdy do tej pory uwidacznia się potrzeba utworzenia kas budowlanych odgrywających również rolę bezpiecznego stabilizatora systemu finansowania budownictwa mieszkaniowego poprzez oferowanie kredytów w złotych o stałym, niskim oprocentowaniu oraz poprzez kumulowanie wkładów oszczędnościowych przez przyszłych nabywców domów i mieszkań.

Padają tu również przykłady, że budownictwo to rzeczywiście system napędzający całą gospodarkę. Od dawna wszyscy wiedzą, iż wybudowanie mieszkania wiąże się z rozwojem wszystkich dziedzin przemysłu. Bo przecież potrzebne są nowe meble, nowe wyposażenie. Rozwijają się wszystkie gałęzie przemysłu. Jeżeli dzisiaj rząd mówi, że nie ma pieniędzy, żeby do tego dopłacić, to chciałbym powiedzieć, że te pieniądze się znajdują, ponieważ zostaną ściągnięte z rynku, chociażby z podatku VAT. Dzięki temu powstaną nowe miejsca pracy, bo będzie rozwiązać się przemysł. Nowe miejsca pracy to podatki od osób fizycznych i firm. Najprawdopodobniej więc to, co państwo wyłoży, te pieniądze – oczywiście nie jest to zapisane w naszym projekcie, nie ma tych wyliczeń, ale zgadzają się z tym wszyscy ekonomiści – wrócą do kasy w formie podatków, ale również w formie nowych miejsc pracy.

Przyjęcie proponowanej ustawy otworzy przed polskimi rodzinami szansę na skorzystanie z podstawowej zalety systemu docelowego oszczędzania na cele mieszkaniowe, jaką jest dostępność kredytu mieszkaniowego o niskim i niezmiennym przez cały okres spłaty oprocentowaniu. Jest to również szansa na rozwój gospodarczy.

W związku z powyższym w imieniu klubu Sojusz Lewicy Demokratycznej jeszcze raz apeluję do pań i panów posłów, abyśmy procedowali nad tym projek-

Posel Leszek Aleksandrak

tem, abyśmy go przyjęli, a dzięki temu wsparli polskie rodziny, ale również polskich przedsiębiorców w tworzeniu nowych miejsc pracy.

Wnoszę o przekazanie projektu do Komisji Infrastruktury i dalsze procedowanie nad nim. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

(Przewodnictwo w obradach obejmuje wicemarszałek Sejmu Wanda Nowicka)

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję, panie pośle.

Głos zabierze pan poseł Jarosław Żaczek z Klubu Parlamentarnego Solidarna Polska.

Bardzo proszę, panie pośle.

Posel Jarosław Żaczek:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt w imieniu klubu Solidarna Polska przedstawić stanowisko wobec poselskiego projektu ustawy o kasach oszczędnościowo-budowlanych i o wspieraniu przez państwo oszczędzania na cele mieszkaniowe.

W Polsce brak jest, jak do tej pory, skutecznego i kompleksowego programu mieszkaniowego. Nie ma też systemu gwarantowanego masowego oszczędzania na własne mieszkania przez mało i średnio zarabiające rodziny. Nie da się bez środków własnych społeczeństwa przyspieszyć rozwoju budownictwa mieszkaniowego. Nie będzie też można uratować istniejących zasobów mieszkaniowych.

W Polsce problemy mieszkaniowe wiążą się, przede wszystkim, z niedostateczną dostępnością mieszkań. Niskie dochody społeczeństwa oraz wysokie koszty budowy i ceny nowych mieszkań powodują, że niewielka część społeczeństwa może nabyć mieszkania na warunkach rynkowych.

Ważną kwestią jest też niezadowalający standard zamieszkania oraz niski stan techniczny zasobów mieszkaniowych, szczególnie tych w zasobach komunalnych i prywatnych czynszowych. Wysokie ceny mieszkań w stosunku do średnich krajowych zarobków, to główny argument, są powodem zmuszającym młodych ludzi do masowej emigracji. Nic nie wskazuje na to, by sytuacja miała się w najbliższych latach poprawić, ulec radykalnej poprawie, aby dostępność mieszkań w Polsce osiągnęła poziom europejski, czyli mniej więcej 1–1,5 m² za przeciętną miesięczną pensję. U nas w ciągu całego miesiąca pracy za przeciętną płacę można dorobić się średnio o połowę, niestety o połowę mniejszej powierzchni.

Projekt omawianej ustawy przewiduje wsparcie przez państwo tych, których nie stać na zaciągnięcie kredytu hipotecznego na zakup mieszkania, określa zasady tworzenia kas i oszczędzania w nich przez osoby fizyczne, a także mechanizm udzielania kre-

dytów mieszkaniowych. Była już o tym mowa. Warte uwagi jest to, że takie kasy budowlane działają w wielu krajach Europy, na Słowacji, w Czechach, na Węgrzech, w Chorwacji, Rumunii. Działają one z powodzeniem. Kasy z całą pewnością nie rozwiążą problemu całkowicie, ale można przewidywać, że w przyszłości może z nich skorzystać kilkaset tysięcy, może nawet więcej ludzi w Polsce, którzy dziś z różnych powodów nie mogą uzyskać kredytów hipotecznych na mieszkanie. Dotąd stosowano różne formy wspierania mieszkalnictwa – poprzez instrumenty podatkowe, ulgi, zwolnienia. Ich już nie ma. Bardzo dobre efekty dawał i cieszył się dużym zainteresowaniem program „Rodzina na swoim”, wygaszony już niestety przez obecną koalicję. Obecnie trwają w Sejmie prace nad kolejnym programem wsparcia, z założenia skierowanym przede wszystkim do ludzi młodych. Jednak w obecnej wersji stanowi to przede wszystkim, na tym etapie prac nad ustawą, wsparcie niestety dla firm deweloperskich. Do końca 2013 r. wygaszony ma być również system zwrotu osobom fizycznym niektórych wydatków związanych z budownictwem mieszkaniowym (zwrot podatku VAT). I tak w tej materii działa obecna koalicja rządząca. To wszystko powoduje, że o mieszkanie, o dom, o remont nie jest łatwiej, ale niestety jest coraz trudniej. Zadaniem Wysokiej Izby natomiast jest temu przeciwdziałać i z tych powodów Klub Parlamentarny Solidarna Polska poprze wnioski o skierowanie projektu do odpowiedniej komisji sejmowej. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Teraz pytania.

Czy ktoś jeszcze chciałby zapisać się do zadania pytania, jeżeli jeszcze tego nie zrobił?

Jeśli nie, to listę osób pytających uważam za zamkniętą.

Ustalam czas na półtorej minuty.

(Poseł Andrzej Adamczyk: Pani marszałek, dwie minuty. Jest tylko sześciu pytających.)

Dobrze, dwie minuty.

I jako pierwsze pytanie zada pan poseł Andrzej Orzechowski z klubu Platforma Obywatelska.

Nie ma pana posła.

W takim razie pan poseł Marek Ast z klubu Prawo i Sprawiedliwość.

Bardzo proszę, panie pośle.

Posel Marek Ast:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Ja chciałbym zapytać przede wszystkim o to, jakie jest stanowisko rządu. Znamy stanowisko klubu Platforma Obywatelska, które zresztą może dziwić, jeżeli przyjrzymy się sytuacji na rynku mieszkaniowym. Przecież każda inicjatywa, która zmierza w kierunku

Posel Marek Ast

poprawy sytuacji w budownictwie mieszkaniowym, powinna zasługiwać na uwagę Wysokiej Izby. Stąd oczywiście pytanie o stosunek rządu do tego projektu, ale też pytanie do wnioskodawców, dlatego że w opinii prezesa Sądu Najwyższego zostało podniesione, iż ten projekt nie odnosi się do obowiązujących przepisów z 1995 r. o niektórych formach wspierania budownictwa mieszkaniowego. Dlatego też bym prosił panią poseł o krótkie ustosunkowanie się do tych zarzutów. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Kolejne, a zarazem ostatnie pytanie zada pan poseł Andrzej Adamczyk z Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość.

Bardzo proszę, panie pośle.

Posel Andrzej Adamczyk:

Dziękuję.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie i Panowie Posłowie! Zwracam się z pytaniem do przedstawicieli rządu, ale być może także pani poseł występująca w imieniu wnioskodawców poszerzy odpowiedź rządu czy też odpowie na to pytanie. Brzmi ono następująco. Program „Rodzina na swoim” w latach 2007–2012 skutkował podjęciem ponad 183 tys. kredytów. Te 183 tys. kredytów w latach 2007–2012 to było bez mała 33 mld zł skierowanych w obszar budownictwa mieszkaniowego. Możemy z grubsza ocenić, że w postaci różnych danin, w postaci różnorodnych podatków, pochodnych od realizacji przedsięwzięć za kwotę 33 mld zł ok. 10 mld zł wróciło do budżetu państwa. Państwo na wsparcie tych 183 tys. kredytów wydało kwotę 1400 mln zł, więc można się pokusić o stwierdzenie, że co najmniej pięciokrotnie więcej wpłynęło do budżetu aniżeli budżet wydał. W związku z tym pytanie, czy w ministerstwie transportu właściwym do spraw budownictwa mieszkaniowego lub w Ministerstwie Finansów przeprowadzono obliczenia, jaki będzie skutek finansowy dla budżetu państwa nie tylko po stronie wydatków, ale również po stronie przychodów w czasie określonym przez wnioskodawców czy w perspektywie 5–10 lat, w jakiejś konkretnej perspektywie czasowej. *(Dzwonek)*

I nie mogę oprzeć się chęci zadania jeszcze jednego pytania. Dlaczego po nieszczęściu, które spotkało Polskę, nasz kraj, pod koniec lat 90., nieszczęściu, któremu na imię Leszek Balcerowicz, bo to on spowodował, że poprzednia ustawa o kasach mieszkaniowych nie została wyposażona w akty wykonawcze i została po prostu wygaszona już w pierwszych miesiącach rządów SLD Leszka Milllera, w sytuacji, w której w 13 krajach w 46 kasach ponad 51 mln

klientów odkłada swoje oszczędności, obóz rządzący stwierdza, że to jest projekt do wyrzucenia, że to jest projekt, który trzeba odeprzeć arytmetyczną większością poprzez głosowanie na nie? Dziękuję bardzo.

Przepraszam, pani marszałek, za przedłużenie. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję, panie pośle.

Lista posłów zapisanych do głosu została wyczerpana.

Proszę o zabranie głosu podsekretarza stanu w Ministerstwie Finansów pana Wojciecha Kowalczyka.

Bardzo proszę, panie ministrze.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Wojciech Kowalczyk:**

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Szanowni Państwo! Przede wszystkim chciałbym ustosunkować się do słów pani poseł Łybackiej. Nie jest prawdą, że jednoznacznie ja Wojciech Kowalczyk, podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów, poparłem utworzenie kas oszczędnościowo-budowlanych w takim kształcie. Mam również pismo przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, który zgadza się z naszym punktem widzenia i nie popiera tej ustawy w takim kształcie, bo to jest bomba dla finansów publicznych i bomba dla stabilności systemu finansowego w Polsce. Umożliwiamy zupełnie bez żadnej kontroli wydawanie publicznych pieniędzy. Według szacunków banku centralnego może tu chodzić o kwotę około 4 mld rocznie.

Przytoczę, zacytuję państwu opinię Narodowego Banku Polskiego: System kredytu kontraktowego typu Bausparkassen funkcjonuje na zasadzie kontrolowanej piramidy finansowej, to jest kredyty osób wchodzących w system zostaną sfinansowane przez przyszłych oszczędzających w systemie. Kilka podstawowych uwag. Tworzymy byty, które będą bankami, ale niekoniecznie będą poddane całkowicie rygorowi Prawa bankowego.

(Poseł Krystyna Łybacka: Do projektu proszę zajrzeć.)

Tak naprawdę o funkcjonowaniu tych bytów będą decydowały wewnętrzne regulaminy i statuty. Mówimy o oszczędzaniu przez 3 lata. Szanowni państwo, przez 3 lata, zakładając, że maksymalnie to ma być 12 tys. rocznie, uzbiera się około, powiedzmy, 200 tys. zł. Za 200 tys. zł nie kupi się nowego mieszkania.

(Poseł Andrzej Adamczyk: Ale przecież nie o kupnie, panie ministrze, mowa.)

(Poseł Krystyna Łybacka: Przez minimum 3 lata, minimum.)

Przeliczyłem to z okresu 7 lat.

(Poseł Andrzej Adamczyk: Proszę spojrzeć do projektu ustawy, komu dedykowaliśmy środki finansowe zgromadzone na rachunkach. Proszę do rzeczy.)

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Wojciech Kowalczyk**

Ale ja panu nie przerywałem, bardzo proszę.

(Poseł Andrzej Adamczyk: Ale nie może pan mówić nieprawdy albo części prawdy, panie ministrze.)

Mam pismo Związku Banków Polskich.

(Poseł Andrzej Adamczyk: Proszę zajrzeć do projektu ustawy, przeczytać go.)

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Panie pośle, ale proszę nie prowadzić dialogu. Pan minister usłyszał już to, co miał usłyszeć.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Wojciech Kowalczyk:**

Przed wszystkim chciałbym odnieść się do stabilności systemu finansowego. Najważniejsza rzecz jest tu taka, że osoby, które będą taki kredyt dostawały, nie będą podlegały ocenie zdolności kredytowej. Z drugiej strony będziemy mieć na zasadzie domyślności gwarantowanie depozytów.

Mówi pan o wsparciu budownictwa i wpływie na gospodarkę. Zgadza się, tylko my mówimy, że muszą oszczędzać przez minimum 3 lata, czyli przez 3 lata nie będziemy mieć żadnych oszczędności i byty typu kasy oszczędnościowo-budowlane będą tymi oszczędnościami obracały, a państwo będzie do tego dopłacać. To są wyliczenia, które przedstawiłem, z około 7 lat. Stanowisko ministra finansów, bo jeszcze stanowiska rządu nie ma, jest negatywne co do takiej ustawy. Popieramy co do zasady ideę oszczędzania na cele budowlane, ale na pewno nie w takim kształcie. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję bardzo, panie ministrze.

Proszę o zabranie głosu przedstawicielkę wnioskodawców panią posłankę Krystynę Łybacką.

Bardzo proszę.

Poseł Krystyna Łybacka:

Bardzo dziękuję.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Bardzo gorąco chcę podziękować wszystkim zabierającym głos w dyskusji, szczególnie bardzo gorąco chcę podziękować panu posłowi Adamczykowi za niezwykle rozbudowane pozytywne stanowisko wobec tego projektu.

Teraz odniosę się do poszczególnych uwag. Pani poseł Magdalena Marek mówi, że potrzebne są środki na założenie banku, o tzw. rozwaleniu budżetu,

mówi o tym również pan minister Kowalczyk. Chcę państwu powiedzieć, że według szacunków w roku 2014 to będzie zero skutków budżetowych. Natomiast w roku 2015 to będzie 200 mln. Jeżeli państwo dzisiaj mówicie, że przeznaczenie 200 mln na wsparcie budownictwa mieszkaniowego zachwieje budżetem, to chciałabym, żebyście państwo powtórzyli to na początku roku 2015, kiedy Polacy będą decydowali o przyszłości politycznej w Polsce.

Pani poseł Marek mówi również, że istnieją różnice w finansowaniu tego projektu i projektu z 1995 r. Oczywiście że istnieją różnice, bo są inne realia. Przecież w międzyczasie również zaszło wiele procesów gospodarczych, wystąpiło również wiele sytuacji na rynkach finansowych, a więc także są różnice w wyliczeniach. Pani poseł twierdzi, iż nie rozwiązuje to problemów osób potrzebujących. My nie mówimy, że to całkowicie rozwiązuje problemy osób potrzebujących, to ma wesprzeć osoby potrzebujące w dojeździe do własnego mieszkania bądź w rozbudowie, bądź w remoncie, bądź w innych inwestycjach budowlanych.

Teraz o negatywnej opinii NBP, na którą powołuje się i pan minister, i pani poseł Marek. Otóż Narodowy Bank Polski stwierdził jedynie, takie było jego przekonanie – oczywiście przekazał uwagi, za które bardzo dziękuję – że: Reasumując, zdaniem NBP lepszym rozwiązaniem wydaje się budowa otwartego systemu oszczędnościowego o niskich dopłatach, opartego na bankach uniwersalnych i rynkowych stopach procentowych. Czy to jest równoznaczne z negatywną opinią? Nie. Nie ma zdania: negatywnie opiniuję.

Proszę państwa, jeszcze może odniosę się do słów pana ministra Kowalczyka. Panie ministrze, nie mówiłam, że minister Kowalczyk powiedział, mówiłam, że wiceminister finansów powiedział. Nie wiem, czy minister Kowalczyk jest, czy go nie ma.

(Głos z sali: Jest.)

Jest, przepraszam, nie widzę go.

Pan minister mówi o tym, że to jest oparte na kontrolowanej piramidzie finansowej i z pełnym przydechem pan podkreśla słowo: piramida. Wie pan, to nie ten projekt spowodował negatywne konotacje piramidy finansowej, tylko brak nadzoru nad takimi parabankowymi instytucjami jak chociażby słynny Amber Gold. Mówi pan, że tych kas nie poddano rygorom Prawa bankowego. Przecież zapis wprost stanowi, iż w kwestiach nieuregulowanych niniejszą ustawą podlegają one ustawie Prawo bankowe.

Wreszcie to, co podnosił również pan poseł Adamczyk. Pan mówi o trzech latach. Nie, minimum trzy lata. My również bardzo chcemy, żeby na przykład rodzice oszczędzali na mieszkanie dla dziecka 20 lat.

(Poseł Andrzej Adamczyk: Tak robią Niemcy.)

Oczywiście, tak jest w całej Europie.

Proszę państwa, odnoszę wrażenie, że wszyscy kontestujący ten projekt być może nie mieli okazji zapoznać się z bardzo obszerną, bo liczącą aż 13 stron, opinią Związku Banków Polskich. Zacytuję państwu pierwsze zdanie i kilka fragmentów: Z wy-

Posel Krystyna Łybacka

sokim zainteresowaniem i satysfakcją Związek Banków Polskich przyjął zgłoszenie projektu ustawy o kasach oszczędnościowo-budowlanych. Druk nr 1542 spełnia wypracowane wcześniej przez Związek Banków Polskich założenia funkcjonowania systemu długoterminowego oszczędzania na cele mieszkaniowe i powinien zostać skierowany do dalszego procedowania legislacyjnego, stanowi bowiem dokument bazowy do wypracowania ustawy gwarantującej uruchomienie w Polsce bezpiecznego i efektywnego filara systemu finansowania budownictwa mieszkaniowego. Ta poselska inicjatywa stwarza okazję do stworzenia w Polsce pierwszego systemowego rozwiązania w obszarze polityki mieszkaniowej państwa. Dlatego też z przyjemnością przekazujemy pozytywne stanowisko Związku Banków Polskich do szefa Kancelarii Sejmu.

Jak mówiłam, stanowisko jest bardzo obszerne, m.in. czytamy w nim: System kas oszczędnościowo-budowlanych odgrywa ogromną rolę w edukacji ekonomicznej, promując indywidualny wysiłek każdego obywatela, bez typowego dla dotychczasowych programów segmentowego wspierania określonych grup ludzi na rzecz budowania stabilności finansowej. W obecnej sytuacji, panie ministrze, jak nigdy do tej pory ujawnia się potrzeba stworzenia kas oszczędnościowo-budowlanych odgrywających również rolę bezpiecznego stabilizatora systemu finansowania budownictwa mieszkaniowego przez oferowanie kredytów w złotych o stałym oprocentowaniu oraz kumulowanie wkładów oszczędnościowych przez przyszłych nabywców domów i mieszkań.

Jak pan minister może mówić, że jest negatywna opinia prezesa NBP? Proszę mówić precyzyjnie. Mam opinię Związku Banków Polskich... (*Poruszenie na sali*) Nie, mam opinię prezesa NBP, ale mam również opinię, którą panu cytuję, Związku Banków Polskich. Istotnym argumentem za uruchomieniem w naszym kraju systemu długoterminowego oszczędzania na cele mieszkaniowe jest uchwalona w czerwcu br. rekomendacja Komisji Nadzoru Finansowego, która dotyczy dobrych praktyk w zakresie zarządzania ekspozycjami kredytowymi zabezpieczonymi hipotecznie, co zakłada przedstawiany przeze mnie projekt. Projekt wywołuje potrzebę pobudzenia skłonności do długoterminowego oszczędzania, stwarza długoterminowe, systemowe filary polityki w zakresie finansowania budownictwa mieszkaniowego, powstaje trwały mechanizm budowania zasobów majątkowych gospodarstw domowych i idea długoterminowego systematycznego oszczędzania.

Nie będę cytować, bo nie chcę państwa posłów zbyt długo absorbować, ale ta opinia, tak jak powiedziałam, jest niezwykle obszerna. Podkreślę również to, o czym mówili także moi przedmówcy. Przecież nie muszę państwu mówić, państwo to wiecie dużo lepiej ode mnie, jak istotnym elementem polskiego PKB jest popyt wewnętrzny. Przecież tak naprawdę brak popytu wewnętrznego jest jednym

z głównych czynników, przed którym drżymy. Mówili o tym moi przedmówcy, mówił o tym pan poseł Adamczyk. Jeżeli chodzi o budownictwo, jeżeli ktoś ma wreszcie swoje M, to je wyposaża, a więc ożywia rynek wewnętrzny. Jest oczywiste, że możemy dyskutować o dacie wejścia w życie, o szczegółowych rozwiązaniach. Sama widzę na przykład, że są słabo określone wytyczne co do delegacji ustawowej, do rozporządzenia. Tak, ale pracujemy nad tym. Jeżeli państwo mówicie, że w 2014 r. jest to za trudne, przesunęmy datę wejścia na 2015 r., ale stwórzmy ten mechanizm. W pierwszym roku nie ma kosztów, jeżeli chodzi o budżet.

Jeżeli chodzi o pytanie pana posła Marka Asta, pan poseł Adamczyk był uprzejmy na nie odpowiedzieć, za co bardzo dziękuję. Bardzo dziękuję za uwagę. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję bardzo, pani posłanko.

Proszę o zabranie głosu podsekretarza stanu w Ministerstwie Finansów pana Wojciecha Kowalczyka.

Bardzo proszę, panie ministrze.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Wojciech Kowalczyk:**

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Szanowni Państwo! Z zasady popieramy ideę oszczędzania, szczególnie na cele budowlane. Pozwolę sobie nie zgodzić się jednak z panią poseł i zacytować dokładnie opinię Narodowego Banku Polskiego. Na stronie drugiej mamy takie zdanie: Ponieważ równocześnie system operuje poniżej rynkowego poziomu stóp procentowych, musi być silnie regulowany, gdyż powstaje pokusa nadużycia tanich środków. W konsekwencji system nie jest stabilny w warunkach szoków makroekonomicznych, gdyż jedynym narzędziem stabilizacji jego płynności jest zachęcanie do uczestnictwa nowych klientów poprzez zwiększenie wypłat premii z budżetu państwa. W konsekwencji system nie nadaje się do warunków niestabilnej sytuacji gospodarczej, zwłaszcza związanej z ryzykiem nadmiernego deficytu budżetowego, niestabilnej inflacji lub nadmiernie niskich stóp procentowych. Obecnie mamy właśnie do czynienia z taką sytuacją, co skutkuje negatywną opinią o proponowanym systemie. Obok problemu stabilności należy zwrócić uwagę na niską ekonomiczną efektywność systemu itd. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję bardzo, panie ministrze.

Zamykam dyskusję.

Wicemarszałek Wanda Nowicka

Marszałkini Sejmu, po zasięgnięciu opinii Prezydium Sejmu, proponuje, aby Sejm skierował poselski projekt ustawy o kasach oszczędnościowo-budowlanych i o wspieraniu przez państwo oszczędzania na cele mieszkaniowe, zawarty w druku nr 1542, do Komisji Infrastruktury oraz do Komisji Finansów Publicznych w celu rozpatrzenia.

Jeśli nie usłyszę sprzeciwu, uznam, że Sejm propozycję przyjął.

Sprzeciwu nie słyszę. (*Oklaski*)

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 35. porządku dziennego: Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Ordynacja podatkowa (druk nr 1533).

Proszę o zabranie głosu panią posłankę Genowefę Tokarską w celu przedstawienia uzasadnienia projektu ustawy.

Bardzo proszę, pani posłanko.

Posel Genowefa Tokarska:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt przedstawić Wysokiej Izbie poselski projekt ustawy o zmianie ustawy Ordynacja podatkowa, druk nr 1533.

Celem proponowanych zmian w ustawie Ordynacja podatkowa jest realizacja konstytucyjnej zasady demokratycznego państwa prawnego poprzez wyważenie proporcji długości postępowań prowadzonych w szeroko rozumianej kontroli podatnika przedsiębiorcy przez organy podatkowe i skarbowe.

Zasady kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy są uregulowane w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej. W przypadku badania prawidłowości rozliczeń przedsiębiorcy w zakresie zobowiązań podatkowych również dodatkowo stosuje się przepisy ustaw Ordynacja podatkowa i o kontroli skarbowej.

Artykuł 83 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej określa ściśle czas trwania kontroli organu kontroli u przedsiębiorcy w jednym roku kalendarzowym i uzależnia ten czas od wielkości przedsiębiorstwa. I tak dla przykładu, w odniesieniu do mikroprzedsiębiorców czas kontroli nie może przekroczyć 12 dni roboczych, a w odniesieniu do małych przedsiębiorców nie może przekroczyć 18 dni roboczych. W określonych przypadkach oczywiście istnieje możliwość przedłużenia czasu kontroli, ale to też jest normowane.

Należy zwrócić uwagę, że tak ustalone zasady kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy określone w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej obejmują kontrolę sensu stricto, czyli takie działania, które w przepisach prawa są nazwane kontrolą. Niestety nie obejmują działań będących faktycznie kontrolą w potocznym rozumieniu, a zmierzających do oceny rzetelności rozliczeń podatkowych przedsiębiorcy, inaczej określonych w przepisach

prawa, np. podatkowego. Do takich czynności należą tzw. czynności sprawdzające przewidziane ustawą Ordynacja podatkowa w art. od 272 do 280 i badanie rzetelności, czyli zgodności ze stanem faktycznym ksiąg podatkowych przedsiębiorcy. Określa to art. 193 Ordynacji podatkowej.

Wspomniane czynności, choć formalnie nienazwane kontrolą, kończą się zasadniczo decyzją podatkową określającą zobowiązanie podatkowe w innej wysokości niż deklarował to sam podatnik. Zresztą nie to jest dla wnioskodawców najważniejsze w nowelizacji ustawy. Wymienione czynności sprawdzające czy badające rzetelność przedsiębiorstw są potrzebne, konieczne i oczywiście niekiedy czasochłonne, ale to niestety zakłóca rytm pracy przedsiębiorców.

O ile limitowanie czasu trwania kontroli podatkowej i skarbowej dyscyplinuje organy podatkowe i nie pozwala na ich przedłużanie, o tyle brak jakichkolwiek limitów dla czasu trwania tych właśnie czynności sprawdzających i badania rzetelności ksiąg podatkowych powoduje, że organy podatkowe obchodzą ograniczenia czasu trwania kontroli wynikające z ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Sprzyja zresztą temu nie tylko terminologiczne prawne zróżnicowanie czynności, de facto zmierzających do tego samego celu, ale przedłużaniu postępowań służą także przepisy art. 140 i 141 Ordynacji podatkowej, które proponujemy zmienić niniejszą nowelizacją ustawy.

W myśl obowiązujących dzisiaj przepisów organ podatkowy (skarbowy) może wielokrotnie, na wielomiesięczne okresy i praktycznie bez sankcji, przedłużać postępowania faktycznie kontrolne u podatnika. Może też wielokrotnie przedłużać postępowanie podatkowe prowadzone wobec podatnika. Podatnik zaś oprócz prawa do ponaglenia organu nie ma rzeczywistych instrumentów ochrony prawnej przed długotrwałym sprawdzaniem przez organy kontrolne.

Ponieważ ponaglenie nie jest środkiem prawnym podlegającym zaskarżeniu, przedsiębiorca jest pozbawiony ochrony sądowej. Z tych właśnie powodów proponujemy zmienić te zasady, nie wykluczając jednak możliwości przedłużania czasu trwania czynności sprawdzających i badania ksiąg wtedy, gdy rzeczywście wymaga tego ochrona interesu publicznego.

W celu respektowania wypracowanej przez Trybunał Konstytucyjny zasady proporcjonalności każde przedłużenie postępowania kontrolnego, sprawdzającego czy podatkowego będzie wymagało wydania postanowienia, na które przedsiębiorca będzie mógł złożyć zażalenie do wyższej instancji, a w razie niezadowolającego rozstrzygnięcia tego organu, będzie mógł złożyć skargę do sądu administracyjnego.

Jeżeli zwłoka w działaniu będzie dotyczyć organów drugiej instancji w postępowaniu administracyjnym, podatnikowi będzie przysługiwało prawo do wniesienia skargi do sądu administracyjnego, ale chcę tu podkreślić: po uprzednim wezwaniu tego organu do usunięcia naruszenia prawa.

Posel Genowefa Tokarska

Wysoka Izbo! W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa proponujemy wprowadzić następujące zmiany. W art. 140 Ordynacji podatkowej proponujemy wprowadzić w miejsce zawiadomienia o niezalatwieniu sprawy w ustawowym terminie postanowienie, w którym będzie określony nowy termin zalatwienia sprawy i uzasadnienie przedłużenia tego terminu. To uzasadnienie nie będzie i nie może być zdawkowe, lakoniczne, ponieważ w ostateczności będzie podlegać ocenie sądowej. Ponadto w tym przepisie, kierując się orzecznictwem sądów administracyjnych, proponujemy dodać, iż czynny udział strony w postępowaniu, gwarantowany przedsiębiorcy konstytucyjnie, nie stanowi okoliczności uzasadniających przedłużenie terminu zalatwienia sprawy.

Konsekwencją zmian w art. 140 są zmiany w art. 141 i 142. Art. 141 jednoznacznie wskazuje, że na postanowienie, o którym mowa w art. 140, przysługuje zażalenie do organu wskazanego w tym przepisie lub skarga do sądu administracyjnego. Wskazanie w art. 141, iż na postanowienie w sprawie przedłużenia terminu zalatwienia sprawy przysługuje zażalenie, jest konieczne w związku z art. 236 § 1 Ordynacji podatkowej, stanowiącym, iż na wydane w toku postępowania postanowienie służy zażalenie, gdy ustawa tak stanowi.

Proponujemy również, aby ustawa weszła w życie po upływie 30 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Wysoka Izbo! Przedkładany projekt ustawy nie wywołuje skutków budżetowych, ale będzie miał z pewnością doniosłe znaczenie dla przedsiębiorców, szczególnie tych małych i średnich, którzy, niejednokrotnie nie dysponując mocnym zapleczem prawniczym, zgłaszają problemy przedłużających się czynności sprawdzających prowadzonych przez organy kontrolne.

Projekt przedkładanej ustawy został zaopiniowany przez niektóre instytucje. I tak: Biuro Analiz Sejmowych, wydając opinię w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej, stwierdza, że projekt nie jest objęty prawem Unii Europejskiej. Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego i prokurator generalny wskazują drogę prawną z zachowaniem istniejącej obecnie instytucji ponaglenia, która teoretycznie istnieje, ale wiemy, że w rzeczywistości, w praktyce, jest nieskuteczna. Nie powoduje przyspieszenia postępowań, a te są zbyt długie, by nie wymagały nowelizacji prawnej. Krajowa Rada Sądownictwa wskazuje, że proponowane zmiany mogą zwiększyć w znaczący sposób obciążenie sądów administracyjnych. Narodowy Bank Polski nie zgłasza uwag do projektu ustawy, a Krajowa Izba Biegłych Rewidentów i Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej pozytywnie opiniują niniejszy projekt, zwracając przy tym uwagę na problem często przeciągających się czynności kontrolnych w jednost-

kach, a także dużej dowolności interpretacji przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Podsumowując, projekt niniejszej ustawy jest wyrazem rzeczywistej realizacji konstytucyjnych zasad państwa prawnego wywiedzionych z art. 2 Konstytucji RP, w szczególności zasady proporcjonalności, pewności wobec prawa oraz sądowej kontroli decyzji administracji publicznej.

W imieniu wnioskodawców projektu wnoszę o skierowanie projektu przez Wysoką Izbę do dalszych prac w parlamencie. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję, pani posłanko.

Sejm ustalił, że w dyskusji nad tym punktem porządku dziennego wysłucha 5-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i koła.

Otwieram dyskusję.

Pierwsza głos zabierze pani posłanka Bożena Szydłowska z Klubu Parlamentarnego Platforma Obywatelska.

Cieszę się, że pani posłance udało się zdążyć na czas. Bardzo proszę.

Posel Bożena Szydłowska:

Pani Marszałek! Pani Minister! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt przedstawić oświadczenie w imieniu klubu Platforma Obywatelska dotyczące projektu ustawy o zmianie ustawy Ordynacja podatkowa, druk nr 1533. Niniejszym składam oświadczenie w imieniu klubu dotyczące projektu, o którym wspomniałam. Projektowana ustawa ma na celu wprowadzić zmiany w brzmieniu trzech artykułów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. (Dz. U. z 2012 r. poz. 140, z późn. zm.), tj. w art. 140, 141 oraz 142.

Celem projektowanych w ustawie zmian jest – jak już wspomniała pani przedstawiciel wnioskodawców – zrealizowanie konstytucyjnej zasady demokratycznego państwa prawnego poprzez wyważenie proporcji dotyczącej długości prowadzonych postępowań i szeroko rozumianej kontroli podatnika przez organy podatkowe i skarbowe. Zasady kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy są uregulowane w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej. W przypadku badania prawidłowości rozliczeń przedsiębiorcy w zakresie zobowiązań podatkowych dodatkowo stosuje się przepisy ustaw Ordynacja podatkowa i o kontroli skarbowej.

Kontrolę skarbową określają przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, określając w art. 81, jak długo może trwać kontrola w danym roku kalendarzowym. W przypadku mikroprzedsiębiorców jest to 12 dni, małych przedsiębiorców – 18 dni, średnich przedsiębiorców – 24 dni, a pozostałych – 48 dni. Wszystkie terminy zostały podane w dniach roboczych. Przepisy ustawy określają kontrolę w ścisłym

Posel Bożena Szydłowska

znaczeniu, podkreślając działania, które są wymienione w odpowiednich przepisach prawa i są nazywane kontrolą, niekiedy jednak nie obejmują one działań faktycznie kontrolnych, zmierzających do oceny rozliczeń podatkowych określonych w przepisach prawa. Przepisy prawa określające ordynację podatkową i kontrolę skarbową przewidują bowiem różne formy działania określone w wymienionej ustawie. Są to m.in. kontrola podatkowa, kontrola skarbową, czynności sprawdzające i badanie rzetelności ksiąg podatkowych przedsiębiorcy. Czynności te kończy decyzja podatkowa określająca zawsze zobowiązania podatkowe, jeżeli wysokość jest inna niż zadeklarowana przez podatnika, a wynika to z doboru przez organy kontroli podmiotu kontrolowanego.

Jak już wcześniej powiedziałam, w różnej wielkości przedsiębiorstwach, mimo dużej konieczności przeprowadzenia tych kontroli, są one bardzo czasochłonne i powodują w dużym stopniu zakłócenie bieżącej pracy przedsiębiorców, to znaczy tych kontrolowanych podmiotów. Ważne jest, że o ile limit czasu trwania kontroli skarbowej i podatkowej dyscyplinuje w jakiś sposób organy kontrolne, nie pozwalając na znaczne wydłużenie czasu kontroli, o tyle brak jest jakichkolwiek limitów czasu trwania czynności sprawdzających i czasu badania ksiąg podatkowych. Powoduje to, że organy podatkowe obchodzą ograniczenia czasu trwania kontroli podatkowej wynikające z ustaw, o których już wspomniałam.

Takim działaniom sprzyja nie tylko terminologiczne zróżnicowanie w prawie czynności zmierzających w sumie do tego samego celu. Przedłużaniu postępowań służą także przepisy art. 140 i 141 Ordynacji podatkowej, w myśl których organ podatkowy może wielokrotnie na wielomiesięczne okresy i bez żadnych sankcji przedłużać postępowania kontrolne u podatnika. Podatnik zaś oprócz prawa do ponaglenia organu nie ma rzeczywistych instrumentów ochrony prawnej przed długotrwałym sprawdzaniem przez organy podatkowe. Jedyne wyjście, jakie mu pozostaje, to zwrócenie się z ponagleniem do organów nadrzędnych. Niestety, taka forma ochrony prawnej nie jest w praktyce efektywna.

Ponieważ projektowana ustawa jest zgodna z przepisami Unii Europejskiej i nie wywołuje skutków budżetowych, ma za to istotne znaczenie dla przedsiębiorców i poszanowania konstytucyjnych zasad państwa prawnego, klub Platforma Obywatelska wnioskuje o skierowanie projektu ustawy do dalszych prac w komisji. Dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję, pani posłanko.

Głos zabierze pan poseł Paweł Szalamacha z Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość.

Bardzo proszę, pani posłanko.

Posel Paweł Szalamacha:

Pani Marszałek! Szanowni Państwo! Opowiadam się za skierowaniem tego projektu do dalszych prac, natomiast przedstawię podstawową wątpliwość, która wiąże się z tym projektem. Otóż dysfunkcjonalność aparatu skarbowego jest faktem. Jest to zarówno mierzone w wielokrotnie przywoływanych w tej Izbie różnego typu międzynarodowych zestawieniach, jak i odbierane przez podatników. Obecna ekipa rządowa nie ma sukcesów w dziedzinie usprawniania pracy skarbowki. Całkowicie leży informatyzacja aparatu skarbowego. Przez 6 lat praktycznie zrobiono 0,0% postępu. Zanedbano konsolidację aparatu skarbowego i służb celnych, którą proponowaliśmy.

Teraz na tę dysfunkcjonalność, na ten kiepski stan pracy, którego tylko jednym z przejawów są te postępowania kontrolne, ta dyskrejonalna władza skarbowki nad podatnikiem, proponuje się nałożyć kolejną warstwę, to znaczy pogłębić ten proces, nazwijmy to, jurydyzacji życia, wprowadzając mechanizm postanowienia wydawanego przez administrację w przypadku przedłużającego się uzasadnionego postępowania, oczywiście poddanego zgodnie z logiką administracji kolejnym, dalszym fazom, czyli odwoływania się do organu wyższego szczebla i następnie do sądów administracyjnych. Mamy podstawowy problem z czymś takim, z logiką tego systemu. Zachećalibyśmy raczej do tego pierwszego działania, czyli skierowania całego impetu, całego wysiłku intelektualnego rządzących na usprawnienie pracy administracji, a nie tworzenia kolejnych rygli, kolejnych instytucji, które, jak wynika z uzasadnienia, dążą do jakiegoś ideału państwa prawnego, który jest bardzo szeroko pojęty, gumowy, podlegający niesamowicie rozbudowanym interpretacjom, poprzez wprowadzenie tego typu mechanizmów, które stwarzają pewną, oczywiście w moim przekonaniu iluzoryczną szansę polepszenia pracy skarbowki i pozycji podatników. Jednak na pewno dołożą pracy prawnikom. Urzędnicy będą musieli pisać postanowienia, uzasadniać, druga strona będzie je zaskarżać itd., itd.

Uważamy, że to nie jest optymalna ścieżka, która prowadziłaby do efektu, jakim jest poprawa poziomu pracy polskiego aparatu skarbowego, niemniej jednak, jak wspomniałem, opowiadamy się za skierowaniem tego projektu do prac w komisjach. Dziękuję.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Nie widzę pana posła Elsnera, zatem głos zabierze pani posłanka Genowefa Tokarska z Klubu Parlamentarnego Polskiego Stronnictwa Ludowego.

Bardzo proszę, pani posłanko.

Posel Genowefa Tokarska:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Jeszcze raz, teraz już w imieniu klubu Polskiego Stronnictwa Ludowego, chcę przedstawić stanowisko wobec poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Ordynacja podatkowa.

Przedkładany projekt ustawy jest pewnym elementem dotyczącym obszaru aktywności gospodarczej, dotyczącym przedsiębiorczości, usuwania utrudnień i nieprawidłowości w dziedzinie w sumie najważniejszej dla rozwoju naszego kraju. Nikt przecież nie wymyślił ważniejszej dziedziny życia od gospodarki, przedsiębiorczości, których rozwój i kondycja decydują o poziomie życia, dobrobycie mieszkańców. Stąd w naszym parlamencie już od dłuższego czasu jest wiele inicjatyw w tym zakresie, w tym również inicjatyw Polskiego Stronnictwa Ludowego.

Przypomnę tylko ważne ustawy deregulacyjne przygotowane przez Ministerstwo Gospodarki, jak również inne projekty. Szkoda, że upadły dzisiejsze propozycje dotyczące rzecznika praw przedsiębiorców, może nie dlatego że sama instytucja jest niezbędna, tylko dlatego że byłaby to okazja, szansa na pogłębioną dyskusję o warunkach, w jakich wypada gospodarować naszym przedsiębiorcom.

Projekt ustawy proponuje pewną bardzo prostą ścieżkę prawną, która powinna zabezpieczyć przedsiębiorców przed przedłużającymi się kontrolami ze strony organów kontroli skarbowej i podatkowej. Wprowadzając instytucję postanowienia, mamy po prostu szansę zmienić czas kontroli u przedsiębiorców. Podatnicy otrzymają narzędzie, z którego będą mogli korzystać, będą mogli złożyć zażalenie, a dalej – wnieść swoją sprawę również do sądu. Nie trzeba tutaj chyba nikogo przekonywać na tej sali, doskonale wiemy, ponieważ jest wiele interwencji ze strony przedsiębiorców, że przedłużające się kontrole są rzeczywistością w naszym kraju, że trwają już zbyt długo. Stąd inicjatywa zmiany tej sytuacji.

W imieniu mojego klubu – Polskiego Stronnictwa Ludowego – wnoszę o skierowanie projektu do Komisji Finansów Publicznych do dalszych prac. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję, pani posłanko.

Głos zabierze pan poseł Zbigniew Matuszczak z klubu SLD.

Bardzo proszę, panie pośle.

Posel Zbigniew Matuszczak:

Dziękuję bardzo.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! W imieniu Klubu Poselskiego Sojusz Lewicy Demokratycznej mam zaszczyt przedstawić stanowisko wobec poselskiego

projektu ustawy o zmianie ustawy Ordynacja podatkowa. Celem omawianego projektu ustawy jest ograniczenie przewlekłości załatwiania spraw prowadzonych przez organy podatkowe i skarbowe wobec podatników będących przedsiębiorcami.

Zobowiązanie urzędów do szybszych i mniej uciążliwych kontroli wobec osób prowadzących działalność gospodarczą ma polegać na nałożeniu na organy podatkowe w przypadku niezakończania sprawy w terminie obowiązku zawiadomienia strony w drodze postanowienia jako dokumentu administracyjnego wyższej rangi, na które przysługuje zażalenie, a nie jak dotychczas w drodze urzędowego zawiadomienia, na które stronie przysługuje ponaglenie do organów nadrzędnych. Dotychczasowa praktyka wykazuje, że forma ponaglenia jest mało efektywna, i niejednokrotnie odbierana przez kontrolującego jako skarga, co może powodować dotkliwie, dodatkowe, niekorzystne skutki dla kontrolowanego. Natomiast w przypadku zaproponowanej instytucji postanowienia podatek będzie mógł w zależności od szczebla organu, który wydał postanowienie, wnieść zażalenie lub skargę do sądu administracyjnego.

Klub Poselski Sojusz Lewicy Demokratycznej pomimo różnych ocen zaproponowanego rozwiązania stoi na stanowisku, że bardzo często czynności kontrolno-sprawdzające są prowadzone przez organy podatkowe opieszale, uciążliwie dla podatnika, a tenże nie posiada żadnych środków prawnych podlegających zaskarżeniu tej niejednokrotnie urzędniczej indolencji. Dlatego też jesteśmy za przekazaniem omawianego projektu do dalszych prac w Komisji Finansów Publicznych. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję, panie pośle.

Głos zabierze pan poseł Andrzej Romanek z Klubu Parlamentarnego Solidarna Polska.

Bardzo proszę.

Posel Andrzej Romanek:

Pani Marszałek! Panie i Panowie Ministrowie! Wysoka Izbo! Otóż niezmiernie się cieszę, że ten projekt, aczkolwiek z wielkimi ułomnościami, pojawił się w tej Izbie. O ułomnościach powiem więcej, ale za chwileczkę.

Natomiast przechodząc do sytuacji czy też inaczej: dzisiejszej mitręgi polskiego przedsiębiorcy, chcę pani poseł wnioskodawcy tylko powiedzieć, że, pani poseł, co prawda odwołuje się pani do ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, ale żeby pani uświadomić, w czym jest istota: te przepisy dotyczą wszystkich innych kontroli. I to jest ta mitręga niestety. Sanepidy, straż pożarna – to są te inne kontrole dla mikro-, małych, średnich przedsiębiorców itd. Jeżeli nałożymy to wszystko na siebie, to chyba pani wtedy

Posel Andrzej Romanek

zrozumie, jaka to jest gigantyczna mitrega dla każdego z przedsiębiorców. Ja to przeżyłem, bo prowadziłem przez długi czas kancelarię. Oni się skarżyli, ci przedsiębiorcy, że nie mają czasu prowadzić działalności, tylko niestety cały czas muszą odpowiadać czy gromadzić materiał, którego żąda organ kontrolujący. A tu szczególne regulacje dotyczące ordynacji, chociażby podatkowej... Tak jak podkreślam, to są regulacje szczególne, do których przepisów, co zresztą wynika z art. 83, nie pierwszego, ustawy o swobodzie działalności gospodarczej się nie stosuje, bo są to przepisy szczególne.

Teraz przechodzę do istoty regulacji. Otóż, co jest ważne i co podkreślałem na początku, trzeba przyspieszyć to czy ograniczyć możliwości kontrolne organów różnego szczebla czy różnego rodzaju. W tym wypadku mówimy głównie o organach podatkowych czy organach celnych. Prawdą jest – i nie ulega to najmniejszej wątpliwości – że przedsiębiorcy bardzo mocno narzekali na to, iż te postępowania kompletnie zaburzają im pracę. Jeżeli tych postępowania jest jeszcze w trakcie kilka, to tak naprawdę zdarzało się tak, że, jak przedsiębiorcy mówili mi, od nich z zakładu czy z przedsiębiorstwa kontrolerzy w ogóle nie wychodzili i cały rok mieli kontrole, i dla każdego z kontrolujących musieli przygotowywać określoną liczbę dokumentów. To jest istne szaleństwo.

Ale zwracam uwagę na aspekty legislacyjne, choć powaga, tak jak mówię, tych regulacji jest istotna. Otóż, pani poseł, jest bardzo poważny problem. Mamy dwa rodzaje postępowania administracyjnych: pierwsze, regulowane w Kodeksie postępowania administracyjnego, i drugie, regulowane w Ordynacji podatkowej. Proszę sobie wyobrazić, że kwestie dotyczące załatwiania spraw, terminów załatwiania spraw są, mówiąc wprost, troszeczkę różnie uregulowane, ale nie dlatego, że przyświecała temu jakaś myśl – przynajmniej w aspekcie postępowania odwoławczego terminy w Ordynacji podatkowej są inne i w K.p.a. są inne, w ordynacji są dłuższe – skomplikowana sprawa, więc terminy załatwiania spraw są dłuższe – a w K.p.a. są krótsze – ale, proszę państwa, wynika to ze zwykłego niechlujstwa. Przecież ostatnio, w 2011 r., zmieniono ustawę o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, gdzie chociażby na niezakończony termin, ale też na przewlekłość postępowania może być skarga do sądu administracyjnego. Tego zapisu dotyczącego przewlekłości nie wprowadzono do Ordynacji podatkowej, ale wprowadzono go do Kodeksu postępowania administracyjnego. A teraz dorzucimy jeszcze do tego inne rozwiązanie w Ordynacji podatkowej. Wtedy ten, kto będzie kontrolowany, będzie już kompletnie zagubiony. Pani poseł, choć te regulacje są potrzebne, to niech one będą spójne, na co zresztą słusznie zwraca uwagę prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego, nie odznęając się od idei. Podkreślam – skądinąd słusznej idei.

Wracając jeszcze właśnie do tych istotnych, legislacyjnych kwestii. Otóż, proszę państwa, kompletnie dla mnie niezrozumiałe jest, podnoszą to w zasadzie wszyscy, dlaczego postępowanie administracyjne, w tym wypadku, jeżeli chodzi o Ordynację podatkową, z uwagi tylko na aspekt organu, który jest organem pierwszej instancji, np. w odniesieniu nie do naczelnika urzędu skarbowego, ale do dyrektora urzędu kontroli skarbowej, będzie jednoinstancyjne, a jeżeli będzie to naczelnik urzędu skarbowego, to będzie dwuinstancyjne. A w tym wypadku będzie jednoinstancyjne i od tego postanowienia będzie przysługiwała skarga do sądu administracyjnego. Tu nie ma spójności legislacyjnej. Poza tym jest to sprzeczne z przepisami konstytucji, bo wszystkie postępowania są dwuinstancyjne. Pierwszy zarzut, jaki się pojawi, to jest zarzut niekonstytucyjności tychże regulacji. Zwracam na to uwagę. Musimy nad tymi rozwiązaniami pracować, ale musimy je dopracować legislacyjnie, bo to są tak podobne rodzaje postępowania – K.p.a. i Ordynacja podatkowa – a w tym wypadku też mamy przepisy ustawy o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, gdzie na tę tzw. przewlekłość przysługuje przecież skarga, i jeżeli zrobimy taką regulację, jaką zaproponowała wnioskodawczyni czy zaproponował klub PSL, to jeszcze wprowadzimy więcej zamieszania, czyli efekt będzie odwrotny do zamierzonego. Skądinąd podkreślam, regulacja czy kierunek zmian są jak najbardziej słuszne. Ale jeżeli coś zmieniamy, coś chcemy zmieniać, to zmieniamy to na lepsze. (*Dzwonek*) Chodzi przecież o to, żeby legislacja była lepsza, a nie gorsza.

W związku z powyższym klub Solidarna Polska wnosi oczywiście o skierowanie tego projektu do komisji po to, ażeby nad nim pracować. W krótkim czasie, bo niestety dłużej nie można, wskazałem na pewne poważne błędy dotyczące tego projektu. Mam nadzieję, że w toku postępowania zwrócimy uwagę na te błędy i już z komisji wyjdzie perełka legislacyjna. Taką nadzieję ma klub Solidarna Polska, dlatego kieruję ten wniosek, wnoszę o skierowanie tego projektu do komisji, bo dzisiaj niestety takie rozwiązanie, które zaproponował klub PSL, jest absolutnie nie do zaakceptowania. Dziękuję uprzejmie. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję, panie pośle.

To było ostatnie wystąpienie klubowe.

Zatem przystępujemy do pytań.

Czy ktoś z państwa chciałby się jeszcze dopisać do pytania?

Jeśli nie, to uważam listę za zamkniętą.

Ustalam czas – 1,5 minuty.

Jako pierwszy pytanie zada pan poseł Marek Ast z Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość.

Bardzo proszę.

Poseł Marek Ast:

Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Jest rzeczą oczywistą, że kontrole muszą być prowadzone po to, żeby zapewnić prawidłową ściągalność podatków. Natomiast nie może być tak, że rzeczywiście kontrole stają się zburą przedsiębiorcy, trwają w nieskończoność, paraliżują funkcjonowanie jego firmy.

Chciałbym się dowiedzieć, panie ministrze, czy ministerstwo monitoruje przebieg kontroli prowadzonych przez organy podatkowe różnych szczebli, przede wszystkim właśnie pod kątem terminowości, czyli po prostu zachowania terminów przeprowadzenia kontroli w poszczególnych przedsiębiorstwach. Chciałbym też wiedzieć, ile tak przeciętnie w roku skarg od przedsiębiorców do ministerstwa wpływa właśnie na takie kontrole, które stwarzają problem, są przeciągane, rodzą podejrzenie, że organ podatkowy w jakiś sposób prześladuje przedsiębiorcę. Na te pytania chciałbym usłyszeć odpowiedź. Dziękuję.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję, panie pośle.

Kolejne pytanie zada pan poseł Andrzej Romanek z Klubu Parlamentarnego Solidarna Polska.

Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Andrzej Romanek:

Pani Marszałek! Panie i Panowie Posłowie! Wysoka Izbo! Otóż problem jest niezwykle ważny i o tym problemie z całą pewnością trzeba debatować, trzeba rozmawiać. Natomiast chcielibyśmy jako Solidarna Polska, żeby ten problem załatwić kompleksowo, bo to nie dotyczy tylko organów kontroli skarbowej, absolutnie. To dotyczy wszystkich instytucji czy wszystkich organów, które kontrolują przedsiębiorcę. Przecież zapisy, które są pozornie w ustawie chociażby o swobodzie działalności gospodarczej, są nic nieznaczącymi czy, jakby popatrzeć na ich wielkość, mało istotnymi. Co tam 12 dni roboczych dla przedsiębiorcy, ale 12 dni roboczych dla jednego organu, jak ich jest 5, plus do tego dodamy skarbówkę? To przecież ten przedsiębiorca nie ma czasu nawet z tego zakładu wyjść, bo non stop tylko papiery, kontrola, stres i nerwy. Dlatego Solidarna Polska złożyła propozycję, aby suma czasu wszystkich kontroli nie przekraczała 1/12 roku kalendarzowego, czyli 30 dni. To jest świetne rozwiązanie. Dlatego rozwiązujemy to kompleksowo i to jest też propozycja dla wnioskodawcy. To dobre rozwiązanie, pani poseł, dobra idea, ale spróbujmy to też ująć w kontekście chociażby tej ustawy, o której mówimy, żebyśmy sobie uświadomili, w jakich warunkach funkcjonują dzisiaj przedsiębiorcy w Polsce. Podkreślam – cały czas kontrola.

Mam pytanie, a w zasadzie dwa pytania. Czy przy okazji tego rozwiązania, bo państwo powołujecie się przecież na ten artykuł o swobodzie działalności gospodarczej, nie widzicie, wasz lider kieruje przecież resortem gospodarki (*Dzwonek*), potrzeby takiego rozwiązania, jakie zaproponowała Solidarna Polska? Niech przedsiębiorca będzie kontrolowany, ale niech ta kontrola nie powoduje kompletnej obstrukcji funkcjonowania zakładu pracy, bo tam ludzie tracą miejsca pracy, bo kontrole często doprowadzają do tego, że przedsiębiorca nie ma z czego zapłacić ludziom wynagrodzenia.

Jeszcze jedna rzecz. Czy nie kontrolowaliście waszych regulacji w kontekście właśnie tego dwuinstancyjnego postępowania, które wynika z konstytucji? Czy nie obawiacie się zarzutu niekonstytucyjności odnośnie do tego, co zaproponowaliście? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję, panie pośle.

Lista posłów zapisanych do głosu została wyczerpana.

Proszę o zabranie głosu sekretarza stanu w Ministerstwie Finansów panią Izabelę Leszczynę.

Bardzo proszę, pani ministrowi.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Izabela Leszczyna:**

Pani Marszałkini! Wysoki Sejmie! Zanim zaprezentuję stanowisko ministra finansów wobec poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Ordynacja podatkowa, chciałabym panu posłowi Astowi uprzejmie wyjaśnić, że dane statystyczne i informacje, o które prosił odnośnie do skarg na przewlekłość kontroli, prześlemy na piśmie po zebraniu tych informacji z Departamentu Administracji Podatkowej.

Chciałabym jednocześnie wyjaśnić, że kontrole prowadzone przez organy podatkowe podlegają limitom i są limitowane przez przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Te postępowania kontrolne nie mogą być dłuższe niż te przewidziane w tejże ustawie.

Stanowisko ministra finansów publicznych wobec projektu poselskiego zawartego w druku nr 1533 jest stanowiskiem negatywnym. W ocenie ministra finansów koncepcja nowelizacji Ordynacji podatkowej przedstawiona w tym projekcie nie jest zasadna. Cieszę się, że także w wypowiedziach niektórych przedstawicieli klubów podniesione zostały mankamenty tego przedłożenia.

Podstawowym argumentem przemawiającym przeciwko proponowanym zmianom jest naszym zdaniem to, że podatnicy dysponują środkami prawnymi, które zapewniają im ochronę przed przewlekłym za-

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Izabela Leszczyna

łatwianiem spraw przez organy podatkowe. Dane statystyczne w zakresie trwania postępowań podatkowych wszczętych z urzędu przez naczelników urzędów skarbowych – to są dane z 2011 r. – wskazują, że średni czas trwania postępowania podatkowego wynosi 2 miesiące. W Izbie Skarbowej w Lublinie, czyli chyba tej izbie skarbowej, która szczególnie interesuje panią poseł Genowefę Tokarską, średni upływ czasu od wszczęcia postępowania podatkowego do dnia wydania decyzji wynosi, jak wynika z naszych danych, 37 dni. Mówię o Izbie Skarbowej w Lublinie. Średnia to są 2 miesiące.

Przewidziana w poselskim projekcie instytucja zażalenia na postanowienie zawiadamiające stronę o niezadowolaniu sprawy w terminie jest w gruncie rzeczy substytutem środka, który istnieje obecnie, tzn. ponaglenia do organu wyższego stopnia na niezadowolanie sprawy we właściwym terminie, i w gruncie rzeczy nie zwiększa ochrony prawnej podatnika. Ponaglenie służy do tego samego organu co proponowane przez projektodawców zażalenie, tj. do organu podatkowego wyższego stopnia, czyli jeśli, co sugerują wnioskodawcy i projektodawcy w uzasadnieniu, organy wyższego stopnia są stronnice, to przy ponagleniu będą tak samo stronnice jak przy zażaleniu, choć gdyby tak było, oczywiście byłoby to niezwykle naganne.

Projekt przewiduje też rozwiązania niekorzystne z punktu widzenia interesów i uprawnień procesowych podatnika. Dzisiaj w przypadku ponaglenia do organu wyższego stopnia na niezadowolanie sprawy we właściwym terminie strona nie jest związana żadnymi terminami, tzn. podatnik może wnieść ponaglenie albo zaraz po upływie pierwszego terminu załatwienia sprawy, czyli po 30 dniach, albo po bezskutecznym upływie terminu dodatkowego.

Jeśli natomiast zastąpimy ponaglenie zażaleniem, to możliwość skorzystania przez stronę ze swoich uprawnień będzie ograniczona terminem 7 dni, a jednocześnie wydłuży się czas rozpatrywania nowego środka zaskarżenia, bo ponaglenie powinno być załatwione niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 30 dni, natomiast zażalenie podlega rozpatrzeniu w terminie do 2 miesięcy, czyli w gruncie pewnie wydłużylibyśmy ten proces.

Projektodawcy przyjmują też w ocenie ministra finansów błędne założenie, że na gruncie przepisów obecnie obowiązujących podatnik w przypadku zwłoki organu jest pozbawiony ochrony sądowej. Stronie służy skarga na bezczynność do sądu administracyjnego. Wynika to z ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Zwraca zresztą na to uwagę w swojej opinii przewodniczący Krajowej Rady Sądownictwa.

Odnosząc się do propozycji wnoszenia skargi do sądu administracyjnego na postanowienie wydane z kolei przez dyrektora izby skarbowej, dyrektora

urzędu kontroli skarbowej i dyrektora izby celnej czy SKO, chcielibyśmy wskazać, że konstrukcja taka byłaby sprzeczna z zasadą dwuinstancyjności postępowania podatkowego.

Propozycja, aby czynny udział strony w postępowaniu nie stanowił okoliczności uzasadniających przedłużenie terminu załatwienia sprawy, jest naszym zdaniem nie do przyjęcia, gdyż zasada szybkości nie może stać się ważniejsza niż zasada prawdy obiektywnej.

Chcę wyraźnie podkreślić, że organy podatkowe kierują się i muszą się kierować zasadą praworządności, zasadą zaufania do organów podatkowych i zasadą prawdy obiektywnej. One wszystkie mają prymat nad zasadą terminowości i muszą być przestrzegane nawet kosztem przedłużenia terminu załatwienia sprawy. Uniemożliwienie stronie czynnego udziału w postępowaniu jest wręcz uchybieniem procesowym, które jest przesłanką jego wznowienia. Wydaje nam się jednak, że ten przepis broni podatnika i wzmacnia jego pozycję w stosunku do organu podatkowego. Niezasadna w naszej ocenie jest także teza wyrażona w uzasadnieniu, że znaczne przedłużanie nie jest obwarowane żadnymi sankcjami, a podatnik poza ponagleniem nie ma rzeczywistych instrumentów ochrony. Otóż Ordynacja podatkowa przewiduje przerwę w naliczaniu odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych. To nienaliczanie odsetek z jednej strony chroni podatnika przed skutkami przewlekłości, z drugiej strony motywuje organ podatkowy do terminowego załatwienia sprawy.

Podsumowując, proponowana likwidacja instytucji ponaglenia i wprowadzenie w to miejsce zażalenia na postanowienie o przedłużeniu terminu w ocenie ministra finansów pogarsza pozycję prawną strony postępowania. W związku z tym minister finansów wyraża negatywne stanowisko wobec poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Ordynacja podatkowa. Chciałabym jednocześnie zapewnić, że każdy potencjalny przepis, który rzeczywiście polepszałby pozycję prawną podatnika, jest wnikliwie przez ministra finansów rozpatrywany, i to zawsze z punktu widzenia i perspektywy obywatela płacącego podatki, a nie z perspektywy bezdusznej instytucji.

I na koniec jeszcze wyjaśnienie, bo w wystąpieniu pani posłanki wnioskodawczyni pojawił się zarzut, że badanie ksiąg podatkowych jest przewlekłe i nie podlega żadnym limitom czasowym. Otóż badanie ksiąg podatkowych... Pani posłanka powiedziała też, że czynności sprawdzające w związku z tym mogą być przedłużane w nieskończoność. Te czynności sprawdzające rzeczywiście nie podlegają limitom terminów, czasowym w związku z tym, że jest to procedura wstępna, mniej sformalizowana i dlatego mniej uciążliwa dla podatnika, ale chcę wyraźnie podkreślić, że badanie ksiąg podatkowych nie wchodzi w zakres czynności sprawdzających. Badanie ksiąg podatkowych może nastąpić w procesie kontroli bądź postępowania podatkowego. I jeszcze raz przypomnę, że

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Izabela Leszczyna**

kontrola nie może trwać dłużej niż określa to limit przewidziany w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej, natomiast postępowanie podatkowe, i tutaj chyba pan poseł Romanek słusznie zwrócił na to uwagę, to czynność, to procesy zwykle bardzo skomplikowane. W związku z tym mamy te dwa terminy, czyli 30 i w przypadkach szczególnie skomplikowanych 60 dni, a jeśli zasadne jest wydłużenie tego terminu, to oczywiście organ podatkowy zawsze podatnika zawiadamia, starając się jednak zakończyć postępowanie podatkowe bez zbędnej zwłoki. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję bardzo, pani ministro.

Proszę o zabranie głosu przedstawicielkę wnioskodawców panią posłankę Genowefę Tokarską.

Bardzo proszę.

Posel Genowefa Tokarska:

Pani Marszałek! Pani Minister! Szanowni Państwo! Chcę w imieniu wnioskodawców bardzo serdecznie podziękować za aktywną dyskusję. Ja mam świadomość tego, że pewne niedociągnięcia mogą tu występować i stąd mój wniosek o dalsze procedowanie nad tym projektem, niemniej jeśli chodzi o to, co podnosiliście państwo, również pani minister, w odniesieniu do dotychczasowych rozwiązań, one jednak, jak się okazuje, nie są skuteczne. Te dane, które ma Ministerstwo Finansów, trochę mijają się z prawdą. Pracując w terenie, mamy dziesiątki, a nawet, powiedziałabym, tysiące interwencji, które dowodzą, że nie jest tak dobrze w tej kwestii. Osobiście miałam taką interwencję, chodziło o badanie ksiąg podatkowych podatnika, które trwało już prawie 12 miesięcy. Ja wiem, być może są to sporadyczne przypadki, ale one istnieją i tutaj instytucja ponaglenia nie zdała egzaminu. W związku z tym ta nasza propozycja właśnie zamiany, wprowadzenia nowej instytucji, mocniejszej, chociażby postanowienia.

Ja bardzo się cieszę i chcę wyrazić ogromną radość z tego tytułu, że projekt nie jest odrzucany, że będzie podlegał dalszej pracy w parlamencie, że będziemy mogli skupić uwagę na tych zapisach, które tam są.

Jeszcze tylko odnośnie do dwuinstancyjności w postępowaniu administracyjnym. Chcę powiedzieć, że tam prawo wniesienia skargi do sądu administracyjnego przysługuje po uprzednim wezwaniu organu, czyli ponownie, do usunięcia naruszenia prawa. A więc izba skarbową nie zgadza się ze złożonym zażaleniem i od razu ponownie jest wezwanie tego samego organu do usunięcia naruszenia prawa.

Myślę, że jest dobry moment na podjęcie prac. Jest ewidentny błąd w uzasadnieniu: art. 81 ustawy o swo-

bodzie działalności gospodarczej, oczywiście jest to art. 83, który reguluje czas kontroli. Jak mówię, mam świadomość pewnych niedociągnięć tego projektu, liczę na aktywną pracę w komisjach nad dalszą obróbką tego projektu w parlamencie i mam nadzieję, zakończę sformułowaniem pana posła Romanka, że w konsekwencji wyjdzie z Sejmu perełka. Dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję bardzo, pani posłanko.

Zamykam dyskusję*).

Marszałkini Sejmu, po zasięgnięciu opinii Prezydium Sejmu, proponuje, aby Sejm skierował poselski projekt ustawy o zmianie ustawy Ordynacja podatkowa, zawarty w druku nr 1533, do Komisji Finansów Publicznych w celu rozpatrzenia.

Jeśli nie usłyszę sprzeciwu, uznam, że Sejm propozycję przyjął.

Sprzeciwu nie słyszę.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 36. porządku dziennego: Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego oraz ustawy Prawo o ruchu drogowym (druk nr 1532).

Proszę o zabranie głosu pana posła Arkadiusza Mularczyka w celu przedstawienia uzasadnienia projektu ustawy.

Bardzo proszę.

Posel Arkadiusz Mularczyk:

Dziękuję bardzo, pani marszałek.

Przedmiotowy projekt zmiany ustawy Kodeks postępowania karnego oraz ustawy Prawo o ruchu drogowym zmierza w kierunku wprowadzenia do przepisów karnych Kodeksu postępowania karnego oraz Prawa o ruchu drogowym rozwiązań umożliwiających zaskarżenie postanowień sądu dotyczących takich rozstrzygnięć, jak: odmowy skierowania oskarżonego na obserwację w zakładzie leczniczym, odmowy przedłużenia obserwacji w zakładzie leczniczym, mówi o tym przepis art. 203 § 2 Kodeksu postępowania karnego, odmowy orzeczenia przepadku przedmiotu poręczenia lub odmowy ściągnięcia sumy poręczenia, mówi o tym art. 270 § 1 Kodeksu postępowania karnego, wydania lub odmowy wydania listu żelaznego, art. 284 § 1a K.p.k., oraz odmowy zatrzymania prawa jazdy, mówi o tym art. 138 ust. 1 i 3 Prawa o ruchu drogowym.

Jaki jest cel tej nowelizacji, którą proponuje Klub Parlamentarny Solidarna Polska? Otóż, zasadą procesu karnego jest kontradiktoryjność, a jednocześnie równouprawnienie stron i zasada równości broni pomiędzy stroną oskarżycielską a stroną oskarżaną.

*) Teksty wystąpień niewyłoszonych – w załączniku nr 1.

Posel Arkadiusz Mularczyk

Wszystkie regulacje, które chcemy wprowadzić tą nowelizacją, zmierzają do zapewnienia możliwości zaskarżania decyzji sądu zarówno przez prokuratora, jak i przez osobę podejrzaną czy też oskarżoną.

Należy zwrócić uwagę na to, że dotychczas funkcjonujące przepisy nie przewidywały możliwości składania zażaleń czy też zaskarżania tych decyzji do sądów wyższej instancji, a zatem nie było możliwości poddania decyzji sądu pierwszej instancji kontroli instancyjnej, a tym samym te decyzje mogły być obciążone wadami proceduralnymi czy też merytorycznymi. W tej sytuacji prawa oskarżyciela, oskarżonego czy też podejrzanego mogły być naruszane.

Należy podkreślić, że zmiany przewidywane w Kodeksie postępowania karnego oraz w ustawie Prawo o ruchu drogowym uzyskały pozytywną opinię organów opiniujących, w szczególności prokuratora generalnego, który w całości poparł te rozwiązania. Również w całości pozytywna jest opinia Krajowej Rady Sądownictwa i w części pozytywna jest opinia Sądu Najwyższego, który pozytywnie ocenia możliwość zaskarżania decyzji w przedmiocie listu żelaznego. Sąd Najwyższy jedynie w zakresie wcześniej wskazanych możliwości zaskarżeń wyraził, w mojej ocenie, dosyć kontrowersyjną tezę, iż mnożenie środków zaskarżenia może prowadzić do pewnej hipertrofii środków zaskarżenia, czego racjonalny ustawodawca powinien uniknąć. Nie sposób zgodzić się ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, dlatego że zasadą procesu karnego powinna być i jest kontradyktoryjność stron, a argumenty przedstawione w opinii Sądu Najwyższego nie przekonują, iż te rozwiązania nie są rozwiązaniami koniecznymi.

Wydaje się, że przewidywana nowelizacja w przypadku uchwalenia tych zmian spowoduje, że proces karny będzie lepiej spełniał przesłanki zasady kontradyktoryjności, równości broni i w szczególności zasady prawa do obrony w przypadku osób podejrzanych czy podejrzanym o popełnienie przestępstwa. Dlatego proszę panią marszałek i pozostałe kluby parlamentarne o podjęcie prac nad tym projektem i skierowanie go do komisji.

Pojawiały się tutaj głosy o tym, że projekt ten może również wchodzić w skład szerszej nowelizacji Kodeksu karnego, więc oczywiście jest kwestią otwartą to, czy projekt ten powinien być rozpatrywany wspólnie z szeroką nowelizacją Kodeksu karnego. Niezależnie od tego uważam, że te zmiany nie są kontrowersyjne, w mojej ocenie te zmiany powinny uzyskać poparcie wszystkich klubów i powinny być jednak w szybkim trybie wprowadzone do obiegu, wprowadzone w życie. Dlatego prosiłbym, żeby projekt został skierowany do Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka i tam poddany szybkim pracom legislacyjnym. Bardzo dziękuję.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Sejm ustalił, że w dyskusji nad tym punktem porządku dziennego wysłucha 5-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i koła.

Otwieram dyskusję.

Jako pierwszy głos zabierze pan poseł Jarosław Pięta z Klubu Parlamentarnego Platforma Obywatelska.

Bardzo proszę, panie pośle.

Posel Jarosław Pięta:

Pani Marszałkini! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Przypadł mi w udziale zaszczyt przedstawienia stanowiska Klubu Parlamentarnego Platforma Obywatelska w sprawie zmiany ustawy Kodeks postępowania karnego oraz ustawy Prawo o ruchu drogowym, druk nr 1532.

Zakres przedmiotowy noweli ma na celu wyeliminowanie z systemu prawnego wadliwych regulacji, które bez uzasadnienia ograniczają możliwość zaskarżania, przede wszystkim przez prokuratora i podejrzanego, istotnych rozstrzygnięć sądowych. Proponowane zmiany polegają na wprowadzaniu do nowelizowanych ustaw możliwości zaskarżania postanowień dotyczących: po pierwsze, odmowy skierowania oskarżonego na obserwację w zakładzie leczniczym – zmiana art. 203 § 2 Kodeksu postępowania karnego, po drugie, odmowy orzeczenia przepadku przedmiotu poręczenia lub odmowy ściągnięcia sumy poręczenia – zmiana art. 270 § 1 Kodeksu postępowania karnego, po trzecie, wydania lub odmowy wydania listu żelaznego – dodanie art. 284 § 1a Kodeksu postępowania karnego, po czwarte, odmowy zatrzymania prawa jazdy – zmiana dotyczy art. 137 ust. 1 i 3 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Uznać należy, co do zasady, przedstawione propozycje nowelizacji na tym etapie procedowania na zasługujące na pochylenie się nad nimi. Przemawia za tym również w zasadzie brak negatywnych opinii. A opinie w tym zakresie wyrazili prokurator generalny, przewodniczący Krajowej Rady Sądownictwa, BAS, a w zakresie listu żelaznego – prezes Sadu Najwyższego.

Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Zaznaczyć należy, że trwają prace nad rządowym projektem nowelizacji Kodeksu postępowania karnego. Racjonalne w związku z powyższym wydaje się łączne rozpatrzenie tych projektów. W związku z powyższym Klub Parlamentarny Platforma Obywatelska wnosi o przekazanie noweli do prac we właściwej komisji, aczkolwiek istotne jest, i warto to podkreślić, że wydłuży to procedowanie nad Kodeksem postępowania karnego. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Głos zabierze pan poseł Marek Ast z Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość.

Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Marek Ast:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! W imieniu Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość mam zaszczyt przedstawić stanowisko w sprawie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego oraz ustawy Prawo o ruchu drogowym, zawartego w druku nr 1532.

Projekt dotyczy wyeliminowania regulacji ograniczających możliwości zaskarżania, głównie przez prokuratora i podejrzanego, niektórych rozstrzygnięć sądowych. Dzisiaj uchwalaliśmy w Wysokiej Izbie przepisy zmieniające Kodeks postępowania karnego. W debacie dużo mówiliśmy o kontradiktoryjności procesu, takiej pełnej już kontradiktoryjności wprowadzonej tą nowelą. Trzeba by powiedzieć tak, że skoro kontradiktoryjność to równowaga stron, możliwość zaskarżania postanowień w istotnych sprawach, bo rzeczywiście projekt dotyczy spraw istotnych, czyli możliwości zaskarżenia postanowień w przedmiocie wydania listu żelaznego oraz negatywnych postanowień wydawanych na podstawie art. 203 i 270 Kodeksu postępowania karnego czy też w oparciu o art. 137 Prawa o ruchu drogowym, w przedmiocie zatrzymania prawa jazdy. Jak powiedziałem, jeżeli chcemy być konsekwentni, to należałoby uznać ten projekt za zasadny i wart uwagi Wysokiej Izby.

W tej sytuacji oczywiście w imieniu Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość wnoszę o skierowanie projektu do dalszych prac legislacyjnych. Dziękuję.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję, panie pośle.

Czy jest pan poseł Józef Zych?

Nie widzę.

A zatem pani posłanka Małgorzata Sekuła-Szmajdzińska z Klubu Poselskiego Sojusz Lewicy Demokratycznej.

Bardzo proszę.

Poseł Małgorzata Sekuła-Szmajdzińska:

Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Projekt, nad którym debatujemy, przewiduje zmiany w Kodeksie postępowania karnego i w Prawie o ruchu drogowym zmierzające w kierunku rozszerzenia możliwości poddania określonych orzeczeń wydanych przez sąd lub prokuratora kontroli odwoławczej.

W wypadku art. 203 i 270 K.p.k. oraz art. 137 Prawa o ruchu drogowym proponowane rozwiązanie ma polegać na takiej zmianie tekstu ustawy, by możliwe było zaskarżenie nie tylko decyzji pozytywnej o zastosowaniu przewidzianych tam środków, co leży w interesie prawnym oskarżonego, ale i decyzji negatywnej.

Co do art. 281 K.p.k., dotyczącego wydania listu żelaznego, wnioskodawcy proponują dodanie przepisu umożliwiającego złożenie zażalenia. Według opinii Sądu Najwyższego, o czym pan poseł przedstawiciel wnioskodawców już mówił, proponowane zmiany mogą prowadzić do pewnego, tu użyję polskiego wyrazu, przerostu środków zaskarżenia, czego należy zdecydowanie unikać, albowiem poza potrzebą rozważenia propozycji zaskarżalności postanowienia w przedmiocie listu żelaznego, co wiąże się w istotny sposób z prawem oskarżonego do wolności osobistej, to jeśli chodzi o pozostałe przypadki, nie ma potrzeby modyfikacji, bowiem oskarżony dysponuje uprawnieniem do skutecznego kontestowania decyzji, nie jest więc konieczne dokonywanie zmian; to oczywiście ocena Sądu Najwyższego.

Odmienne stanowisko zajął prokurator generalny, według którego powyższy stan prawny należy uznać za sprzeczny z zasadami kontradiktoryjności i równouprawnienia stron. Pochwalił zabieg legislacyjny polegający na wprowadzeniu wyrażenia „w przedmiocie” w odniesieniu do poszczególnych rodzajów orzeczeń podlegających zaskarżeniu, co spowoduje, iż stanie się możliwe wniesienie zażalenia na każdą decyzję organu procesowego w danej kwestii.

Myślę, że rzetelna dyskusja, choćby nad różnicą między pojęciami „postanowienie o” a „postanowienie w przedmiocie” jest bardzo wskazana. Podzielam pogląd, że to pierwsze można rozumieć jako postanowienie o treści pozytywnej, a zatem określenie w ten sposób przedmiotu zaskarżenia oznacza ograniczenie go tylko do postanowień orzekających, mówiąc najprostszym językiem, na tak.

Dlatego w imieniu Klubu Poselskiego Sojusz Lewicy Demokratycznej wnoszę o przekazanie projektu do komisji celem dalszego przedowania. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję bardzo, pani posłanko.

Głos zabierze pan poseł Andrzej Dera z klubu Solidarna Polska.

Bardzo proszę.

Poseł Andrzej Dera:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! W imieniu Klubu Parlamentarnego Solidarna Polska mam zaszczyt przedstawić stanowisko naszego klubu wobec projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego oraz ustawy Prawo o ruchu drogowym. Z przy czyn oczywistych, ponieważ wnioskodawcą jest nasz

Posel Andrzej Dera

klub, stanowisko nasze nie może inne niż to, aby skierować projekt do dalszych prac.

Projekt ustawy przewiduje nowelizację Kodeksu postępowania karnego i ustawy Prawo o ruchu drogowym poprzez wprowadzenie do tych nowelizowanych ustaw możliwości zaskarżania postanowień dotyczących odmowy skierowania oskarżonego na obserwację w zakładzie leczniczym lub odmowy przedłużenia obserwacji w zakładzie leczniczym (jest to zmiana dotycząca art. 203 § 2 K.p.k.), odmowy orzeczenia przepadku przedmiotu poręczenia lub odmowy ściągnięcia sumy poręczenia (jest to zmiana w art. 270 § 1 K.p.k.), wydania lub odmowy wydania listu żelaznego (jest to dodanie § 1a w art. 284 K.p.k.) i odmowy zatrzymania prawa jazdy (jest to zmiana w art. 137 ust. 1 i 3 ustawy Prawo o ruchu drogowym).

Trzeba się odnieść do tego, co w tej Izbie się działo parę godzin wcześniej, i trzeba sobie jasno powiedzieć, że skoro wolą większości w polskim Sejmie wprowadziliśmy fundamentalną zmianę, na przyszłość skutkującą tym, że procesy karne będą kontradyktoryjne, to naszym obowiązkiem jako parlamentu jest zadbać o to, żeby była ustawowa równowaga stron, które występują w procesie. Tak więc wydaje się, że tutaj co do zasady nie ma wątpliwości, że z tego punktu widzenia dotychczasowe prawo jest ułomne i trzeba je poprawić i doprowadzić do rzeczywistej równowagi stron. Jak wszyscy przedmówcy zauważyli, to trzeba zrobić. Nie podzielam obaw pana posła z klubu Platformy Obywatelskiej, bo prawa nie tworzy się szybko, tylko dobrze. A zatem nawet jeżeli to wydłuży w jakiś sposób opracowanie nowego prawa, to po prostu trzeba to zrobić dobrze. Nie może być tak, że będą właśnie tego typu luki, które spowodują tę nierównowagę. Naszym obowiązkiem dzisiaj jest doprowadzić – maksymalnie, ile się uda – do równowagi stron. Ten projekt zmierza ku temu. W związku z powyższym, po przyjęciu dzisiaj ustawy zmieniającej te zasady postępowania karnego, nie zostaje nam nic innego jak wziąć się do pracy i wszystkie propozycje, które będą zmierzały do rzeczywistego ustanowienia równowagi stron w procesie karnym, po prostu zrealizować.

Stąd nasz klub wnosi, aby skierować ten projekt ustawy do odpowiedniej komisji i nad tym pracować. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję, panie pośle.

Przystępujemy do pytań.

Jako pierwszy...

Zanim udzielię głosu panu posłowi, zapytam, czy jeszcze może ktoś chciałby się dopisać do listy pytających.

Jeśli nie, to ustalam czas na 2 minuty.

Pan poseł Marek Ast, Prawo i Sprawiedliwość.

Bardzo proszę.

Posel Marek Ast:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Pytanie do strony rządowej. Skoro trwają prace nad projektem kolejnej nowelizacji Kodeksu postępowania karnego również w rządzie, to od razu nasuwa się pytanie: Czy propozycje dzisiaj zgłaszane przez Solidarną Polskę, nad którymi debatujemy, są w jakiś sposób zbieżne z propozycjami rządowymi? Czy ministerstwo dostrzega potrzebę zmiany przepisów dotyczących zaskarżania niektórych postanowień sądowych? No i oczywiście czy ministerstwo te rozwiązania popiera? Dziękuję.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Na tym lista posłów zapisanych do głosu została wyczerpana.

Proszę o zabranie głosu sekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości pana Jerzego Kozdronia.

Bardzo proszę, panie ministrze.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Sprawiedliwości
Jerzy Kozdroń:**

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! W imieniu Ministerstwa Sprawiedliwości, ponieważ nie ma stanowiska rządowego w sprawie tego projektu, chciałbym powiedzieć, że projekt ten oceniamy sceptycznie. Sceptycznie, bo wbrew temu, co tutaj dzisiaj było podnoszone przez niektórych mówców, nie tylko zasada kontradyktoryjności powinna obowiązywać w procesie karnym, ale również zasada koncentracji materiału, szybkości postępowania, ta zasada wynikająca z art. 45 konstytucji, która mówi, że każdy ma prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia jego sprawy przez sąd bez nieuzasadnionej zwłoki. Jeśli chodzi o nieuzasadnioną zwłokę, szybkość postępowania wymagana od organów stosujących prawo, czyli tutaj od organów wymiaru sprawiedliwości, musi być, po pierwsze, nie kosztem zasady kontradyktoryjności. A zasada kontradyktoryjności dotyczy przede wszystkim samego głównego postępowania, samego głównego przedmiotu sporu. Wszelkie inne postępowania incydentalne, wypadkowe mogą być rozpatrywane w sposób bardziej uproszczony. Tak, jeżeli chodzi o art. 203, kwestia orzeczenia, zaskarżenia orzeczonej obserwacji czy przedłużenia tej obserwacji, tak sprawa związana z orzeczeniem przepadku i ściągnięcia sumy poręczenia majątkowego, tak sprawa związana z listem żelaznym, tak samo sprawa związana ze skarżeniem się na odmowę wydania prawa jazdy zatrzymanego przez organ prowadzący postępowanie przygotowawcze czy sądowe – to tylko przysługuje... W takich sytuacjach ustawodawca przewidział możliwość zaskarżenia tylko w przypadku tych podmiotów, których prawa i wolności zostały bezpo-

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Jerzy Kozdroń

średnio naruszone. Zasada szybkości postępowania wymaga tego, żeby uprościć to w tym zakresie i ograniczyć możliwość procesowania się, ponieważ utracimy ten główny wątek procesu karnego, jakim jest zakończenie sprawy głównej, wejdziemy we wszelkiego rodzaju skargi poboczne, zażalenia i akta będą wędrowały od jednego sądu do drugiego, a proces karny nie będzie się toczył. Dlatego też w Kodeksie postępowania karnego jest szereg przypadków, w których nie przewiduje się możliwości zaskarżania określonych orzeczeń wypadkowych, wyraźnie to podkreślam, wypadkowych, a więc niekończących postępowania w sprawie.

Ponieważ jednak trzeba też obiektywnie powiedzieć, że w tym projekcie nowelizacji Kodeksu postępowania karnego i Prawa o ruchu drogowym jest jakaś logika, jest jakiś sens, dlatego też warto się nad tym pochylić i nad tym pomyśleć, podyskutować o tym. Tylko żeby nie odbyło się to kosztem szybkości postępowania i sprawności postępowania sądowego. Bo to jest największą bolączką naszego wymiaru sprawiedliwości, że nasze procesy są procesami przewlekłymi, niekończącymi się.

Dlatego też deklaruje w imieniu ministerstwa, że będziemy uczestniczyć w pracach Komisji Nadzwyczajnej do spraw zmian w kodyfikacjach. Będziemy starali się ze wszystkich sił pomagać panom posłom w procedowaniu nad tym projektem.

Odpowiadając na pytanie pana posła Marka Asta, którego tutaj nie ma, chciałbym powiedzieć, że pytanie o Kodeks postępowania karnego chyba jest nie na czasie, pytanie, czy do już uchwalonej ustawy dołączymy tę nowelizację, ponieważ ten Kodeks postępowania karnego został dzisiaj uchwalony. Jest trochę za późno. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję, panie ministrze.

Proszę o zabranie głosu przedstawiciela wnioskodawców pana posła Arkadiusza Mularczyka.

Oczywiście nie musi pan poseł zabierać głosu.

Poseł Arkadiusz Mularczyk:

Dobrze.

Dziękuję za dyskusję, za debatę.

Panie ministrze, z całym szacunkiem, ale prawdę jednak szybkość nie może naruszać innych gwarancji procesowych, takich jak prawo do obrony, zasada kontradyktoryjności, jak i równości broni.

Panie ministrze, szybkość nie może stać wyżej od tych zasad, o których powiedziałem. To są gwarancje konstytucyjne. Proszę się jednak pochylić nad tym, proszę zastanowić się nad tym, co pan minister powiedział.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Pan minister chciałby się jeszcze odnieść.

Bardzo proszę, panie ministrze.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Jerzy Kozdroń:

Chciałbym, pani marszałek, gorąco zaprotestować przeciwko wypowiedzi pana posła Mularczyka, ponieważ w żadnym razie nie naruszamy prawa do obrony. Nie dość tego, my w żadnym razie, sceptycznie oceniając ten projekt, nie naruszamy praw i wolności obywatelskich, wręcz odwrotnie: w Kodeksie postępowania karnego są te wolności zagwarantowane. Dlatego w tych przypadkach w sposób zawężony przewiduje się możliwość zaskarżenia, a więc to sam podejrzany czy oskarżony będzie miał prawo zaskarżyć orzeczenie o umieszczeniu na obserwację psychiatryczną czy na przedłużenie tego. Natomiast nikt inny już nie będzie mógł tego zaskarżyć. Nie będzie można żądać obserwacji. To samo dotyczy przepadku. Jeżeli zostaje przez sąd orzeczony przeadek przedmiotu poręczenia i ściągnięcie sumy należności, to ten, którego to prawo majątkowe zostaje dotknięte przeпадkiem, będzie miał prawo na to się skarżyć.

(*Poseł Arkadiusz Mularczyk: Czytał pan opinię?*)

Czytałem opinię, oczywiście, ale pozwoli pan, panie pośle: jestem osobą myślącą i nie z każdą opinią mogę się zgodzić.

(*Poseł Arkadiusz Mularczyk: Nie kwestionuję tego.*)

Dziękuję.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję bardzo, panie ministrze.

Zamykam dyskusję*).

Marszałkini Sejmu, na podstawie art. 87 ust. 2 w związku z art. 90 ust. 1 regulaminu Sejmu, kieruje poselski projekt ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego oraz ustawy Prawo o ruchu drogowym, zawarty w druku nr 1532, do Komisji Nadzwyczajnej do spraw zmian w kodyfikacjach w celu rozpatrzenia.

Na tym wyczerpaliśmy porządek dzienny 47. posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej.

Informuję, że zgłosili się posłowie, a konkretnie jeden poseł, w celu wygłoszenia oświadczeń poselskich.

Czy zanim zamknę listę ktoś jeszcze chciałby dopisać się, aby wygłosić oświadczenie?

Nie widzę.

*) Teksty wystąpień niewyłoszonych – w załączniku nr 1.

Wicemarszałek Wanda Nowicka

Listę mówców uważam za zamkniętą.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana posła Piotra Pyzika z Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość.

Bardzo proszę.

Poseł Piotr Pyzik:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Otrzymałem dzisiaj od pana Marka Waniewskiego z gliwickiej Frondy apel, który chciałbym z największą pokorą przedłożyć Wysokiej Izbie w formie oświadczenia.

„Apel portalu Fronda.pl „Przyjmijmy chrześcijan z Bliskiego Wschodu w Polsce”. Zanikanie życia chrześcijańskiego na Bliskim Wschodzie rozgrywa się na naszych oczach. W Iraku w ciągu 10 lat liczba chrześcijan spadła z 1,5 mln do 200 tys., w Egipcie Koptów też wciąż ubywa, a świat milczy, jak kiedyś milczał wobec zagłady Żydów. I choć w Polsce, co wciąż podkreślają rozmaici komentatorzy, nie mamy wielkiego wpływu na to, co dzieje się na świecie, a nasza wojskowa obecność jest jedynie symboliczna, to możemy coś dla naszych prześladowanych braci zrobić.

Tym z nich, którzy obawiają się o swoje życie, których dzieci nie mogą spokojnie się uczyć, a żony są porywane i zmuszane do przyjęcia islamu, możemy dać nowy, może tymczasowy, a może na zawsze dom. Polska z tego słynęła w przeszłości, że przyjmowała pod swój dach uciekinierów, uchodźców z miejsc, w których trwały prześladowania. Żydzi, Ormianie, hugenoci, bracia czescy, a nawet arianie znajdowali u nas przystanek i bezpieczeństwo. Pozostawmy więc wierni tej tradycji i dajmy schronienie i bezpieczeństwo ludziom, których teraz się morduje. Tyle możemy zrobić. Stać nas na to, żeby podzielić się bochenkiem chleba, pracą i przestrzenią z tymi, którym odbiera się życie, a przynajmniej wolność praktykowania religii.

Dlatego apelujemy do Ministerstwa Spraw Zagranicznych, a także polskiego rządu, by jak najszybciej otworzyć prawne możliwości przyjmowania uchodźców religijnych i politycznych z krajów, w których ma miejsce prześladowanie chrześcijaństwa. Ministerstwo Finansów – mimo kryzysu – powinno stworzyć fundusz, który będzie nie tylko wspierać uchodźców, ale i wprowadzać ich w naszą przestrzeń kulturową i integrować ze społeczeństwem.

Każdy z nas, nasze parafie czy zbory, musi zaś odważyć się na przyjęcie nowych wiernych, udzielić im schronienia, otoczyć solidarnością i dać przeżyć

najtrudniejszy czas czekania na moment, gdy albo będą mogli wrócić do siebie, albo zdecydują się zostać z nami i wzbogacać naszą ojczyznę swoim wkładem. Te decyzje będą kosztować, stworzą także nowe problemy, z którymi dotąd się nie borykaliśmy (chrześcijanie z Bliskiego Wschodu, choć integrują się o wiele lepiej niż muzułmanie, należą jednak do innego kręgu kulturowego), ale dzięki nim będziemy mogli powiedzieć w przyszłości, iż jako jedni z nielicznych pokazaliśmy, że na cierpienie czy ostateczne rozwiązanie kwestii jakiegokolwiek grupy nie musimy patrzeć w milczeniu, ale możemy coś zrobić. Będziemy także mogli powiedzieć, że ta możliwość wynika nie z wielkiej potęgi militarnej, ale z otwartego serca i poczucia solidarności.

Otwarcie Polski na uchodźców ma jednak wymiar nie tylko moralny (choć to on jest najważniejszy), ale i praktyczny oraz utylitarny. Polska potrzebuje nowych obywateli, potrzebuje ludzi, którzy będą chcieli dla niej pracować i angażować się. Takimi nowymi obywatelami, jak niegdyś stali się nimi Ormianie czy Tatarzy, mogą być chrześcijanie z Bliskiego Wschodu. Ludzie, z którymi dzielimy religię i wspólnie wyznajemy Jezusa Chrystusa jako Jedyne Pana i Zbawiciela.

Dlatego prosimy władze państwowe o podjęcie tej inicjatywy. A polityków, liderów opinii, duchownych i wszystkich ludzi dobrej woli o podjęcie tego apelu i przekazanie go dalej”. Dziękuję.

Wicemarszałek Wanda Nowicka:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Na tym zakończyliśmy oświadczenia poselskie*).

Informacja o wpływie interpelacji, zapytań oraz odpowiedzi na nie zostanie paniom posłankom i panom posłom doręczona w druku nr 1630**).

Na tym kończymy 47. posiedzenie Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej.

Protokół posiedzenia będzie wyłożony do przejrzania w Sekretariacie Posiedzeń Sejmu.

Porządek dzienny 48. posiedzenia Sejmu, wyznaczonego na dni 11, 12 i 13 września 2013 r., zostanie paniom posłankom i panom posłom doręczony.

Zamykam posiedzenie.

(Wicemarszałek trzykrotnie uderza laską marszałkowską)

*) Teksty wystąpień niewyłoszonych – w załączniku nr 1.

**) Teksty interpelacji i zapytań poselskich oraz odpowiedzi na interpelacje i zapytania – w załącznikach nr 1 i 2 do Sprawozdania Stenograficznego z 47. posiedzenia Sejmu.

Teksty wystąpień niewyłoszonych

Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Ordynacja podatkowa

– punkt 35. porządku dziennego

Posel Mirosław Pawlak

(Klub Parlamentarny Polskiego Stronnictwa Ludowego)

1. W uzasadnieniu do projektu proponuje się skreślenie wyrazów „z fiskusem”.

2. W projekcie omyłkowo podano art. 81 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

3. Czy w obecnym stanie prawnym dopuszczalne jest złożenie skargi podatnika do sądu administracyjnego na bezczynność organu zarówno w przypadku zwłoki samorządowego kolegium odwoławczego, jak i w sytuacji, gdy ponaglenie nie przyniosło oczekiwanego rezultatu?

4. Jak często przez podatników wykorzystywana jest instytucja zażalenia i wezwania do usunięcia naruszenia prawa, określona w znowelizowanym art. 37 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego?

5. Jakie działania strony przyjąć należy wobec zwrotu „czynny udział strony w postępowaniu” i co będzie desygnatem tego określenia?

Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego oraz ustawy Prawo o ruchu drogowym

– punkt 36. porządku dziennego

Posel Maciej Banaszak

(Klub Poselski Ruch Palikota)

Fundamentalne założenia omawianej propozycji polegają na wprowadzeniu do nowelizowanych ustaw możliwości zaskarżania postanowień dotyczących: odmowy skierowania oskarżonego na obserwację w zakładzie leczniczym lub odmowy przedłużenia obserwacji w zakładzie leczniczym; odmowy orzeczenia przepadku przedmiotu poręczenia lub odmowy ściągnięcia sumy poręczenia; wydania lub odmowy wydania listu żelaznego oraz odmowy zatrzymania prawa jazdy.

Analizując przedmiotowe przepisy w obecnym brzmieniu, należy jasno podkreślić, iż proponowane zmiany mają na celu przede wszystkim wzmocnienie pozycji prokuratora w procesie karnym. W przypadku bowiem pozytywnych decyzji w omawianych sprawach, tj. skierowania oskarżonego na obserwację czy zatrzymania prawa jazdy, oskarżony lub podejrzany zawsze ma możliwość zaskarżenia takiego postanowienia. Natomiast kiedy decyzja sądu jest negatywna, np. odmawia zatrzymania prawa jazdy, prokurator lub jakikolwiek inny podmiot oskarżający nie ma prawa zaskarżenia tej decyzji sądu. To właśnie ten obecnie obowiązujący stan prawny ma zmienić proponowana nowelizacja i wyposażyć oskarżycieli publicznych w możliwości zaskarżania negatywnych decyzji sądu.

Obecnie obowiązujący stan prawny niewątpliwie nakłada na prokuratorów obowiązek szczególnej staranności przy składaniu wniosków obejmujących zastosowanie omówionych przy tej nowelizacji instytucji prawnych. Prokurator lub inny podmiot oskarżający właśnie jako strona oskarżająca ma niewątpliwie obowiązek szczególnej dbałości o to, aby wniosek, zwłaszcza w takich istotnych sprawach, jak skierowanie na obserwację czy zatrzymanie prawa jazdy, spełniał wszelkie normy procesowe i merytoryczne, a jego uzasadnienie i konieczność złożenia nie budziły wątpliwości w ocenie sądu. Sankcja w postaci niemożliwości zaskarżenia decyzji odmownej wydanej przez sąd powinna działać na te podmioty mobilizująco – tak, jak jest to teraz – a więc w konsekwencji stan prawny występujący obecnie wydaje się bardziej uzasadniony niż ten pożądaný przez wnioskodawców.

W kontekście tych uprawnień należy również pamiętać, iż zgodnie z art. 2 ustawy z 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze podstawowym jej zadaniem jest „strzeżenie praworządności”. Prokurator więc, dokładnie tak samo jak sędzia, stoi na straży praworządności oraz dobra obywateli, a jego działania powinny mieć merytoryczny i uzasadniony charakter. Zwrócenie się do sądu z wnioskami, które omawiane są w niniejszym projekcie, powinno docelowo następować więc tylko w przypadku braku jakichkolwiek wątpliwości i po dogłębnej analizie materiału procesowego. Samo odrzucenie przez sąd takiego wniosku oznacza, że był on od samego początku niezasadny i niepotrzebny. Nadanie uprawnienia do kwestiono-

wana przez oskarżycieli takich decyzji sądów byłoby więc niepotrzebne, niezasadne i bezcelowe, a także niepożądane w kontekście ciągłego i niezrozumiałego przedłużania postępowań karnych przez prokuraturę.

Nadanie decyzją parlamentu tych uprawnień prokuratorom należy też rozpatrywać w kontekście permanentnej niekompetencji prokuratury, która spektakularnie objawia się w takich sprawach, jak Amber Gold czy zabójstwo komendanta głównego polskiej Policji, oraz w codziennym uprzykrzaniu przez prokuratorów życia przedsiębiorcom mimo absolutnej nieznajomości zagadnień gospodarczych z ich strony. Należy więc pracować nad systemem całkowitej poprawy jakości funkcjonowania tego organu publicznego, a także wprowadzić osobistą odpowiedzialność prokuratorów za dokonywane czynności oraz zabronić im zasłaniania się dobrem śledztwa czy immunitetem po każdorazowym i zupełnie absurdalnym zrujnowaniu ludzkiego życia. W kontekście tego projektu warto również zwrócić uwagę na stanowisko Krajowej Rady Prokuratury, która co prawda generalnie uznaje przedstawione propozycje za słuszne, jednak uważa, że powinny one być dyskutowane w ramach dużej rządowej nowelizacji prawa o prokuraturze.

Propozycja programowa Solidarnej Polski brzmi między innymi tak: „Sąd nie będzie już dociekał prawdy, lecz zda się na dowody przedstawiane przez oskarżyciela i obrońcę. Wynik starcia pomiędzy najlepszymi adwokatami wynajmowanymi przez zorganizowane grupy przestępcze a kiepsko działającą prokuraturą jest z góry znany i dlatego Solidarna Polska jest przeciwna tym zmianom”. Wypada jedynie fundamentalnie nie zgodzić się z tymi tezami i docenić konsekwencję w próbie realizacji swojego programu.

Niemniej my jako Klub Poselski „Ruch Palikota” oraz partia wolnościowa i proobywatelska jesteśmy za jak największym uszczupleniem uprawnień prokuratorskich oraz fundamentalnie nie zgadzamy się z przedstawionymi w poselskim projekcie propozycjami. Im mniej władzy dla prokuratorów, tym lepiej dla społeczeństwa. W momencie kiedy minister spraw wewnętrznych Rzeczypospolitej Polskiej Bartłomiej „Idziemy po Was” Sienkiewicz wypowiada znamienne i absurdalne słowa, iż „monopol na przemoc ma państwo”, oraz chce wam, moi drodzy koledzy, ukraść wizerunek dzielnego szeryfa, my jako Ruch Palikota nie możemy na to pozwolić i musimy jednoznacznie monopol tego państwa zahamować oraz ukrócić.

W naszej filozofii to państwo i urzędnicy powinni bać się obywateli, a nie obywatele państwa, i zrobimy wszystko, co w naszej mocy, aby tę filozofię wcielić w życie, włącznie z odrzuceniem omawianych propozycji.

Biorąc pod uwagę powyższe, z tych wszystkich względów będziemy głosować za odrzuceniem projektu niniejszej nowelizacji.

Posel Miroslaw Pawlak

(Klub Parlamentarny Polskiego Stronnictwa Ludowego)

1. Proponowana zmiana dotyczy zaskarżalności decyzji incydentalnych. Czy zatem proponowane rozwiązanie nie prowadzi do pewnej „hipertrofii” środków zaskarżenia?

2. Czy nie wydaje się oczywiste, iż proponowane rozwiązanie miałyby zastosowanie de facto wyłącznie w przypadku postanowienia w przedmiocie listu żelaznego (vide art. 281 K.p.k.), a w pozostałych przypadkach byłyby oczywiście zbędne?

3. Należy zgłosić uwagę natury generalnej, iż w odniesieniu do art. 270 § 1 K.p.k. prokurator i oskarżony posiadają status strony, lecz prokurator jest pozbawiony uprawnienia do uruchomienia kontroli instancyjnej postanowienia sądu.

4. Jak będzie się kształtować wniesienie zażalenia na postanowienie dotyczące listu gończego?

Oświadczenia poselskie

Posel Marian Cycoń

(Klub Parlamentarny Platforma Obywatelska)

Oświadczenie w sprawie jubileuszu 50-lecia działalności WOPR na Sądeckczyźnie

Szanowna Pani Marszałek! Nie ma chyba takiego Polaka, który nie wiedziałby, jak ważną dla społeczeństwa misję wykonują ratownicy Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego. W roku bieżącym przypada jubileusz 50-lecia działalności i służby Sądeckiego WOPR. Sądeckie WOPR jest specjalistycznym stowarzyszeniem kultury fizycznej, zarejestrowanym w Krajowym Rejestrze Sądowym, działającym na podstawie obowiązującego Prawa o stowarzyszeniach, z tego tytułu posiadającym osobowość prawną, oraz na podstawie ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

Wśród zadań, które określa statut Sądeckiego WOPR, można wyczytać, że kładzie się nacisk na realizowanie szerokiej edukacji w zakresie zasad bezpiecznej kąpieli oraz bezpiecznego korzystania z rekreacyjnego i sportowego sprzętu pływającego wśród społeczeństwa, ze szczególnym uwzględnieniem dzieci i młodzieży. Zadaniem WOPR jest także oczywiście udzielanie pierwszej pomocy osobom zagrożonym utratą zdrowia i życia w kontakcie ze środowiskiem wodnym, czuwanie nad bezpieczeństwem ludzi nad wodą oraz niesienie bezpośredniej pomocy tonącym, szkolenie profesjonalnej służby ratowniczej i podnoszenie kwalifikacji, poziomu moralnego i etycznego ratowników wodnych, a także dokonywanie przeglądów kąpielisk i pływalni.

Podczas uroczystości jubileuszowych, które odbywały się w nowosądeckim Sokole, obecni byli m.in. Andrzej Zagata, nazywany „szeryfem” Jeziora Roż-

nowskiego, który współtworzył Sądeckie WOPR, i Zarząd Sądeckiego WOPR. Obecni byli również: Wiktor Zajączkowski – prezes WOPR Województwa Śląskiego i wiceprezes Zarządu Głównego WOPR oraz Magdalena Naczek-Musiał – prezes WOPR Województwa Małopolskiego. Początki Sądeckiego WOPR wiążą się z działalnością takich osób, jak Zbigniew Kmieć, jeden z pierwszych założycieli WOPR w Nowym Sączu, nauczyciel wychowania fizycznego, kajakarz, wodniak, turysta, a także z działalnością pierwszych WOPR-owców z I stopniem ratowniczym: Romana Gerhardta, ojca obecnego prezesa WOPR Dariusza Gerhardta, Andrzeja Mólki, Tomasz Romańskiego, Józef Salamona i innych.

W pierwszych latach działalności siedzibą organizacji było I Liceum Ogólnokształcące im. Jana Długosza w Nowym Sączu. W jednym z pomieszczeń na drugim piętrze znajdowało się kilka kół ratowniczych, parę lin. Oprócz nich były wielkie chęci, ambicje i zapał – wspominali po latach działacze WOPR. Wśród założycieli Sądeckiego WOPR byli także Celina Bulanda, Jan Hajduk, Józef Kaczor, Andrzej Karasiński i Andrzej Kustra.

Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe w Nowym Sączu działało wówczas przy ówczesnym Powiatowym Komitecie Kultury Fizycznej i Turystyki. Z biegiem lat organizacja coraz bardziej się rozwijała, przybywało ratowników i instruktorów szkolących młodzież. W początkach lat 70. Sądeckie WOPR oczekiwało się nad Jeziorem Rożnowskim własnej bazy szkoleniowej z prawdziwego zdarzenia. Po remoncie domku letniskowego powstał nowoczesny jak na ówczesne czasy obiekt z pomieszczeniami dydaktycznymi i hangarami. Od początku czuwali nad powstaniem i modernizacją prawdziwej stacji WOPR Józef Salamon i Celina Bulanda.

Dzisiaj Sądecki WOPR liczy 300 członków i 150 ratowników. WOPR-owcy każdego lata pilnują bezpieczeństwa nad Jeziorem Rożnowskim i rzekami w regionie. Siedziba Sądeckiego WOPR mieści się obecnie przy ul. Kilińskiego w Nowym Sączu, a posterunek wodny znajduje się w Gródku nad Dunajcem. Kolejna baza znajduje się w Rożnowie.

Pozostaje życzyć działaczom, ratownikom i sympatykom WOPR kolejnych pięknych jubileuszy i w miarę możliwości dostatnich i spokojnych nadchodzących lat.

Poseł Józef Rojek

(Klub Parlamentarny Solidarna Polska)

Polska jako członek Paktu Północnoatlantyckiego, tylko jeśli będzie dostatecznie silnym jego ogniwem, w razie jakiegokolwiek zagrożenia będzie mogła oczekiwać poważnego wsparcia od innych państw. Natomiast każde osłabienie naszej obronności prowadzi także do osłabienia naszej pozycji w NATO i tym samym obniżenia naszej wiarygodności dla sojuszników.

Dlatego z coraz większym niepokojem przyglądam się temu, co proponuje się dla wojska w ramach rządowych planów kryzysowych. Przewidują one, że polska armia otrzyma o 3 mld zł mniej, niż początkowo planowano. Ponadto w związku z planowaną rezygnacją z udziału w działaniach bojowych i ćwiczeniach z sojusznikami z NATO nasi żołnierze nie będą mogli zdobywać doświadczenia, a w konsekwencji nie będą w stanie zagwarantować obrony naszych granic.

Planowana rezygnacja ze wskaźnika 1,95% w budżecie, który miał zagwarantować wojsku pewną stabilność, może oznaczać, że tzw. planowanie strategiczne legnie w gruzach, bo wtedy tak naprawdę nie będzie wiadomo, jak wojsko ma realizować w przyszłości swoje wydatki.

W ostatnim czasie nasza armia zdobyła duże doświadczenie bojowe, lecz wiele wskazuje na to, że w rezultacie planowanych cięć nasi żołnierze nie będą dysponowali odpowiednim sprzętem. Nasze 100-tysięczne wojsko miało być zawodową armią dobrze wyszkolonych, doświadczonych i wyposażonych profesjonalistów. Niestety stanęliśmy u progu sytuacji, w której ta niezbyt liczna armia na dodatek może mieć bardzo poważne problemy ze zdobywaniem kolejnych cennych doświadczeń, co gorsza, nie przejdzie dalszej niezbędnej modernizacji i w rezultacie stanie się jednym ze słabszych ogniw NATO-wskiego systemu.

Pamiętajmy o tym, że nasi sojusznicy, wyrażając zgodę na redukcję liczebności naszej armii, liczyli na jej systematyczne unowocześnianie i dostosowanie do standardów Sojuszu. Wobec planowanych drastycznych cięć pozostaje nam jedynie mieć nadzieję, że w najbliższym czasie nasze państwo nie stanie wobec niebezpieczeństwa, ponieważ wówczas – wskutek polityki tego rządu – może się okazać, że sami sobie z nim nie poradzimy, a nasi sojusznicy nie udzielą nam w oczekiwanym zakresie pomocy.

Poseł Piotr Szeliga

(Klub Parlamentarny Solidarna Polska)

Oświadczenie w sprawie zmniejszającej się liczby połączeń kolejowych

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Nigdzie indziej kolej nie straciła tak na znaczeniu, jak w Polsce. Tylko w Polsce nastąpił tak dramatyczny upadek kolei, tym większy, że w 1990 r. Polska miała prawdopodobnie najwyższy w Europie udział kolei w transporcie osób – 30,5%. Wyższy mogła mieć tylko Rumunia, ale Eurostat nie dysponuje danymi z 1990 r., jeżeli chodzi o Rumunię. W 1995 r. udział kolei w transporcie pasażerskim w Rumunii wynosił 26,5%, w tym czasie w Polsce już tylko 15,5%. W ciągu 20 lat staliśmy się krajem, gdzie rola kolei w transporcie jest znikoma – 5,2% przewozów pasażerskich. Mniejszy udział kolei w przewozach osób notuje w UE tylko kilka najmniejszych pod względem ludności krajów,

a zwykle też i obszar, których uwarunkowania nie uzasadniają transportu kolejowego. Żaden ze średnich i dużych krajów UE, żadna z liczących się gospodarek nie ma tak słabej kolei, jak Polska.

Spójrzmy na Sudety. W Polsce od lat kolej nie dojeżdża już do tak popularnych turystycznie miejscowości, jak: Karpacz (5 tys. mieszkańców), Kowary (12 tys.), Świeradów-Zdrój (4,5 tys.), Leśna (11 tys. w całej gminie), Złotoryja (16 tys. z gminą). Nie opłaca się. Do Kamiennej Góry (21 tys. z gminą) i Lubawki po latach przerwy pociągi docierają, ale tylko w soboty i niedziele.

Brak zakupu nowego lekkiego taboru w zamian za dogorywające SN61 był kluczowym błędem, który szybko się zemścił. Kiedy skończyło się centralne planowanie i państwowe dotacje, szybko okazało się, że na wielu liniach koszty znacznie przewyższają przychody. Swoje zrobiło też załamanie gospodarcze i wynikająca z niego likwidacja miejsc pracy, do których w związku z tym wiele osób przestało w ogóle dojeżdżać. Nie było za co uruchamiać pociągów, więc rozpoczęto cięcie siatki połączeń. To oczywiście powodowało dalszy spadek przychodów i konieczność dalszych cięć. To błędne koło ćwiczymy na polskiej kolei od 20 lat.

Jak widać po efektach, cięcia oferty nie mogą przynieść poprawy, bo zawsze powodują większe zmniejszenie przychodów niż kosztów. Na polskiej kolei nigdy skala zmniejszania zatrudnienia nie odpowiadała skali zmniejszania pracy eksploatacyjnej w wyniku cięć. Obecnie spółka Przewozy Regionalne wykonuje trzykrotnie mniej pociągokilometrów na jednego zatrudnionego niż przewoźnicy zachodni. To powoduje, że te same koszty stałe rozpisują się na coraz mniejszą liczbę kilometrów i pasażerów. W rezultacie, jeżeli chodzi o efekt cięć, wynik finansowy jest w coraz gorszy, a nie lepszy.

Wzywam ministra transportu Sławomira Nowaka do przedstawienia strategii rozwoju kolejowych przewozów regionalnych.

Posel Andrzej Szlachta

(Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość)

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Moje oświadczenie poselskie pragnę poświęcić bardzo ważnemu problemowi pozbawienia przez rząd koalicji PO-PSL praw nabytych opiekunów osób niepełnosprawnych. Dramat tych opiekunów nastąpił 1 stycznia 2013 r., kiedy rząd z udziałem prezydenta RP pozbawił nowelizacją ustawy o świadczeniach rodzinnych blisko 100 tys. opiekunów osób niepełnosprawnych, których niepełnosprawność powstała po ukończeniu 18. roku życia, nabytego prawa do świadczenia pielęgnacyjnego z dniem 1 lipca 2013 r. Prawo to mieli przyznane na mocy prawomocnych decyzji administracyjnych. Świadczenie to wynosiło zaledwie 520 zł.

Opiekunowie ci świadomie zrezygnowali ze swojej dotychczasowej pracy zawodowej, aby nieść pomoc swoim bliskim ciężko doświadczonym przez los. Dziś opiekunowie zostali pozbawieni jakichkolwiek środków do życia, a z powodu braku ubezpieczenia są zmuszeni pozostawić swoich bliskich niepełnosprawnych bez opieki i poszukiwać zatrudnienia bądź oddać osobę niepełnosprawną do domu opieki społecznej, gdzie koszt miesięcznego pobytu wynosi blisko 4 tys. zł.

Część osób dotkniętych tą nieludzką nowelizacją ustawy skonsolidowała się i wystąpiła z wnioskami do rzecznika praw obywatelskich o pomoc i interwencję. Rzecznik praw obywatelskich pozytywnie odniósł się do wniosków pokrzywdzonych opiekunów i wystąpił do ministra pracy i polityki społecznej z wątpliwościami w świetle konstytucyjnych standardów zasady zaufania do państwa prawa oraz ochrony praw nabytych.

Dlatego zwracam się do premiera Donalda Tuska z tym, aby wziął pod uwagę te druzgocące opinie krytykujące złą nowelizację przedmiotowej ustawy i przywrócił poprzednie rozwiązania prawne.

Posel Jan Warzecha

(Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość)

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Jeden z dzienników zwraca uwagę na rażącą nieskuteczność państwa w odzyskiwaniu majątków od przestępców.

Zdaniem ekspertów skala zarobków gangsterów może osiągać nawet kilkanaście miliardów złotych rocznie.

Oszuści finansowi, przemytnicy papierosów, bossowie narkobiznesu zarobione na przestępczym procederze pieniądze inwestują w nieruchomości, samochody, zakup firm, lokaty bankowe.

Z raportu MSW wynika, że w 2012 r. udało się zabezpieczyć zaledwie 376 mln zł, co stanowi niespełna 6% ujawnionych strat. Tak niska skuteczność to dowód na słabość państwa.

Nikogo nie trzeba przekonywać, że najlepszym sposobem na zniechęcanie do przestępczych działań jest pozbawianie gangsterów owoców ich działalności.

Dzisiaj ukradziony lub w inny sposób zdobyty majątek jest często wyprowadzany za granicę i nie sposób go odzyskać i chociaż sprawca trafia do więzienia, to po kilku latach korzysta z owoców swojej przestępczej przeszłości.

Bezsilność państwa można wykazać na przykładzie umorzonego przed dwoma laty śledztwa w sprawie majątku grupy pruszkowskiej, bo w tym przypadku wartość zabezpieczonego mienia wyniosła 600 zł.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Czy nie przyszedł czas, aby pieniędzy zacząć szukać nie w kieszeniach uczciwych obywateli kraju, ale u tych, którzy kpią sobie z polskiego prawa?

Posel Jan Ziobro

(Klub Parlamentarny Solidarna Polska)

Oświadczenie z okazji 74. rocznicy wybuchu II wojny światowej

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie i Panowie Ministrowie! Zwracam się do państwa z okazji 74. rocznicy wybuchu najkrwawszego konfliktu zbrojnego w historii ludzkości – II wojny światowej.

Dnia 1 września 1939 r. rozpoczęła się II wojna światowa, rozpoczęła się ona od agresji III Rzeszy niemieckiej na Polskę. Dnia 17 września 1939 r. dodatkowo na Polskę ruszyli zdradziecko ze wschodu Sowieci.

To Polska jako pierwsza na świecie stawiała zbrojny opór dwóm największym totalitarnym systemom politycznym: komunizmowi i faszyzmowi.

II wojna światowa objęła swym zasięgiem niemal cały świat. Zakończyła się ona w Europie 8 maja 1945 r. Jednak należy dodać, iż II wojna światowa odcisnęła piętno, miała ogromny wpływ na całą najnowszą historię świata.

Polska armia bohaterstwo broniła naszego kraju przed nazistowską agresją. Warto wskazać na kilka wielkich i heroicznych bitew kampanii wrześniowej: Westerplatte, pod Mokrą, pod Piotrkowem Trybunalskim, Tomaszowem Lubelskim, Pszczyną, Jordano-wem, Wizną, Warszawą i wiele innych.

Podczas wojny obronnej 1939 r. zginęło ok. 70 tys. polskich żołnierzy, a prawie 200 tys. zostało rannych. Oddajmy dzisiaj cześć bohaterom tamtych dni, którzy przelali krew za wolną Polskę. Dziękuję za uwagę.

Posel Jarosław Żaczek

(Klub Parlamentarny Solidarna Polska)

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Drodzy Rolnicy! W tych dniach odbywa się wiele uroczystości dożynkowych. Winniśmy radować się i dziękować Bogu za dary zebrane na polach, za trud i poświęcenie, za piękne wieńce przygotowane jak co roku przez koła gospodyń wiejskich, które zachwycają bogactwem i precyzją wykonania przekazywaną z pokolenia na pokolenie. Jednak tę radość zasłaniają z roku na rok coraz ciemniejsze chmury kryzysu gospodarczego i społecznego oraz kolejne zło wobec Polski i polskiej wsi działania rządu.

Drodzy Rolnicy! Ten rok, podobnie jak miniony, nie był dla was łaskawy. Zbyt długa zima opóźniła prace polowe i skróciła okres wegetacji, zaś zmowa cenowa na rynku zbóż, import taniego i zagrażającego życiu i zdrowiu nas wszystkich rzepaku z rejonu Czarnobyli nie tylko nie pozwalają na odrobienie strat, ale także doprowadzają rynek krajowy na skraj załamania. Brak reakcji w odpowiednim momencie na sytuację na poszczególnych rynkach rolnych, ostatnio na rynku zbóż czy rzepaku, doprowadził do drastycznej obniżki cen w stosunku do roku ubiegłego, o kilkadziesiąt procent również w stosunku do

cen obowiązujących w tym roku w innych państwach UE. Nasze zboże jest tańsze średnio o 20%. Prowadziło to także do spekulacji. Sprowadzając tonę rzepaku do Polski, podobno tylko na różnicy VAT można było zarobić 200 zł.

Brak spójnej polityki rolnej rządu destabilizuje funkcjonowanie rynków rolnych, a tym samym wielu rodzinnych gospodarstw, i niejednokrotnie przyczynia się do ich upadku, na czym w sposób oczywisty korzystają rolnicy z innych krajów. Coraz bardziej nachalnie deprecjonowane są polskie rolnictwo i polska wieś, będąca nośnikiem tradycyjnych wartości moralnych i patriotycznych. Rolnicy w kreowanej opinii – przez tak zwane media głównego nurtu – mają się świetnie, otrzymują dopłaty z Unii, opływają w dostatki i przywileje. Tylko skąd tyle problemów i biedy na polskiej wsi?

Drodzy Rolnicy! Trud i poświęcenie w waszej pracy owocują chlebem na naszych stołach, zdrową żywnością – za co jesteśmy wam wdzięczni. Ale jest jeszcze coś równie ważnego, a może nawet ważniejszego. W tych trudnych czasach zauroczenia UE i niezauważania wielu niebezpieczeństw z tego wynikających rolnicy pozostali Polakami – dumnymi ze swych tradycji i tożsamości. Walczą nie tylko o godne warunki życia, pracy, ale, co najważniejsze, o polską ziemię, którą z taką łatwością sprzedaje się w obce ręce.

1 maja 2016 r. kończy się 12-letni okres ochronny, jeśli chodzi o zakup polskiej ziemi przez cudzoziemców, ustalony przed wejściem Polski do Unii Europejskiej. Od tej daty obywatele państw należących do Unii będą mogli kupować polską ziemię na tych samych zasadach, na jakich mogą ją nabywać polscy obywatele. Już teraz następuje niekontrolowany wykup ziemi przez tzw. słupy. Rzeczywistymi nabywcami ziemi są cudzoziemcy, którzy od 2016 r. będą te transakcje legalizować już na własny rachunek. Nie ma państwa bez ziemi. Nie ma narodu bez ziemi. Ziemia jest jednym z najważniejszych atrybutów państwa i to ona stanowi o jego istnieniu. Pozbawieni jej znikniemy wśród silniejszych od nas. Jakim krajem jest kraj, którego rolnik nie może wyżywić swego narodu? Jakim krajem jest kraj, w którym wykupuje się ziemię?

To wszystko jest efektem prawie 6-letniej szkodliwej działalności rządu PO-PSL w zakresie rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich. To jest wynik wielu zaniedbań i nieudolności polityków PSL bezpośrednio odpowiedzialnych za tę dziedzinę polskiej gospodarki. Zamiast wspierać nasze rolnictwo przy każdej sposobności, reagować w odpowiednim momencie na sytuację na poszczególnych rynkach rolnych, negocjować i walczyć o sprawiedliwą wysokość środków na dopłaty bezpośrednie w nowej perspektywie finansowej na lata 2014–2020, ich aktywność idzie w kierunku działań, których symbolem są Karpąta, Serafin i Śmietanko.

Założenie, że wyrównanie dopłat dla rolników w UE jest nierealne, niewpisanie rolnictwa jako prio-

rytetu podczas polskiej prezydencji w UE oraz uległość w negocjacjach spowodowały, że polski rolnik straci kilka miliardów euro w perspektywie 2014–2020. Pieniądzy na polską wieś będzie znacznie mniej.

Parlament Europejski zgodził się na kwotę 36,3 mld euro. Niestety, minister Kalemba zrezygnował z walki o wyrównanie dopłat, przyjął do negocjacji kwotę 34,5 mld euro, a uzyskał tylko 28,6 mld euro. Polski rolnik będzie nadal dyskryminowany i uzyska niższe wsparcie niż rolnicy innych, znacznie bogatszych krajów Unii. Już wiadomo, że w latach 2014–2020 w przeliczeniu na hektar średnia stawka dopłat bezpośrednich dla polskiego rolnika osiągnie tylko 75% średniej unijnej. Tak PSL „walczy” o Polską wieś.

Polska wieś jest biedna. Polscy rolnicy są dyskryminowani niższymi dopłatami bezpośrednimi przy wyrównanych już kosztach produkcji. Środki na rozwój obszarów wiejskich są dzielone niesprawiedliwie, korzysta z nich tylko niewielka część najbogatszych rolników, często związanych z PSL, często korzystają z nich także ci, którzy nie są rolnikami. Wieś jest okradana w podziale środków z budżetu krajowego oraz funduszy UE, np. tylko 10% Funduszu Spójności

trafia na tereny wiejskie. Likwiduje się infrastrukturę wiejską, wiejskie szkoły, placówki poczty, posterunki Policji, likwidowane są połączenia komunikacyjne. Do tego jeszcze afery, kręactwa, nadużywanie władzy, nagrody, brak umiaru we wszystkim.

Solidarna Polska będzie walczyć o zrównanie szans polskiego rolnika, o wsparcie w ramach dopłat bezpośrednich i na rozwój obszarów wiejskich w należytą Polskę wysokości. Będzie domagać się dopłat z budżetu krajowego dla rolników w latach 2014–2020, aby zwiększyć konkurencyjność polskiego rolnictwa i te niesprawiedliwe dysproporcje zniwelować. Ziemia będzie tylko dla polskich rolników poprzez wprowadzenie restrykcyjnych zasad nabywania ziemi rolnej i leśnej, tak jak to jest np. we Francji czy Danii, tak by dostęp do ziemi teoretycznie był równy dla wszystkich, ale w praktyce by ziemię mógł kupić tylko polski rolnik. Trzeba zaprowadzić porządek i normalność.

I chociaż ten czas to czas radości i dziękczynienia za każdą jeszcze polską kromkę chleba, to jutro będzie czasem decyzji, jakiej Polski chcemy i czy w ogóle chcemy Polski.

Porządek dzienny

47. posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej w dniach 27, 28, 29 i 30 sierpnia 2013 r.

1. Ślubowanie Rzecznika Praw Dziecka.

2. Złożenie przysięgi przez Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.

3. Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o:

1) rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego, ustawy Kodeks karny i niektórych innych ustaw,

2) poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego oraz ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych,

3) poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks karny
(druki nr 870, 945, 378, 1586 i 1586-A).

4. Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o senackim projekcie ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego oraz ustawy Kodeks karny wykonawczy (druki nr 1349, 1516).

5. Sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (druki nr 1493, 1585 i 1585-A).

6. Sprawozdanie Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz ustawy o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz o zmianie niektórych innych ustaw (druki nr 1495, 1601 i 1601-A).

7. Sprawozdanie Komisji Spraw Wewnętrznych o komisyjnym projekcie ustawy o zmianie ustawy o Biurze Ochrony Rządu (druki nr 1570, 1609 i 1609-A).

8. Sprawozdanie Komisji Spraw Wewnętrznych oraz Komisji Spraw Zagranicznych o rządowym projekcie ustawy o ratyfikacji Porozumienia o współpracy w zakresie ochrony świadka, podpisanego w Stirinie dnia 24 maja 2012 r. (druki nr 1498 i 1584).

9. Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o współpracy rozwojowej (druki nr 1476 i 1561).

10. Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy budżetowej na rok 2013 (druk nr 1625).

11. Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy zmieniającej ustawę o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją ustawy budżetowej (druk nr 1626).

12. Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o:

1) poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o usługach płatniczych,

2) poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o usługach płatniczych,

3) poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz ustawy o elektronicznych instrumentach płatniczych,

4) poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o usługach płatniczych,

5) senackim projekcie ustawy o zmianie ustawy o usługach płatniczych

(druki nr 966, 1013, 1212, 1213, 1214, 1553 i 1553-A).

13. Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej o rządowym projekcie ustawy o likwidacji Funduszu Rozwoju Inwestycji Komunalnych (druki nr 1437 i 1593).

14. Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym (druk nr 1627).

15. Sprawozdanie Komisji Infrastruktury oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej o poselskich projektach ustaw o:

- 1) zmianie ustawy o drogach publicznych,
- 2) zmianie ustawy o drogach publicznych,
- 3) zmianie ustawy o drogach publicznych oraz ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego

(druki nr 1031, 1032, 1033 i 1599).

16. Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks pracy (druk nr 1539).

17. Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej (druki nr 1535 i 1582).

18. Pytania w sprawach bieżących.

19. Informacja bieżąca.

20. Informacja z działalności Krajowej Rady Sądownictwa w 2012 roku (druk nr 1448) wraz ze stanowiskiem Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka (druk nr 1557).

21. Pierwsze czytanie przedstawionego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym (druk nr 1591).

22. Pierwsze czytanie przedstawionego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej projektu ustawy o Trybunale Konstytucyjnym (druk nr 1590).

23. Informacja dla Sejmu i Senatu o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w pracach Unii Europejskiej w okresie styczeń–czerwiec 2013 r. (przewodnictwo Irlandii w Radzie Unii Europejskiej) (druk nr 1624) wraz ze stanowiskiem Komisji do Spraw Unii Europejskiej (druk nr 1652).

24. Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Ordynacja podatkowa oraz ustawy o kontroli skarbowej (druki nr 1616 oraz 1643).

25. Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o transporcie kolejowym (druki nr 1620 i 1631).

26. Sprawozdanie Komisji Gospodarki oraz Komisji Skarbu Państwa o uchwale Senatu w sprawie ustawy o dotacji przeznaczonej dla niektórych podmiotów (druki nr 1619 oraz 1632).

27. Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy Ordynacja podatkowa, ustawy Kodeks karny skarbowy oraz ustawy Prawo celne (druki nr 1617 i 1644).

28. Sprawozdanie Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży oraz Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich oraz niektórych innych ustaw (druki nr 1618 i 1636).

29. Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o scalaniu i wymianie gruntów (druki nr 1621 i 1629).

30. Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o rybactwie śródlądowym (druki nr 1622 i 1655).

31. Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o Rzeczniku Praw Przedsiębiorcy (druk nr 1503) – kontynuacja.

32. Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o Rzeczniku Praw Przedsiębiorców (druk nr 1504) – kontynuacja.

33. Pierwsze czytanie przedstawionego przez Prezydium Sejmu projektu uchwały w sprawie powołania i wyboru składu osobowego Komisji Nadzwyczajnej do rozpatrzenia poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks karny oraz ustawy Kodeks karny wykonawczy i rządowego projektu ustawy o postępowaniu wobec osób z zaburzeniami psychicznymi stwarzających zagrożenie życia, zdrowia lub wolności seksualnej innych osób (druk nr 1679).

34. Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o kasach oszczędnościowo-budowlanych i o wspieraniu przez państwo oszczędzania na cele mieszkaniowe (druk nr 1542).

35. Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Ordynacja podatkowa (druk nr 1533).

36. Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego oraz ustawy Prawo o ruchu drogowym (druk nr 1532).

37. Zmiany w składach osobowych komisji sejmowych (druk nr 1680).

Obecni posłowie według załączonej do protokołu listy obecności

TŁOCZONO Z POLECENIA MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KANCELARIA SEJMU: redakcja i skład – Sekretariat Posiedzeń Sejmu, druk – Wydawnictwo Sejmowe. Nakład 41 egz.
PL ISSN 0867-2768. Cena 4,10 zł + 5% VAT

